2026. évi … törvény

a biztosítók és viszontbiztosítók szanálási keretrendszeréről

[1] A biztosítók és viszontbiztosítók pénzügyi nehézségeinek rendezett kezelése során kiemelt jelentőségű a szerződők, a kedvezményezettek és az egyéb igényjogosultak érdekeinek védelme, valamint a biztosítási fedezet és a kritikus biztosítási szolgáltatások folytonosságának megőrzése. E célok érvényesülését olyan szanálási keretrendszer szolgálja, amely lehetővé teszi a szükséges hatósági intézkedések előzetes megtervezését, összehangolt végrehajtását és rendezett kezelését hozzájárulva a pénzügyi stabilitás fenntartásához.

[2] A szanálási eseménytől függetlenül készülnek a biztosítók és viszontbiztosítók vonatkozásában szanálási tervek annak érdekében, hogy egy esetlegesen felmerülő szanálási eljárás során a felkészültség, az áttekintési szint már magasabb és kidolgozottabb legyen. A szanálási tervek tehát abból a célból készülnek, hogy előkészítsenek lehetséges szanálási stratégiákat, az alkalmazható intézkedéseket és azok végrehajtásának feltételeit, megfelelő kitekintést nyújtva.

[3] A szanálási tervezés további célja az is, hogy feltárjon és reakció lehetőségeket adjon szervezeti, működési vagy pénzügyi akadályokra, amelyek a szanálás eredményességét veszélyeztethetnék.

[4] A szanálási felkészülés és a szanálási eljárás során is kiemelt cél, hogy az esetlegesen szanálás alá volt intézmény tekintetében a lehetséges működőképesség fennmaradjon, azaz a kritikus funkciókat és szolgáltatásokat egyfajta védelem övezze, mivel ezek kiesése jelentős hatással lehet akár a pénzügyi rendszerre vagy a gazdaságra is.

[5] A biztosítók és viszontbiztosítók jellemzően csoportokban, több intézmény együtt és határokon átívelően tevékenykednek, telepednek le, így egy esetleges probléma is átívelhet határokon, dominó effektust okozva. Ezt megelőzendő ezen intézményi csoportok együttes vizsgálata és kezelése uniós gazdasági szinten is célként jelenik meg. Tehát a hatóságok összehangoltan, együttesen figyelnek, vizsgálnak és szükség esetén lépnek fel.

[6] Ha a biztosító vagy viszontbiztosító fizetésképtelensége bekövetkezik vagy ennek bekövetkezése nagyon valószínűsíthető és a kialakult helyzet más eszközzel hatékonyan nem kezelhető, akkor a szanálási intézkedés merül fel megoldásként. A szanálás erőteljes beavatkozási jellege miatt csak indokolt esetben merülhet fel, így feltétel a közérdek fennállása is. A közérdek kiemelt jelentőségű, így fókuszban van, hogy a szanálási célok, különösen a szerződők, a kedvezményezettek és az egyéb igényjogosultak védelme, valamint a kritikus funkciók folytonossága rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében azonos mértékben biztosítható legyen.

[7] A biztosító vagy viszontbiztosító pénzügyi helyzetének rendezését többféle szanálási eszköz szolgálja, amelyeket az adott körülményekhez igazodva önállóan vagy egymással kombinálva alkalmazhat a Magyar Nemzeti Bank, mint szanálási hatóság.

[8] A szanálás egyik fontos szempontja az is, hogy egyetlen részvényes, szerződő, kedvezményezett, igényjogosult vagy egyéb hitelező sem kerülhet kedvezőtlenebb helyzetbe annál, mint amelyben a biztosító vagy viszontbiztosító rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében történő megszüntetése esetén lenne. Ehhez a független értékelés biztosít transzparens és ellenőrzött keretrendszert.

[9] A szanálási intézkedések esetén szükség lehet pénzügyi forrásokra. Ennek induló keretösszegét a Biztosítási Szanálási Alapban lévő felhalmozódás biztosítja, de a szabályozás

által egy gyors pótbefizetés is megoldássá válik, így megteremtve a gyorsaság és hatékonyság kombinációját.

[10] A fenti célok elérése érdekében az Országgyűlés a következő törvényt alkotja:

ELSŐ RÉSZ

BEVEZETŐ RENDELKEZÉSEK

I. Fejezet

A törvény hatálya

1. §

(1) Az e törvényben meghatározott szanálási keretrendszer alkalmazandó

a) a magyarországi székhelyű biztosítóra és viszontbiztosítóra,

b) a magyarországi székhelyű biztosító és viszontbiztosító anyavállalatra,

c) a magyarországi székhelyű biztosítói holdingtársaságra és vegyes pénzügyi holdingtársaságra,

d) a magyarországi székhelyű biztosítói holdingtársaság anyavállalatra és vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalatra,

e) a magyarországi székhelyű EU-szintű biztosítói holdingtársaság anyavállalatra és EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalatra, továbbá

f) a magyarországi székhelyű biztosító és viszontbiztosító azon harmadik országban található fióktelepére, amely megfelel a 85–89. §-ban meghatározott feltételeknek.

(2) Az e törvényben foglaltak alkalmazandóak az alapvető szolgáltatóra is, amennyiben a szolgáltatásával érintett biztosító vagy viszontbiztosító szanálás alá kerül.

2. §

A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Csődtv.), a tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvény (a továbbiakban: Tpt.), a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.), a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény (a továbbiakban: MNBtv.), a biztosítási tevékenységről szóló 2014. évi LXXXVIII. törvény (a továbbiakban: Bit.), a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) és a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény rendelkezéseit az e törvényben meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.

3. §

Az e törvényben meghatározott követelmények megállapítása és alkalmazása, valamint az 1. § szerinti vállalkozásokat illetően rendelkezésre álló eszközök alkalmazása során a szanálási feladatkörében eljáró MNB és a Felügyelet figyelemmel van az adott vállalkozás üzleti tevékenységének jellegére, részvényesi struktúrájára, jogi formájára, kockázati profiljára, méretére és jogállására és más intézményekkel vagy általában véve a pénzügyi rendszer egészével való összekapcsolódására, valamint tevékenységének terjedelmére és összetettségére.

II. Fejezet

Értelmező rendelkezések

4. §

E törvény alkalmazásában

1. *1. szintű tőkeinstrumentum:* a biztosítók és viszontbiztosítók szavatolótőkéjéről és biztosítástechnikai tartalékáról szóló kormányrendeletben rögzített feltételek alapján első szintre sorolt alapvető szavatolótőke-elem;

2. *2. szintű tőkeinstrumentum:* a biztosítók és viszontbiztosítók szavatolótőkéjéről és biztosítástechnikai tartalékáról szóló kormányrendeletben rögzített feltételek alapján második szintre sorolt alapvető és kiegészítő szavatolótőke-elem;

3. *3. szintű tőkeinstrumentum:* a biztosítók és viszontbiztosítók szavatolótőkéjéről és biztosítástechnikai tartalékáról szóló kormányrendeletben rögzített feltételek alapján harmadik szintre sorolt alapvető és kiegészítő szavatolótőke-elem;

4. *alapvető szolgáltató:* olyan szervezet, amely olyan árut vagy szolgáltatást – például informatikai szolgáltatást, közműszolgáltatást, valamint helyiség bérbeadást, kiszolgálást és fenntartást – nyújt, amely a biztosító vagy viszontbiztosító folyamatos működésének fenntartásához szükséges, vagy amely a biztosítási fedezet folytonosságának biztosításához szükséges, és amely ugyanahhoz a csoporthoz tartozik, mint az adott vállalkozás;

5. *anyavállalat:* a Bit.-ben ekként meghatározott fogalom;

6. *állami támogatások uniós keretrendszere*: az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107–109. cikkei által és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikk (4) bekezdése vagy 109. cikke alapján megalkotott vagy elfogadott rendeletek és valamennyi uniós aktus – többek között iránymutatások, közlemények és értesítések – által létrehozott keretrendszer;

7. *átváltási ráta*: az a tényező, amely meghatározza azon részvények vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumok számát, amelyekre majd egy adott kategóriába tartozó kötelezettséget átváltanak, az adott kategória egyetlen instrumentumára vagy egy követelés értékének egy meghatározott egységére vonatkoztatva;

8. *átvevő fél:* az a vállalkozás, amelyhez a szanálás alatt álló vállalkozás részvényeit, tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumait, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumait, eszközeit, jogait és kötelezettségeit, vagy ezek valamilyen kombinációját átadják;

9. *befektetési vállalkozás:* a hitelintézetekre vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról szóló 2013. június 26-i 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: 575/2013/EU rendelet) 4. cikk (1) bekezdés 2. pontjában meghatározott fogalom;

10. *biztosítási garanciarendszer:* valamely EGT-állam által hivatalosan elismert, a biztosítók vagy a viszontbiztosítók vagy a szerződők hozzájárulásaiból finanszírozott rendszer, amely lehetővé teszi az elfogadható biztosítási szolgáltatás iránti igények – ideértve a kárigényeket is – részleges vagy teljes kifizetését a jogosult szerződők, biztosítottak és kedvezményezettek számára, vagy biztosítja a biztosítási kötvények megtartását, ha a biztosító nem képes vagy valószínűsíthetően képtelenné válik a biztosítási szerződéseiből eredő kötelezettségeinek és kötelezettségvállalásainak teljesítésére;

11. *biztosítékkal fedezett kötelezettség:* olyan kötelezettség, amelynek hitelező számára történő kifizetését vagy más módon történő teljesítését jelzálog, kézizálog, visszatartási jog vagy biztosíték fedezi, ideértve a repoügyletekből és más tulajdonjog-átruházási biztosítékról szóló megállapodásokból származó kötelezettségeket is;

12. *biztosító:* a Bit.-ben ekként meghatározott fogalom;

13. *biztosítói holdingtársaság:* a Bit.-ben ekként meghatározott fogalom;

14. *csoport:* a Bit.-ben ekként meghatározott fogalom;

15. *csoporthoz tartozó vállalkozás:* a csoporthoz tartozó jogi személy;

16. *EBFH*: Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság;

17. *EGT-állam:* az Európai Unió tagállama és az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes más állam;

18. *egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodás:* olyan megállapodás, amelynek alapján a szanálás alatt álló vállalkozás és valamely partnere közötti két vagy több követelés vagy kötelezettség egymással szemben elszámolható;

19. *érintett hitelező:* olyan hitelező, akinek, illetve amelynek követelése olyan kötelezettségre vonatkozik, amelyet leírási vagy átalakítási eszköz alkalmazásával leírási vagy átalakítási jogosultság gyakorlása révén csökkentettek vagy részvénnyé, vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentummá alakítottak;

20. *EU-szintű biztosítói holdingtársaság anyavállalat:* olyan tagállami biztosítói holdingtársaság anyavállalat, amely nem leányvállalata valamely EGT-államban engedélyezett vagy létrehozott biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, más biztosító holdingtársaságnak, vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak;

21. *EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat:* olyan tagállami vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat, amely nem leányvállalata valamely EGT-államban engedélyezett vállalkozásnak vagy valamely EGT-államban létrehozott más biztosító holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak;

22. *felmondási jog:* a szerződés felmondására irányuló jog, a kötelezettségek esedékességének előrehozására, lezárására, egymással szemben való elszámolására vagy nettósítására irányuló jog vagy az egyik szerződő fél kötelezettségét felfüggesztő, módosító vagy megszüntető bármely hasonló rendelkezés, vagy olyan rendelkezés, amely megakadályozza egy szerződés szerinti olyan kötelezettség keletkezését, amely egyébként keletkezne;

23. *felső vezetés:* az a személy vagy személyek, akik ténylegesen vezetik a vállalatot, és akik felelősek és az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület előtt elszámoltathatók a vállalkozás mindennapi vezetéséért;

24. *Felügyelet:* a pénzügyi közvetítőrendszer felügyeletével kapcsolatos feladatkörében eljáró MNB;

25. *fióktelep:* biztosító vagy viszontbiztosító képviselete vagy fióktelepe, amely a székhely szerinti EGT-államon kívüli EGT-állam területén található;

26. *fő üzletágak:* azok az üzletágak és a hozzájuk kapcsolódó szolgáltatások, amelyek egy biztosító vagy viszontbiztosító, vagy egy biztosítót vagy viszontbiztosítót magában foglaló csoport fő bevételi vagy nyereségforrását jelentik, vagy franchise-értékét képviselik;

27. *harmadik ország:* az az ország, amely nem EGT-állam;

28. *harmadik országbeli szanálási eljárás:* egy harmadik országbeli biztosító vagy viszontbiztosító vagy egy harmadik országbeli anyavállalat fizetésképtelenségének kezelésére szolgáló, harmadik ország joga szerinti intézkedés, amely a célok és a várható eredmények szempontjából hasonló az e törvény szerinti szanálási intézkedésekkel;

29. *harmadik országbeli vállalkozás uniós fióktelepe:* harmadik országbeli biztosító vagy viszontbiztosító olyan fióktelepe, amely valamely EGT-államban található;

30. *határokon átnyúló tevékenységű csoport:* olyan csoport, amelynél a csoporthoz tartozó vállalkozások több EGT-államban vannak letelepedve;

31. *hitelintézet:* az 575/2013/EU rendelet 4. cikk (1) bekezdés 1. pontjában meghatározott fogalom;

32. *hitelviszonyt megtestesítő instrumentum:* kötvény és az átruházható követelések más formája, adósságot keletkeztető vagy elismerő instrumentum és hitelviszonyt megtestesítő instrumentum megszerzésére feljogosító instrumentum;

33. *illetékes minisztérium:* EGT-állam azon minisztériuma, amelyet a nemzeti jogszabályok a biztosítók és viszontbiztosítók szanálása tekintetében illetékes minisztériumnak jelölnek ki;

34. *igazgatási, irányító vagy felügyelő testület:* a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Szolvencia II) kiegészítéséről szóló 2014. október 10-i (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 1. cikk 43. pontjában meghatározottak szerinti igazgatási, irányító vagy felügyelő testület;

35. *jelentős határokon átnyúló tevékenység:* a Bit. 4. § (1) bekezdés 46c. pontjában meghatározott tevékenység;

36. *központi szerződő fél:* a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról szóló 2012. július 4-i 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: 648/2012/EU rendelet) 2. cikk 1. pontjában meghatározott fogalom;

37. *kritikus funkciók:* egy biztosító vagy viszontbiztosító által harmadik felek számára végzett tevékenységek, szolgáltatások vagy műveletek, amelyek észszerű időn belül vagy észszerű költséggel nem helyettesíthetők, és az, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító nem képes elvégezni a tevékenységeket, szolgáltatásokat vagy műveleteket, várhatóan jelentős hatást gyakorolna egy vagy több EGT-állam pénzügyi rendszerére vagy reálgazdaságára, beleértve különösen a nagyszámú szerződő, kedvezményezett vagy károsult fél szociális jólétére gyakorolt hatásból, vagy a biztosítási szolgáltatások nyújtásának rendszerszintű zavarából vagy a biztosítási szolgáltatások nyújtásába vetett általános bizalom elvesztéséből eredő következményeket;

38. *leányvállalat:* a Bit.-ben ekként meghatározott fogalom;

39. *legfőbb anyavállalat:* csoportfelügyelet alatt álló csoport tagállami anyavállalata, amely nem leányvállalata valamely EGT-államban engedélyezett és létrehozott másik biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, biztosítói holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak;

40. *leírható, illetve átalakítható kötelezettség:* az 1. § (1) bekezdés a)–e) pontja szerinti vállalkozás kötelezettsége és az 1., 2. vagy 3 szintű tőkeinstrumentumnak nem minősülő olyan tőkeinstrumentuma, amely nincs kizárva a leírási vagy átalakítási eszköz alkalmazási köréből;

41. *MNB:* Magyar Nemzeti Bank;

42. *munkanap:* a szombat és a vasárnap, valamint az adott EGT-államban ünnepnapnak számító napok kivételével minden nap, valamint az áthelyezett szombati munkanap;

43. *nettósítási megállapodás:* olyan megállapodás, amely alapján több követelést vagy kötelezettséget egyetlen követeléssé lehet átalakítani, beleértve a pozíciólezáró nettósítási megállapodást, amelynél jogszabályban vagy felek által meghatározott esemény bekövetkeztekor a felek kötelezettségeinek esedékességét előre hozzák, így azok azonnal esedékessé válnak vagy megszűnnek, és mindkét esetben egyetlen követeléssé alakulnak át vagy az lép a helyükbe;

44. *pénzügyi konglomerátum:* a pénzügyi konglomerátumok kiegészítő felügyeletéről szóló törvényben ekként meghatározott csoport;

45. *pénzügyi szerződés:*

a) értékpapír-ügylet, így különösen

aa) az értékpapír, értékpapírcsoport vagy értékpapírindex vételére, eladására vagy kölcsönzésére vonatkozó ügylet;

ab) értékpapírra, értékpapírcsoportra vagy értékpapírindexre vonatkozó opciós ügylet;

ac) bármely értékpapírra, értékpapírcsoportra vagy értékpapírindexre vonatkozó repo- vagy fordított repoügylet;

b) áruügylet, így különösen

ba) később leszállítandó áru, árucsoport vagy -index vételére, eladására vagy kölcsönzésére vonatkozó ügylet;

bb) árura, árucsoportra vagy -indexre vonatkozó opciós ügylet;

bc) bármely árura, árucsoportra vagy -indexre vonatkozó repo- vagy fordított repoügylet;

c) tőzsdei és tőzsdén kívüli határidős ügylet, ideértve valamely áru vagy bármely más tulajdon, szolgáltatás, jog vagy érdekeltség meghatározott áron és időpontban történő vételére, eladására vagy átruházására vonatkozó ügyleteket (az áruügyletek kivételével);

d) swap-megállapodások, így különösen

da) kamatlábakra vonatkozó csereügyletek és opciók; spot- és más devizaügyletek; valutához, értékpapírindexhez vagy értékpapírhoz, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok indexéhez vagy hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokhoz, áruindexhez vagy áruhoz, időjárási változóhoz; kibocsátáshoz vagy inflációs rátához kapcsolódó csereügylet vagy opció;

db) teljes hozamcsere-ügylet, hitelkockázati felárhoz kapcsolódó csereügylet vagy hitel-csereügylet;

dc) a da) vagy db) alpontban említett megállapodásokhoz hasonló, a csereügyletek vagy származtatott ügyletek piacán rendszeresen kötött megállapodás vagy tranzakció;

e) három hónapos vagy annál rövidebb futamidejű bankközi hitelezési megállapodások;

f) az a)–e) pontban említett szerződések vagy ügyletek bármelyikére vonatkozó keretmegállapodások;

46. *releváns tőkeinstrumentum:* az 1., a 2. vagy a 3. szintű tőkeinstrumentum;

47. *rendes fizetésképtelenségi eljárás:* olyan, valamennyi hitelezőre kiterjedő (kollektív) fizetésképtelenségi eljárás, amely az adós vagyon feletti rendelkezési jogának részleges vagy teljes elvonását és felszámoló vagy vagyonfelügyelő kijelölését foglalja magában, és amely a biztosítókra és a viszontbiztosítókra a nemzeti jog alapján rendes esetben alkalmazandó,

továbbá amely vagy kifejezetten csak ezen vállalkozásokra, vagy általános jelleggel minden természetes vagy jogi személyre vonatkozik;

48. *rendkívüli állami pénzügyi támogatás:* az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. cikk (1) bekezdése szerinti állami támogatás, vagy bármilyen más szupranacionális szintű állami pénzügyi támogatás, amely nemzeti szinten nyújtva állami támogatásnak minősülne, amelyet az 1. § (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett szervezet vagy az ilyen vállalkozást magában foglaló csoport életképességének, likviditásának vagy fizetőképességének megőrzése vagy helyreállítása céljából nyújtanak;

49. *részvényes*: tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdonosa;

50. *szabályozott piac:* a Tpt.-ben ekként meghatározott fogalom;

51. *szanálás*: a szanálási eszköznek a szanálási célok közül egy vagy több elérése érdekében történő alkalmazása;

52. *szanálás alatt álló vállalkozás:* minden olyan vállalkozás, amely vonatkozásában az e törvényben meghatározottak szerint szanálási intézkedésre kerül sor;

53. *szanálási intézkedés:* szanálás alá vonásról szóló döntés, egy szanálási eszköz alkalmazása vagy egy, vagy több szanálási jogosultság gyakorlása;

54. *szavatoló tőke*: a Bit.-ben ekként meghatározott fogalom;

55. *származtatott ügylet:* a 648/2012/EU rendelet 2. cikk 5. pontjában meghatározott fogalom;

56. *tagállami biztosítói holdingtársaság anyavállalat:* valamely EGT-államban letelepedett biztosítói holdingtársaság, amely nem leányvállalata ugyanazon EGT-államban engedélyezett vagy létrehozott biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, biztosítói holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak;

57. *tagállami vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat:* valamely EGT-államban letelepedett vegyes pénzügyi holdingtársaság, amely maga nem leányvállalata ugyanazon EGT-államban engedélyezett vagy létrehozott biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, biztosítói holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak;

58. *tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentum:* részvény, tulajdonjogot biztosító egyéb instrumentum, részvényre vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumra átváltható vagy ilyenek megszerzésére jogosító instrumentum, valamint részvényben vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumban részesedést képviselő instrumentum;

59. *uniós leányvállalat:* olyan biztosító vagy viszontbiztosító, amelynek központi irodája valamely EGT-államban található, és amely egy harmadik országbeli biztosító vagy viszontbiztosító, vagy egy harmadik országbeli anyavállalat leányvállalata;

60. *válságkezelési intézkedés:* szanálási intézkedés, szanálási biztos kinevezése vagy az 54. § (1) bekezdés szerinti szanálási jogosultság gyakorlása;

61. *válságmegelőzési intézkedés:* valamely vállalkozás tekintetében határozat hozatala a helyreállíthatóságot érintő hiányosság vagy akadály kezelésére, ideértve a Bit. 108/F. § (5) bekezdését, valamint szanálhatóság akadályainak kezelésére és megszüntetésére vonatkozó hatáskörök gyakorlását, továbbá a Bit. 307–311. §-a és 313. §-a szerinti bármely intézkedését, és a Bit. 310. § (8) bekezdés szerinti megelőző intézkedés alkalmazását;

62. *vegyes tevékenységű biztosítói holdingtársaság:* a Bit.-ben ekként meghatározott fogalom;

63. *vegyes pénzügyi holdingtársaság:* a pénzügyi konglomerátumok kiegészítő felügyeletéről szóló törvényben ekként meghatározott fogalom;

64. *viszontbiztosító:* a Bit.-ben ekként meghatározott fogalom.

MÁSODIK RÉSZ
A SZANÁLÁS ELŐKÉSZÍTÉSE

III. Fejezet

Szanálási tervezés

1. A szanálási terv készítése, tartalma

5. §

(1) A szanálási feladatkörében eljáró MNB – a Felügyelettel folytatott konzultációt követően – szanálási tervet készít minden olyan biztosító vagy viszontbiztosító vonatkozásában, amely

a) nem része a 6. § és a 7. § szerinti szanálási tervezés hatálya alá tartozó csoportnak, és

b) megfelel a (3) és (4) bekezdésben meghatározott kritériumoknak.

(2) A szanálási terv tartalmazza azokat a szanálási intézkedéseket, amelyeket a szanálási feladatkörében eljáró MNB a 15. § (1) bekezdésében, valamint a 16. § (3) bekezdésében meghatározott szanálási feltételek fennállása esetén a biztosítóval vagy viszontbiztosítóval szemben alkalmazhat.

(3) A szanálási feladatkörében eljáró MNB szanálási tervet készít azon biztosítókra és viszontbiztosítókra vonatkozóan, amelyek

a) fizetésképtelensége esetén a szanálási intézkedések alkalmazása valószínűbb, hogy a 15. § (3) bekezdésében meghatározott közérdeket szolgálja a szanálási feladatkörében eljáró MNB joghatósága alá tartozó más vállalkozásokhoz képest, vagy

b) a pénzügyi rendszerben kritikus funkciót látnak el.

(4) A (3) bekezdés szerinti értékelés során a szanálási feladatkörében eljáró MNB figyelembe veszi legalább a szanálási célok megvalósításának szükségességét, a vállalkozás méretét, üzleti modelljét, kockázati profilját, összekapcsoltságát, helyettesíthetőségét, valamint a határokon átnyúló tevékenységét.

(5) A (3) bekezdés alkalmazásában a szanálási feladatkörében eljáró MNB biztosítja, hogy a szanálási tervezés hatálya alá legalább az életbiztosítási és viszontbiztosítási piac 40 százaléka, valamint a nem-életbiztosítási és viszontbiztosítási piac legalább 40 százaléka tartozzon. Az életbiztosítási piacon belüli arányt a bruttó biztosítástechnikai tartalékok, a nem-életbiztosítási piacon belüli arányt a bruttó díjelőírás alapján határozza meg.

(6) A szanálási feladatkörében eljáró MNB a kisméretű és nem összetett vállalkozásokat mentesíti a szanálási tervezésre vonatkozó követelmények alól, kivéve, ha úgy ítéli meg, hogy az adott vállalkozás országos vagy regionális szinten különös kockázatot jelent.

(7) A szanálási feladatkörében eljáró MNB a piaci lefedettségi arány meghatározása során figyelembe veheti a csoporthoz tartozó olyan leányvállalatokat, amelyek a csoportszintű szanálási terv hatálya alá tartoznak.

(8) Ha a biztosító vagy viszontbiztosító jelentős határokon átnyúló tevékenységet folytat, a szanálási feladatkörében eljáró MNB a szanálási terv tervezetét megküldi az érintett fogadó EGT-állam szanálási hatóságának. Ha a másik érintett EGT-állam szanálási hatósága küldi meg a szanálási feladatkörében eljáró MNB részére a szanálási terv tervezetét, akkor a tervezetet abból a szempontból is megvizsgálja, hogy annak milyen lehetséges hatásai vannak a

magyarországi szerződő felekre, a reálgazdaságra és a pénzügyi stabilitásra, amelyek tekintetében ajánlást tesz.

(9) A szanálási feladatkörében eljáró MNB az érintett fogadó tagállam által a szanálási tervhez adott ajánlások figyelembevételéről indokolással ellátott döntést hoz, melyet megküld a fogadó EGT-állam felügyeleti vagy szanálási hatósága számára.

(10) Ha a biztosító vagy viszontbiztosító jelentős határokon átnyúló tevékenységet folytat, a szanálási feladatkörében eljáró MNB megvizsgálja a székhely szerinti szanálási hatóság által megküldött szanálási terv tervezetét a szerződőkre, a reálgazdaságra vagy a pénzügyi stabilitásra gyakorolt lehetséges hatások tekintetében, amely hatásokkal összefüggésben ajánlást tesz.

(11) Ha a szanálási feladatkörében eljáró MNB úgy ítéli meg, hogy a székhely szerinti szanálási hatóság nem veszi megfelelően figyelembe a (8) bekezdés alkalmazásában tett ajánlásokat, akkor az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről szóló 2010. november 24-i 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: 1094/2010/EU rendelet) 31. cikk (2) bekezdés c) pontjával összhangban az EBFH elé utalhatja az ügyet.

(12) A szanálási feladatkörében eljáró MNB a szanálási tervben a szanálási eszközök és hatáskörök alkalmazhatóságának meghatározása során figyelembe veszi a releváns szanálási forgatókönyveket, így különösen azokat,

a) amikor a biztosító vagy viszontbiztosító fizetésképtelensége egyedi okokra vezethető vissza, valamint

b) amikor a biztosító vagy viszontbiztosító fizetésképtelensége általános pénzügyi instabilitás, vagy rendszerszintű események idején következik be.

(13) A szanálási feladatkörében eljáró MNB a szanálási tervek készítése során – az esetlegesen igénybe vehető biztosítási garanciarendszer és finanszírozási rendszer kivételével – nem számol rendkívüli állami pénzügyi támogatással.

(14) A szanálási feladatkörében eljáró MNB a szanálási tervet legalább kétévente felülvizsgálja, továbbá minden olyan esetben aktualizálja, amikor a biztosító vagy viszontbiztosító

a) jogi vagy szervezeti felépítésében, tevékenységében vagy pénzügyi helyzetében olyan érdemi változás következik be, amely a szanálási terv eredményességére jelentős hatással lehet, vagy más módon annak felülvizsgálatát szükségessé teszi, vagy

b) pénzügyi helyzetében előreláthatóan olyan érdemi változás várható, amely a terv eredményességére jelentős hatással lehet, vagy más okból indokolttá teszi a szanálási terv felülvizsgálatát.

(15) A biztosító vagy viszontbiztosító, valamint a Felügyelet haladéktalanul értesíti a szanálási feladatkörében eljáró MNB-t minden olyan eseményről vagy körülményről, amely a szanálási terv felülvizsgálatát vagy aktualizálását szükségessé teszi.

(16) A szanálási feladatkörében eljáró MNB a szanálási tervben

a) meghatározza azokat az opciókat, amelyek alapján a biztosítóval vagy viszontbiztosítóval szemben a szanálási eszközöket alkalmazza és szanálási hatásköreit gyakorolja;

b) rögzíti, hogy a szanálási eszközöket egyenként vagy egymással kombinálva alkalmazhatja;

c) előírja, hogy amennyiben az eszköz- és kötelezettségelkülönítési eszközt rögzíti, azt melyik más szanálási eszközzel vagy eszközökkel együtt alkalmazhatja.

(17) A szanálási terv tartalmazza legalább az alábbi tartalmi elemeket:

a) a terv kulcsfontosságú elemeinek összefoglalása,

b) a szanálásra vonatkozó információk legutóbbi benyújtása óta a vállalkozás tekintetében bekövetkezett érdemi változások összefoglalása,

c) annak bemutatása, hogy a kritikus funkciók és a fő üzletágak jogilag és gazdaságilag hogyan különíthetők el más funkcióktól a szükséges mértékben annak érdekében, hogy a vállalkozás fizetésképtelensége esetén a folytonosság biztosítható legyen,

d) azon eszközök azonosítása, amelyek várhatóan fedezetként befogadhatók,

e) becsült időkeret a terv minden egyes lényegi vonatkozásának megvalósítása tekintetében,

f) a szanálhatóság értékelésének részletes leírása, beleértve a rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében történő felszámolás megvalósíthatóságának és hitelességének értékelését is,

g) a feltárt szanálhatósági akadályok kezelésére, illetve kiküszöbölésére az intézmény részére előírt intézkedések leírása,

h) annak bemutatása, hogy a szanálási opciók miképpen finanszírozhatók rendkívüli állami pénzügyi támogatás feltételezése nélkül, ide nem értve az esetlegesen igénybe vehető biztosítási garanciarendszereket vagy finanszírozási rendszereket,

i) különböző lehetséges forgatókönyvekre és az alkalmazandó ütemtervekre tekintettel alkalmazható különféle szanálási stratégiák részletes leírása,

j) a kritikus jellegű kölcsönös függőségi kapcsolatok bemutatása,

k) a terv végrehajtásának a munkavállalókra gyakorolt hatása, beleértve a velejáró költségek felmérését, valamint a szanálási eljárás során a munkavállalókkal történő konzultációt szolgáló tervezett eljárások leírása,

l) szanálás esetén a médiával és a nyilvánossággal folytatandó kommunikációt bemutató terv,

m) a vállalkozás működési eljárásainak folyamatos fenntartásához szükséges lényeges műveletek és rendszerek bemutatása, és

n) adott esetben az intézmény szanálási tervvel kapcsolatos véleménye.

(18) A szanálási feladatkörében eljáró MNB megküldi a szanálási terv kulcsfontosságú elemeinek az összefoglalását az érintett biztosító vagy viszontbiztosító számára.

(19) A szanálási feladatkörében eljáró MNB megküldi a szanálási tervet és annak módosítását a Felügyelet számára.

2. Csoportszintű szanálási terv

6. §

(1) Amennyiben a szanálási feladatkörében eljáró MNB a csoportszintű szanálási hatóság, akkor csoportszintű szanálási tervet készít azon csoportok tekintetében, amelyek az 5. § (5)–(7) bekezdésben meghatározott feltételek alapján a szanálási tervezés hatálya alá tartoznak.

(2) A csoportszintű szanálási tervben a csoportszintű szanálási feladatkörében eljáró MNB

a) meghatározza az olyan szervezetek tekintetében végrehajtandó szanálási intézkedéseket, amelyeknél a kritikus funkciók folytonosságát intézkedés útján szükséges biztosítani,

b) megvizsgálja, hogy milyen mértékben alkalmazhatók, illetve gyakorolhatók koordináltan a szanálási eszközök és hatáskörök, valamint azonosítja a koordinált szanálás esetleges akadályait,

c) amennyiben a csoporthoz harmadik országban bejegyzett szervezetek is tartoznak, azonosítja a harmadik országbeli érintett hatóságokkal való együttműködésre és koordinációra irányuló megfelelő intézkedéseket, továbbá értékeli a szanálás Unión belüli következményeit,

d) a csoporton belüli függőségi kapcsolatok figyelembevételével azonosítja a csoportszintű szanálás elősegítéséhez szükséges intézkedéseket, ideértve egyes funkciók vagy üzletágak jogi és gazdasági leválasztásának lehetőségét,

e) azonosítja a csoportszintű szanálási intézkedések finanszírozásához rendelkezésre álló forrásokat, és amennyiben biztosítási garanciarendszerek vagy finanszírozási rendszerek igénybevételére kerülhet sor, meghatározza az ilyen finanszírozással kapcsolatos felelősség megosztásának elveit a különböző EGT-államok finanszírozási forrásai között, rendkívüli állami pénzügyi támogatás feltételezése nélkül, illetve

f) szerepelteti az 5. § (17) bekezdésében meghatározott elemeket.

(3) Amennyiben csoportszintű szanálási feladatkörében eljáró MNB a csoportszintű szanálási hatóság, akkor a csoportszintű szanálási tervet és annak módosításait megküldi az érintett felügyeleti hatóságok részére, továbbá – amennyiben a csoport pénzügyi konglomerátum vagy annak része – a joghatósággal rendelkező, a pénzügyi közvetítőrendszer egyes szereplőinek biztonságát erősítő intézményrendszer továbbfejlesztéséről szóló 2014. évi XXXVII. törvény (a továbbiakban: Szantv.) által kijelölt szanálási hatóság, valamint a felügyeleti hatóság részére.

(4) Csoportszintű szanálási terv hiányában a szanálási feladatkörében eljáró MNB egyedi szanálási tervet készíthet az érintett biztosító vagy viszontbiztosító leányvállalat, valamint az 1. § (1) bekezdésének c) és d) pontjában meghatározott vállalkozás részére.

(5) A szanálási feladatkörében eljáró MNB a szanálási terv készítésekor figyelembe veheti az érintett harmadik országbeli hatóság szanálási stratégiáját, és amennyiben azt hitelesnek és megvalósíthatónak ítéli, annak az uniós leányvállalatra gyakorolt hatásait a szanálási tervben megjelenítheti, a 14. § sérelme nélkül.

7. §

(1) A csoportszintű szanálási terv elkészítéséhez a legfőbb anyavállalat a szanálási feladatkörében eljáró MNB-nek – ha a szanálási feladatkörében eljáró MNB a csoportszintű szanálási hatóság – rendelkezésére bocsát minden szükséges információt a legfőbb anyavállalat, a csoporthoz tartozó vállalkozások és az 1. § b)–e) pontja szerinti vállalkozások vonatkozásában.

(2) A titoktartási szabályok betartására való tekintettel a szanálási feladatkörében eljáró MNB a legfőbb anyavállalat által rendelkezésére bocsátott releváns információkat továbbítja

a) az EBFH,

b) a szanálási kollégiumban tagsággal rendelkező szanálási hatóságok, valamint

c) a felügyeleti kollégiumban tagsággal rendelkező vagy abban részt vevő érintett felügyeleti hatóságok

részére.

(3) A csoportszintű szanálási hatóság a szanálási tervet a szanálási kollégium keretein belül az érintett szanálási hatóságokkal közösen, a felügyeleti kollégiumban tagsággal rendelkező vagy abban részt vevő felügyeleti hatóságokkal – ideértve a Felügyeletet is – egyeztetve legalább kétévente felülvizsgálja és aktualizálja.

(4) A csoportszintű szanálási tervek felülvizsgálatára és aktualizálására a (3) bekezdésben foglaltakon túl sor kerül

a) a csoportban, ideértve az ahhoz tartozó bármely vállalkozás jogi vagy szervezeti struktúrájában, annak tevékenységében vagy pénzügyi helyzetében bekövetkezett olyan változás esetén, amely jelentős hatással lehet a szanálási tervre vagy szükségessé teheti annak módosítását, vagy

b) a csoport pénzügyi helyzetében előreláthatóan olyan érdemi változás esetén, amely a terv eredményességére jelentős hatással lehet, vagy más okból indokolttá teszi a felülvizsgálatát.

(5) A (3) bekezdésben meghatározott eljárás során a szanálási feladatkörében eljáró MNB bevonhatja a konzultációba a harmadik országban székhellyel rendelkező leányvállalat, a biztosítói holdingtársaság vagy a jelentős fióktelep szanálási hatóságát, ha az érintett harmadik országbeli hatóság tekintetében teljesülnek a 89. § szerinti feltételek.

(6) Ha a csoportszintű szanálási hatóság nem a szanálási feladatkörében eljáró MNB, de az illetékességébe tartozik olyan leányvállalat, biztosítói holdingtársaság vagy jelentős fióktelep, amely a csoportszintű szanálási terv tekintetében érintett, akkor a szanálási feladatkörében eljáró MNB együttműködik a csoportszintű szanálási hatósággal.

(7) A csoportszintű szanálási tervet, csoportszintű szanálási hatóságként a szanálási feladatkörében eljáró MNB a biztosító és viszontbiztosító leányvállalat és az 1. § b)–e) pontjában említett szervezetek szanálási hatóságainak a 13. § szerinti együttes határozata alapján fogadja el.

3. A szanálási tervhez szükséges, a biztosítótól vagy viszontbiztosítótól származó információk

8. §

(1) A szanálási feladatkörében eljáró MNB előírja a biztosító vagy viszontbiztosító, vagy – csoportszintű szanálási hatóságként – a legfőbb anyavállalat számára

a) a szükséges mértékű együttműködést a szanálási tervek vagy csoportszintű szanálási tervek elkészítésében, valamint

b) a szanálási tervek vagy csoportszintű szanálási tervek elkészítéséhez, valamint a szanálhatósági értékeléshez és a tervek végrehajtásához szükséges összes információ átadását akár közvetlenül, akár a Felügyeleten keresztül.

(2) A Felügyelet együttműködik a szanálási feladatkörében eljáró MNB-vel és részére átadja az (1) bekezdésben meghatározott, rendelkezésre álló információkat.

(3) A szanálási feladatkörében eljáró MNB annak az információnak a rendelkezésre bocsátását kérheti az érintett biztosítótól vagy viszontbiztosítótól, amely nem vagy nem a számára szükséges módon áll a Felügyelet rendelkezésére.

IV. Fejezet

Szanálhatóság

4. A szanálhatóság értékelése

9. §

(1) A szanálási feladatkörében eljáró MNB a Felügyelettel folytatott konzultációt követően értékeli, hogy adott esetben az esetlegesen rendelkezésre álló biztosítási garanciarendszerek vagy egyéb finanszírozási rendszerek igénybevétele mellett, rendkívüli állami pénzügyi támogatás feltételezése nélkül a csoporthoz nem tartozó biztosítók vagy viszontbiztosítók milyen mértékben szanálhatók.

(2) A biztosító vagy viszontbiztosító akkor szanálható, ha hiteles és megvalósítható az adott vállalkozás rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében történő felszámolása, vagy az, hogy a szanálási hatóság szanálási eszközök alkalmazásával és szanálási hatáskörök gyakorlásával szanálja a vállalkozást.

(3) Ha a szanálási feladatkörében eljáró MNB indokoltnak tartja a közérdek fennállása miatt a szanálási intézkedés alkalmazását, mivel az érintett vállalkozás rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében történő felszámolásával nem valósulnak meg ugyanolyan mértékben a szanálási célok, akkor az alábbi, egymás után következő feladatokat kell elvégeznie:

a) kiválasztja a biztosító vagy viszontbiztosító felépítése és üzleti modellje alapján a szanálási célok eléréséhez megfelelő, előnyben részesített szanálási intézkedést;

b) értékeli, hogy a kiválasztott szanálási intézkedés hatékonyan alkalmazható-e megfelelő időn belül, illetve azonosítja a végrehajtása során esetlegesen felmerülő akadályokat és

c) értékeli a kiválasztott szanálási intézkedés hitelességét, figyelembe véve a szanálásnak az EGT-államok vagy az Európai Unió pénzügyi rendszereire vagy reálgazdaságaira gyakorolt valószínűsíthető hatását, illetve a szerződők, a kedvezményezettek és az igényjogosultak kollektív érdekeinek védelmét, a biztosító vagy viszontbiztosító által ellátott kritikus funkciók folytonosságának a biztosítása érdekében.

(4) A szanálási feladatkörében eljáró MNB az (1) bekezdésben említett szanálhatósági értékelést a szanálási terv 5. § szerinti elkészítésével és aktualizálásával egyidejűleg és annak céljából végzi el. Az (1) bekezdés szerinti értékelés elvégzésekor a szanálási feladatkörében eljáró MNB legalább az 1. mellékletben meghatározott szanálhatósági dimenziókat értékeli.

5. A csoportok szanálhatóságának értékelése

10. §

(1) Ha az MNB a csoportszintű szanálási hatóság, akkor a csoportszintű szanálhatóság értékelését a szanálási feladatkörében eljáró MNB a leányvállalatok szanálási hatóságaival együtt végzi el, valamint konzultációt folytat a csoportfelügyeleti hatósággal és a leányvállalatok felügyeleti hatóságaival is.

(2) Ha a szanálási feladatkörében eljáró MNB a csoportbeli leányvállalat szanálási hatósága, akkor a csoportszintű szanálási hatósággal és a csoporthoz tartozó más leányvállalatok szanálási hatóságaival közösen határoz a csoportszintű szanálhatóság értékeléséről.

(3) A csoportszintű szanálhatóság értékelése során nem lehet feltételezni rendkívüli állami pénzügyi támogatás igénybevételét, ide nem értve a biztosítási garanciarendszerek vagy egyéb finanszírozási rendszerek támogatását, amennyiben rendelkezésre állnak és alkalmazhatók.

(4) Egy csoport akkor szanálható, ha a csoportszintű szanálási hatóság megítélése szerint hiteles és megvalósítható

a) a csoporthoz tartozó vállalkozás rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében történő felszámolása, vagy

b) a csoport szanálása a csoporthoz tartozó vállalkozások tekintetében szanálási eszközök alkalmazásával és szanálási hatáskörök gyakorlásával, ha ezen vállalkozások megfelelő időn belül és könnyen elkülöníthetőek.

(5) Ha a szanálási feladatkörében eljáró MNB a közérdek fennállása miatt indokoltnak tartja a szanálási intézkedés alkalmazását, mivel az érintett vállalkozás rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében történő felszámolásával nem valósulnak meg ugyanolyan mértékben a szanálási célok, akkor

a) kiválasztja a csoport struktúrája és üzleti modellje alapján a szanálási célok eléréséhez megfelelő, előnyben részesített szanálási intézkedést;

b) értékeli, hogy a kiválasztott szanálási intézkedés megfelelő időn belül hatékonyan alkalmazható-e, illetve azonosítja a végrehajtása során esetlegesen felmerülő akadályokat és

c) értékeli a kiválasztott szanálási intézkedés hitelességét, figyelembe véve a szanálásnak az EGT-államok vagy az Európai Unió pénzügyi rendszereire vagy reálgazdaságaira gyakorolt valószínűsíthető hatását, illetve a szerződők, a kedvezményezettek és az igényjogosultak kollektív érdekeinek védelmét a csoport által ellátott kritikus funkciók folytonosságának a biztosítása érdekében.

(6) A szanálási feladatkörében eljáró MNB, mint csoportszintű szanálási hatóság a csoportok szanálhatósági értékelését a csoportszintű szanálási terv 6. § szerinti elkészítésével és aktualizálásával egyidejűleg és annak céljából végzi el. A szanálási feladatkörében eljáró MNB az értékelést a 7. §-ban meghatározott döntéshozatali eljárás szerint végzi el. Az (1) bekezdés szerinti értékelés elvégzésekor a szanálási feladatkörében eljáró MNB legalább az 1. mellékletben meghatározott szanálhatósági dimenziókat értékeli.

(7) A szanálhatóság értékelése céljából a szanálási feladatkörében eljáró MNB, mint csoportszintű szanálási hatóság a csoporthoz tartozó vállalkozásoktól adatszolgáltatás keretében minden szükséges információ rendelkezésre bocsátását kérheti.

6. A szanálhatóság akadályainak kezelésére vagy megszüntetésére vonatkozó jogosultság

11. §

(1) Ha a szanálási feladatkörében eljáró MNB a szanálhatóság értékelése során megállapítja, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító szanálhatóságának jelentős akadályai vannak, erről írásban tájékoztatja a biztosítót vagy viszontbiztosítót, valamint a Felügyeletet.

(2) A szanálási feladatkörben eljáró MNB a szanálási terv készítését az (1) bekezdés szerinti jelentős akadályok elhárításáig felfüggeszti.

(3) A biztosító vagy viszontbiztosító az (1) bekezdésben meghatározott tájékoztatás kézhezvételét követő legfeljebb négy hónapon belül javaslatot tesz a szanálási feladatkörében eljáró MNB részére a tájékoztatásban megjelölt szanálhatósági akadályok megszüntetésére vagy kezelésére.

(4) A (3) bekezdés alapján javasolt lépések végrehajtásához meghatározott ütemterv figyelembe veszi a jelentős akadályok okait.

(5) A szanálási feladatkörében eljáró MNB a Felügyelettel egyeztetve értékeli, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító a (3) és (4) bekezdésben foglaltak szerint javasolt lépések megfelelőek-e a jelentős akadályok kezelésére, megszüntetésére.

(6) Ha a biztosító vagy viszontbiztosító a (3) és (4) bekezdés szerinti javaslata a szanálási feladatkörében eljáró MNB megítélése szerint nem csökkenti vagy szünteti meg eredményesen a szanálhatósági akadályokat, akkor a szanálási feladatkörében eljáró MNB a (8) bekezdés szerinti alternatív intézkedések valamelyikének végrehajtását írja elő és legfeljebb egy hónapos határidő megjelölésével a szanálhatóság akadályainak csökkentéséhez vagy megszüntetéséhez szükséges terv elkészítésére kötelezi a biztosítót vagy viszontbiztosítót.

(7) A (8) bekezdésben előírt alternatív intézkedések azonosítása során a szanálási feladatkörében eljáró MNB megindokolja, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító által javasolt intézkedések miért nem alkalmasak a szanálhatóság akadályainak megszüntetéséhez, valamint azt, hogy az általa meghatározott alternatív intézkedések arányosak a szanálhatóság akadályainak megszüntetéséhez. A szanálási feladatkörében eljáró MNB figyelembe veszi,

hogy az intézkedések milyen hatást gyakorolnak a biztosító vagy viszontbiztosító üzleti tevékenységére, stabilitására, valamint gazdasághoz való hozzájárulás képességére.

(8) A szanálhatósági akadályok kezelése vagy megszüntetése érdekében a szanálási feladatkörében eljáró MNB – a Felügyelettel történt előzetes egyeztetést követően – előírhatja a biztosító vagy viszontbiztosító számára

a) a csoporton belüli finanszírozási megállapodások vagy ezek hiányának felülvizsgálatát, vagy a csoporton belüli vagy harmadik felekkel kötött szolgáltatási szerződések kidolgozását és megkötését, illetve módosítását;

b) az egyéni és összesített kitettségek értékének felső határát;

c) a szanálási célok szempontjából fontos konkrét vagy rendszeres további tájékoztatási követelményeket;

d) egyes eszközök elidegenítését vagy a kötelezettségek átstrukturálását;

e) jelenlegi vagy tervezett tevékenységek, új vagy meglévő üzletágak fejlesztésének, illetve új vagy meglévő termékek értékesítésének a korlátozását, megszüntetését vagy megkezdésétől való tartózkodást;

f) a viszontbiztosítási stratégia módosítását;

g) azt, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító, illetve a közvetlenül vagy közvetve az ellenőrző befolyása alatt álló, csoporthoz tartozó bármely vállalkozás jogi vagy működési struktúráinak összetettségét csökkentő változtatásokat hajtson végre annak érdekében, hogy a kritikus funkciók a szanálási eszközök alkalmazása révén jogi és működési szempontból elkülöníthetők legyenek más funkcióktól;

h) biztosítói holdingtársaságok vagy EU-szintű biztosítói holdingtársaság létrehozását; valamint

i) egy biztosító vagy viszontbiztosító vegyes tevékenységű biztosítói holdingtársaság leányvállalata esetén azt, hogy a vegyes tevékenységű biztosítói holdingtársaság hozzon létre külön biztosítói holdingtársaságot a biztosító vagy viszontbiztosító ellenőrzésére, ha az a biztosító vagy viszontbiztosító szanálásának elősegítése vagy annak kiküszöbölése érdekében szükséges, hogy a szanálási eszközök és hatáskörök alkalmazása, és gyakorlása káros hatást gyakoroljanak a csoport nem pénzügyi részére.

(9) A szanálási feladatkörében eljáró MNB a (8) bekezdés szerinti eljárása során – a Felügyelettel folytatott konzultációt követően – figyelembe veszi, hogy a szanálhatósági akadály kezelésére vagy megszüntetésére alkalmazandó intézkedések milyen hatást gyakorolnak a biztosító vagy viszontbiztosító folyamatos üzleti tevékenységének megbízhatóságára és stabilitására, valamint a belső piacra.

(10) Az (1) bekezdés szerinti tájékoztatás tartalmazza az értékelést és a megállapítást alátámasztó indokokat, az (6) bekezdés szerinti határozat tartalmazza annak indokait, valamint azt, hogy a határozattal szemben a biztosító vagy a viszontbiztosító jogorvoslattal élhet.

(11) A (6) bekezdés szerint hozott határozat tartalmazza, hogy az miként felel meg a (7) bekezdésben előírt, arányos alkalmazásra vonatkozó követelménynek.

7. A csoportszintű szanálhatóság akadályainak kezelésére vagy megszüntetésre vonatkozó jogosultság

12. §

(1) A csoportszintű szanálhatóság akadályainak elhárítása tekintetében többoldalú eljárás keretében hoznak határozatot a szanálási kollégiumban szanálási hatóságként résztvevő tagjai a szanálási feladatkörében eljáró MNB vezetésével, ha a szanálási feladatkörében eljáró MNB a csoportszintű szanálási hatóság. Az eljárásban és a határozat meghozatalában részt vesz a csoporthoz tartozó leányvállalatok szanálási hatósága, és a határozat meghozatalát megelőzően egyeztet a szanálási feladatkörében eljáró MNB a csoport felügyeleti kollégiumával és a csoportba tartozó jelentős fióktelep illetékes szanálási hatóságával.

(2) A szanálási feladatkörében eljáró MNB – ha a szanálási feladatkörében eljáró MNB a csoportszintű szanálási hatóság – jelentést készít a csoportfelügyeleti hatósággal és az EBFH – az illetékes felügyeleti hatóságokkal folytatott konzultációt követően – a szanálási intézkedések és szanálási jogosultságok csoporttal szembeni hatékony alkalmazását hátráltató akadályokról.

(3) A (2) bekezdés szerinti jelentés

a) figyelembe veszi a csoport üzleti modelljét és az arra gyakorolt hatást, valamint

b) arányos és célzott lehetséges intézkedési javaslatot fogalmaz meg, amely szükséges és megfelelő a (3) bekezdésben említett akadály megszüntetéséhez.

(4) A (2) bekezdésben meghatározott jelentést a szanálási feladatkörében eljáró MNB megküldi

a) a legfőbb anyavállalatnak, valamint

b) a csoporthoz tartozó leányvállalatok szanálási hatóságainak.

(5) Ha a csoporthoz tartozó leányvállalat szanálási hatósága a szanálási feladatkörében eljáró MNB, akkor a szanálási kollégiumban való részvétel tekintetében részére eljutatott jelentést a leányvállalat részére a kézhezvételt követően azonnal megküldi.

(6) A legfőbb anyavállalat a jelentés kézhezvételét követő négy hónapon belül

a) észrevételt tehet, valamint

b) olyan alternatív, lehetséges intézkedést javasolhat a csoportszintű szanálási hatóság számára, amely a jelentésben meghatározott akadály megszüntetését vagy kezelését szolgálja.

(7) A szanálási feladatkörében eljáró MNB, mint csoportszintű szanálási hatóság a csoportfelügyeleti hatósággal folytatott konzultációt követően értékeli, hogy a (6) bekezdés szerinti intézkedések eredményesen kezelik vagy megszüntetik a jelentős akadályokat.

(8) A legfőbb anyavállalat által tett észrevételt és javaslatot a szanálási feladatkörében eljáró MNB – ha a szanálási feladatkörében eljáró MNB a csoportszintű szanálási hatóság – továbbítja a szanálási kollégium tagjai számára.

(9) A csoportszintű szanálhatóság akadályainak elhárítása tekintetében, valamint szükség esetén a legfőbb anyavállalat által javasolt intézkedések értékeléséről, és az akadályok kezelése vagy megszüntetése érdekében előírt intézkedésekről többoldalú eljárás keretében határozatot hoznak a szanálási kollégium szanálási hatóságként résztvevő tagjai a szanálási feladatkörében eljáró MNB vezetésével, ha a szanálási feladatkörében eljáró MNB a csoportszintű szanálási hatóság, illetve a szanálási feladatkörében eljáró MNB részvételével, ha az MNB a leányvállalat szanálási hatósága. A határozat meghozatala során figyelembe veszik a legfőbb anyavállalat észrevételeit és javaslatait.

(10) A többoldalú eljárás keretében hozott határozat figyelembe veszi a csoport által érintett minden EGT-államban és az Európai Unió pénzügyi rendszerében felmerülő hatást.

8. Együttes határozathozatal

13. §

(1) A szanálási feladatkörében eljáró MNB, mint a csoportszintű szanálási hatóság a többi érintett felügyeleti hatósággal és a többi érintett szanálási hatósággal az együttes határozatot a csoportszintű szanálási terv, valamint a csoportszintű intézkedések tárgyában – az irányadó információk rendelkezésre állásától számított négy hónapon belül – közösen hozzák meg.

(2) Az (1) bekezdés szerinti határidő számításának kezdőnapja

a) a csoportszintű megelőző helyreállítási terv csoportfelügyeleti hatóság általi továbbításának napja

b) a csoportszintű szanálási hatóság részéről a szükséges információk továbbításának napja, vagy

c) a legfőbb anyavállalat észrevételeinek vagy alternatív intézkedésekre vonatkozó 12. § (6) bekezdése szerinti javaslatának benyújtása, illetve az erre nyitva álló határidő lejárta közül az időben korábbi esemény.

(3) A szanálási feladatkörében eljáró MNB – akár mint a csoportszintű szanálási hatóság, akár mint érintett szanálási hatóság – megkeresheti az EBFH-t annak érdekében, hogy közreműködjön az együttes határozat kialakításában.

(4) Együttes határozat hiányában, az (1) bekezdés szerinti határidő lejártát követően a csoportszintű szanálási hatóságként szanálási feladatkörében eljáró MNB önálló határozatot hoz

a) a csoportszintű szanálási tervről, annak értékeléséről, felülvizsgálatáról, illetve

b) a csoportszintű szanálhatósági akadályokat elhárító intézkedésekről.

(5) A (4) bekezdés szerinti határozat részletes indokolást tartalmaz, figyelembe veszi az érintett felügyeleti és szanálási hatóságok (1) bekezdés szerinti, az együttes döntéshozatalra nyitva álló határidő alatt benyújtott álláspontját, és azt a legfőbb anyavállalat, valamint az érintett hatóságok részére megküldi.

(6) Ha az együttes határozat a határidőn belül nem jön létre, akkor a joghatósága alá tartozó a leányvállalatok vonatkozásában a szanálási feladatkörében eljáró MNB saját hatáskörében dönt a jelentős akadályok azonosítása, valamint szükség esetén a legfőbb anyavállalat által javasolt intézkedések és a hatóságok által az akadályok kezelése vagy megszüntetése érdekében előírt intézkedések értékeléséről a 12. § (1) bekezdésében foglaltak szerint.

(7) Ha a csoportszintű szanálási terv tekintetében az érintett hatóságok között együttes határozat nem jön létre, a szanálási feladatkörében eljáró MNB, mint a leányvállalatért felelős szanálási hatóság a joghatósága alátartozó leányvállalat vonatkozásában önálló szanálási tervet készít, annak folyamatos aktualizálásáról gondoskodik, és a jóváhagyott terv lényeges tartalmi elemeiről a szanálási kollégium tagjait tájékoztatja.

(8) A (6) és (7) bekezdés szerinti határozatok indokolást tartalmaznak, és azok kialakítása során figyelembe veszik a többi érintett hatóság véleményét.

(9) Azok a felügyeleti vagy szanálási hatóságok, amelyek nem jeleztek egyet nem értést, együttes határozatot fogadhatnak el a joghatóságuk alá tartozó, csoporthoz tartozó vállalkozásokra vonatkozó csoportszintű tervről.

(10) Amennyiben a Felügyelet vagy a szanálási hatóság határidőn belül az ügyet az EBFH elé terjeszti, az önálló határozat meghozatalára az EBFH döntéséig nem kerül sor, és a nemzeti határozat az EBFH határozatával összhangban születik meg. Amennyiben az EBFH az ügy előterjesztésétől számított egy hónapon belül nem hoz határozatot, akkor – az esettől függően

– a csoportfelügyeleti hatóság, csoportszintű szanálási hatóság, felügyeleti hatóság, illetve szanálási hatóság határozata alkalmazandó a csoport vagy a leányvállalat egyedi szintjén.

(11) Az e § alapján meghozott együttes és egyedi határozatokat a Felügyelet és a szanálási hatóság kötelező érvényűnek ismeri el és alkalmazza.

(12) Ha a 7. § (6) és (7) bekezdése, valamint csoportszintű szanálási tervek tekintetében a 7. § (9) bekezdése szerint együttes határozatok meghozatalára kerül sor, és a szanálási feladatkörében eljáró MNB, mint leányvállalatért felelős szanálási hatóság úgy ítéli meg, hogy a csoportszintű szanálási tervekkel kapcsolatos véleménykülönbség tárgya hatással van a Magyarország költségvetési felelősségére, akkor azt jelzi a csoportszintű szanálási hatóságnak.

(13) Amennyiben a szanálási feladatkörében eljáró MNB a csoportszintű szanálási hatóság és valamely más érintett szanálási hatóságtól azt a jelzést kapja, hogy a véleménykülönbség tárgya hatással van az adott EGT-állam költségvetési felelősségére, akkor kezdeményezi csoportszintű szanálási terv újraértékelését.

HARMADIK RÉSZ

A SZANÁLÁS

V. Fejezet

Szanálási célok, feltételek és általános elvek

9. Szanálási célok

14. §

(1) A szanálási feladatkörében eljáró MNB a szanálási eszközök alkalmazása és szanálási hatásköreinek gyakorlása során a (2) bekezdésben meghatározott szanálási célokat köteles figyelembe venni, és az adott ügy körülményeire tekintettel azokat az eszközöket és intézkedéseket választja, amelyek e célok elérését a leghatékonyabban biztosítják.

(2) A szanálás célja különösen:

a) a szerződők, kedvezményezettek és egyéb igényjogosultak kollektív érdekeinek védelme;

b) a pénzügyi stabilitás fenntartása, különösen a fertőző hatások megelőzése és a piaci fegyelem biztosítása révén;

c) a biztosító vagy viszontbiztosító kritikus funkciói folytonosságának biztosítása;

d) az állami források védelme, a rendkívüli állami pénzügyi támogatás igénybevételének minimalizálása útján.

(3) A (2) bekezdés c) pontja szerinti cél érvényesítése során a szanálási feladatkörében eljáró MNB olyan megoldást alkalmaz, amely a biztosítási fedezet folytonosságát a szerződők számára a lehető legnagyobb mértékben biztosítja.

(4) A (2) bekezdés d) pontja szerinti cél érvényesítése során a szanálási feladatkörében eljáró MNB az állami költségvetési forrásoktól eltérő finanszírozási források igénybevételét részesíti előnyben, ideértve a jogszabály alapján rendelkezésre álló szanálási finanszírozási rendszereket és biztosítási garanciarendszereket.

(5) A szanálási feladatkörében eljáró MNB a szanálási célok megvalósítása során törekszik a szanálás költségeinek minimalizálására és az értékvesztés elkerülésére, kivéve, ha ez a szanálási célok elérését veszélyeztetné.

(6) A szanálási célok azonos jelentőséggel bírnak; a szanálási feladatkörében eljáró MNB azokat az adott ügy jellegének és körülményeinek megfelelően, egymással összhangban mérlegeli.

10. Szanálás feltételek

15. §

(1) A szanálási feladatkörében eljáró MNB a biztosítóval vagy viszontbiztosítóval szemben elrendeli és megindítja a szanálási eljárást, ha az alábbi feltételek együttesen fennállnak:

a) a Felügyelet a szanálási feladatkörében eljáró MNB-vel történt konzultációt követően megállapítja, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító fizetésképtelen vagy valószínűsíthetően fizetésképtelenné válik;

b) nincs ésszerű kilátás arra, hogy magánszektorbeli megoldás vagy felügyeleti intézkedés – ideértve a megelőző, korai beavatkozási intézkedéseket – a fizetésképtelenséget ésszerű határidőn belül megelőzze;

c) a szanálási feladatkörében eljáró MNB megítélése szerint a szanálási intézkedés a közérdek védelmében szükséges.

(2) A biztosító vagy viszontbiztosító fizetésképtelennek vagy valószínűsíthetően fizetésképtelenné válónak minősül különösen, ha

a) nem felel meg, vagy előreláthatóan nem fog megfelelni a minimális tőkeszükségletre vonatkozó előírásoknak, és a megfelelés helyreállítására nincs ésszerű kilátás;

b) már nem teljesíti az engedélyezés feltételeit, vagy súlyosan megsérti a rá irányadó jogszabályi kötelezettségeket, illetve objektív körülmények alapján megállapítható, hogy ilyen jogsértés a közeljövőben bekövetkezik, amely az engedélyének a visszavonását megalapozhatja;

c) eszközei nem fedezik kötelezettségeit, vagy objektív körülmények alapján megállapítható, hogy ez a helyzet a közeljövőben bekövetkezik;

d) nem képes esedékes kötelezettségei teljesítésére, ideértve a szerződőkkel vagy kedvezményezettekkel szembeni esedékes fizetési kötelezettségeit vagy objektív körülmények alapján valószínűsíthető, hogy a közeljövőben ilyen helyzetbe kerül;

e) rendkívüli állami pénzügyi támogatás igénybevételére szorul.

(3) Az (1) bekezdés c) pontja alkalmazásában a szanálási intézkedés akkor minősül közérdekűnek, ha az szükséges a 14. §-ban meghatározott egy vagy több szanálási cél megvalósításához, azokkal arányos, és a biztosító vagy viszontbiztosító rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében történő felszámolása révén – ideértve a biztosítási garanciarendszer alkalmazását is, feltéve, hogy a rendes fizetésképtelenségi eljárás feltételei teljesülnek – e célok nem valósulnának meg azonos mértékben.

(4) A szanálási feladatkörében eljáró MNB a fizetésképtelenség vagy annak valószínűsége megállapításához szükséges információkhoz jogosult hozzáférni; a Felügyelet a rendelkezésére álló releváns adatokat késedelem nélkül köteles a szanálási feladatkörében eljáró MNB részére átadni.

(5) A szanálás elrendelésétől annak megszüntetéséig a Felügyelet a biztosítóval vagy viszontbiztosítóval szemben intézkedést nem hozhat, kivéve, ha ahhoz a szanálási feladatkörében eljáró MNB hozzájárul.

(6) Az (1) bekezdés szerinti döntést a Pénzügyi Stabilitási Tanács hozza meg azzal, hogy az MNBtv. 4. § (9) bekezdése szerinti feladatkör ellátásáért felelős vezetők nem rendelkeznek szavazati joggal.

11. Anyavállalatok és holdingtársaságok szanálási feltételei

16. §

(1) A szanálási feladatkörében eljáró MNB szanálási intézkedést hozhat a biztosító vagy viszontbiztosító anyavállalata, biztosítói holdingtársasága vagy vegyes pénzügyi holdingtársasága tekintetében, ha a 15. § (1) bekezdésében meghatározott feltételek értelemszerűen fennállnak.

(2) Ha a biztosító vagy viszontbiztosító leányvállalat közbenső biztosítói holdingtársaság tulajdonában áll, csoportszintű szanálás esetén a szanálási intézkedést a közbenső biztosítói holdingtársaság tekintetében kell meghozni.

(3) A szanálási feladatkörében eljáró MNB a (2) bekezdésre is figyelemmel szanálási intézkedést hozhat olyan holdingtársaság tekintetében is, amely maga nem felel meg az 15. § (1) bekezdésében meghatározott feltételeknek, ha

a) egy vagy több biztosító vagy viszontbiztosító leányvállalata megfelel a 15. § (1) bekezdésében foglalt feltételeknek,

b) a leányvállalat fizetésképtelensége a csoport más tagját vagy a csoport egészét veszélyezteti, és

c) a holdingtársasággal szembeni intézkedés szükséges a leányvállalat vagy a csoport szanálásához.

12. A szanálásra vonatkozó általános követelmények

17. §

(1) A szanálási eszközök és a szanálási jogosultságok alkalmazása során a következő elvek szerint kell eljárni:

a) a felmerülő veszteségeket első helyen a szanálás alatt álló vállalkozás részvényesei viselik;

b) a szanálás alatt álló vállalkozás részvényesei után a hitelezők viselik a veszteségeket a 37. §-ban meghatározott sorrend szerint;

c) a szanálás alatt álló vállalkozás vezető állású személyei vezetői megbízását meg kell szüntetni, kivéve, ha a vezető állású személyek részben vagy egészben történő megtartása szükségesnek tekinthető a szanálási célok eléréséhez;

d) a szanálás alatt álló vállalkozás igazgatási, irányító vagy felügyelő testülete a szanálási célok eléréséhez minden szükséges támogatást megad;

e) a szanálás alatt álló vállalkozás fizetésképtelenségének okait fel kell tárni;

f) az azonos hitelezői osztályba tartozó hitelezők e törvény eltérő rendelkezése hiányában azonos elbánásban részesülnek;

g) az 55. § és az 56. § szerinti védintézkedésekkel összhangban egyetlen tulajdonos vagy hitelező sem viselhet annál nagyobb veszteséget, mint amelyet akkor viselt volna, ha a biztosítót vagy a viszontbiztosítót felszámolják;

h) a szanálási intézkedést az e törvényben foglalt védintézkedésekkel összhangban hozzák meg.

(2) Ha a biztosító vagy a viszontbiztosító egy csoport része, akkor a szanálási feladatkörében eljáró MNB a szanálási eszközöket és a szanálási jogosultságokat úgy alkalmazza, hogy – különösen azon országokban, ahol a csoport működik – a lehető legkisebbre csökkenti

a) a csoporthoz tartozó egyéb vállalkozásokra, valamint a csoport egészére gyakorolt hatást,

b) az Európai Unióban és az EGT-államokban a szerződőkre, a reálgazdaságra és a pénzügyi stabilitásra gyakorolt káros hatást.

(3) A szanálási eszközök és a szanálási jogosultságok az állami támogatások uniós keretrendszerének megfelelően gyakorolhatóak.

(4) A szanálási eszközök és a szanálási jogosultságok alkalmazása során a szanálási feladatkörében eljáró MNB – adott esetben – tájékoztatást ad az érintett vállalkozás munkavállalói képviselőinek, valamint egyeztetést folytat velük.

(5) A szanálási eszközök és szanálási jogosultságok alkalmazása nem érintheti a felügyelő bizottságban történő munkavállalói részvételre vonatkozó szabályokat.

13. A szanálás megszüntetése

18. §

A szanálási feladatkörében eljáró MNB határozatban megszünteti a szanálási eljárást, ha a szanálásra okot adó körülmények megszűntek és a szanálási célok teljesültek vagy a szanálási célok megvalósulása a szanálástól már nem várható.

VI. Fejezet

Értékelés

14. Szanálást szolgáló értékelés

19. §

(1) A szanálási feladatkörében eljáró MNB minden szanálási intézkedést az 1. § (1) bekezdés a)–e) pontjában említett vállalkozás eszközeinek, kötelezettségeinek, jogainak és kötelmeinek méltányos, prudens és valós értékelését biztosító értékelés alapján hoz meg.

(2) A 15. § (1) bekezdése vagy a 16. § (3) bekezdése szerinti szanálási feltételeknek teljesülése esetén a szanálási feladatkörében eljáró MNB az 1. § (1) bekezdés a)–e) pontjában említett vállalkozás szanálását megelőzően gondoskodik az (1) bekezdés szerinti értékelés elvégzéséről.

(3) Miután a szanálási feladatkörében eljáró MNB az 1. § (1) bekezdés a)–e) pontjában említett vállalkozás szanálás alá vonásáról döntött, biztosítja, hogy egy második értékelés is elvégzésre kerüljön

a) a meghozandó megfelelő szanálási intézkedésre vonatkozó megalapozott döntés lehetővé tételére;

b) annak biztosítására, hogy az adott vállalkozás bármely veszteségét a szanálási eszközök alkalmazásának pillanatában teljeskörűen elismerjék;

c) a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok bevonásának vagy hígításának mértékére vonatkozó megalapozott döntés lehetővé tételére;

d) a biztosíték nélküli kötelezettségek, köztük a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok leírásának vagy átalakításának mértékére vonatkozó megalapozott döntés lehetővé tételére;

e) áthidaló vállalkozási eszköz alkalmazása esetén az áthidaló vállalkozáshoz átadandó eszközökre, kötelezettségekre, jogokra és kötelmekre vagy tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokra vonatkozó megalapozott döntés lehetővé tétele, valamint a szanálás alatt

vállalkozásnak, vagy adott esetben a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdonosainak fizetendő esetleges ellentételezés értékére vonatkozó megalapozott döntés lehetővé tételére;

f) vagyonértékesítési eszköz alkalmazása esetén a harmadik félnek minősülő vevőhöz átadandó eszközökre, kötelezettségekre, jogokra és kötelmekre vagy tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokra vonatkozó megalapozott döntés lehetővé tételére, valamint a szanálási hatóság tájékoztatására annak értelmezéséhez, hogy a 29. § alkalmazása céljából mi minősül kereskedelmi feltételnek.

(4) A (3) bekezdés szerinti értékelés összhangban van a Bit. 96. § szerinti értékeléssel. A (3) bekezdés szerinti értékelés kiigazítható annak tükrözése érdekében, ha nem teljesül az az alapfeltevés, hogy a vállalkozás folyamatos jelleggel végzi tevékenységét, továbbá a szanálási eszközök alkalmazása konkrét körülményeinek megjelenítése érdekében.

(5) A (2) és (3) bekezdésben meghatározott értékelések ellen a 75. § szerinti jogorvoslatnak kizárólag szanálási eszköz alkalmazására vagy szanálási hatáskör gyakorlására vonatkozó határozattal együttesen van helye.

15. Értékeléssel szembeni követelmények

20. §

(1) A 19. §-ban meghatározott értékelést elvégzi

a) minden hatóságtól és az 1. § (1) bekezdés a)–e) pontjában említett vállalkozástól független személy (továbbiakban: független értékelő), vagy

b) a szanálási feladatkörében eljáró MNB, ha az értékeléseket az a) pontban említett személy nem tudja elvégezni.

(2) A független értékelő a szanálási feladatkörében eljáró MNB felhívását követően nyilatkozik arról, hogy az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott feltételeknek megfelel. A szanálási feladatkörében eljáró MNB a független értékelőt egy adott feladatra határozattal kirendeli.

(3) A szanálási feladatkörében eljáró MNB a független értékelő függetlenségét a független értékelő nyilatkozata alapján állapítja meg. A független értékelővel szemben támasztott jogszabályi követelményeknek való megfelelést kizáró, valamint az értékelési feladat határidőben történő ellátását akadályozó vagy kizáró bármilyen ok esetén a független értékelő köteles a tudomására jutást követően haladéktalanul, de legfeljebb három munkanapon belül írásban tájékoztatni a szanálási feladatkörében eljáró MNB-t.

(4) Ha a független értékelő végezte el az értékelést és a (3)–(5) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülnek, akkor az értékelés véglegesnek tekinthető.

(5) Az állami támogatások uniós keretrendszerének sérelme nélkül a végleges értékelés prudens feltételezéseken alapul, és a szanálási intézkedés meghozatalának időpontjától kezdődően nem feltételezi rendkívüli állami pénzügyi támogatás igénybevételét.

(6) A végleges értékelésnek tartalmazza

a) a hitelezőknek a Csődtv. 57. §-ának a Bit. 183. §-a szerinti eltérésekkel az alkalmazandó kielégítési sorrend alapján történő osztályokba sorolását, és

b) a becslést arra vonatkozóan, hogy a részvényesek és hitelezők egyes osztályai milyen elbánásban részesültek volna, ha az érintett vállalkozást rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében számolták volna fel.

(7) A végleges értékelést kiegészíti az 1. § (1) bekezdés a)–e) pontjában említett vállalkozások:

a) aktualizált pénzügyi beszámolójával és gazdasági értékelésével,

b) a pénzügyi helyzetéről szóló jelentéssel, beleértve a vállalkozás biztosítástechnikai tartalékainak független aktuáriusi feladatkör általi értékelését, és

c) a vállalkozás eszközeinek, a biztosítástechnikai tartalékainak, valamint egyéb kötelezettségeinek piaci és számviteli értékére vonatkozó egyéb információkról.

16. Ideiglenes és végleges értékelés

21. §

(1) Ha a 19. §-ban meghatározott értékelések nem felelnek meg a 20. § (2) bekezdésében rögzített követelményeknek, akkor az értékelés ideiglenesnek minősül.

(2) Az ideiglenes értékelésnek tartalmaznia kell

a) a további veszteségekre képzett puffert, és

b) megfelelő indoklást a pufferre vonatkozóan.

(3) Ha a szanálási feladatkörében eljáró MNB ideiglenes értékelés alapján hoz szanálási intézkedést, akkor gondoskodik a végleges értékelés mielőbbi elvégzéséről, ami

a) lehetővé teszi az 1. § (1) bekezdés a)–e) pontjában említett vállalkozás minden veszteségének teljes körű elszámolását a számviteli nyilvántartásában, és

b) megalapozott döntést tesz lehetővé, hogy a (4) bekezdéssel összhangba kerüljön-e a hitelezők követeléseinek visszaírására vagy a kifizetett ellentételezés értékének növelésére.

(4) Ha az 1. § (1) bekezdés a)–e) pontjában említett vállalkozás nettó eszközértékének a végleges értékelés szerinti becslése magasabb értéket eredményez, mint az említett vállalkozás eszközértékének az ideiglenes értékelés szerinti becslése, a szanálási feladatkörében eljáró MNB

a) növelheti az érintett hitelezők részéről fennálló, leírt vagy átstrukturált követelések értékét, vagy

b) előírhatja az áthidaló vállalkozás számára, hogy az eszközök, kötelezettségek, jogok és kötelmek tekintetében fizessen további ellentételezést a szanálás alatt álló vállalkozásnak, vagy adott esetben a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdonosainak.

VII. Fejezet

Szanálási eszközök

17. A szanálási eszközökre vonatkozó általános rendelkezések

22. §

(1) Ha az 1. § (1) bekezdés a)–e) pontja szerinti vállalkozás esetében a szanálási eszköz alkalmazása a hitelezők, és különösen a szervezettel szerződő felek által viselendő veszteséget vagy követeléseik átstuktúrálását vagy átalakítását eredményezné, akkor a szanálási feladatkörében eljáró MNB a tőkeinstrumentumok és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskörét a szanálási eszköz alkalmazását közvetlenül megelőzően, de legkésőbb azzal együtt gyakorolja.

(2) A (8) bekezdéssel összhangban a szanálási eszközök alkalmazásával vagy a szanálási jogosultságok gyakorlásával kapcsolatban indokoltan felmerült igazolt költségek megtérítését követően keletkező bevételekkel először a szervezettel szerződő feleket és a szervezet egyéb hitelezőit kell kártalanítani, amennyiben követeléseik teljes körű kártalanítás nélkül került leírásra.

(3) A biztosítási szolgáltatás iránti igényekre – ideértve a kárigényeket is – kizárólag akkor alkalmazható a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek tőkeinstrumentumokká történő átalakítása, amennyiben a szanálási feladatkörében eljáró MNB részletes indokolást ad arról, hogy a szanálási célok más szanálási eszközökkel nem érhetők el, vagy a biztosítási szolgáltatás iránti igények – ideértve a kárigényeket is – átalakítása jobb védelmet eredményezne a szerződő felek számára bármely más szanálási eszköz alkalmazásához és követeléseik leírásához képest.

(4) A szanálási eljárásban alkalmazható szanálási eszközök a következők:

a) fizetőképes kifuttatás,

b) vagyonértékesítés,

c) áthidaló vállalkozás,

d) eszköz- és kötelezettségelkülönítés és

e) leírás vagy átalakítás.

(5) A szanálási eszközök egyenként vagy együttesen is alkalmazhatóak azzal, hogy az eszköz- és kötelezettségelkülönítési eszköz csak egy másik szanálási eszközzel együtt alkalmazható.

(6) Ha kizárólag a vagyonértékesítési eszköz és az áthidaló vállalkozási eszköz kerül alkalmazásra és ezen eszközök alkalmazása során a szanálás alatt álló vállalkozás eszközeinek, jogainak vagy kötelezettségeinek csak egy része kerül átruházásra, akkor a szanálási feladatkörében eljáró MNB kezdeményezi a Felügyeletnél azon biztosító vagy viszontbiztosító vagy az 1. § (1) bekezdés b)–e) pontja szerinti érintett vállalkozás tevékenységi engedélyének visszavonását, amely eszközeinek, forrásainak, jogainak vagy kötelezettségeinek egy része került átruházásra, illetve kezdeményezi ezen biztosító, vagy viszontbiztosító vagy az 1. § (1) bekezdés b)–e) pontja szerinti érintett szervezet felszámolását.

(7) A (6) bekezdésben meghatározott tevékenységi engedély visszavonása miatt indult felszámolási eljárás befejezésére addig nem kerülhet sor, amíg

a) az érintett biztosítónak, viszontbiztosítónak vagy az 1. § (1) bekezdés b)–e) pontja szerinti szervezetnek a 45. §-sal összhangban szolgáltatást vagy támogatást kell nyújtania az átvevő számára annak érdekében, hogy az folytatni tudja az átruházás révén hozzá került tevékenységeket vagy szolgáltatásokat, vagy

b) az érintett biztosító, viszontbiztosító vagy az 1. § (1) bekezdés b)–e) pontja szerinti vállalkozás fennmaradó része által végzett tevékenység folytatása bármilyen egyéb okból szükséges a szanálási célok elérése vagy a 17. §-ban foglalt elveknek való megfelelés érdekében.

(8) A szanálási feladatkörében eljáró MNB és a Biztosítási Szanálási Alap jogosult a szanálási eszközök alkalmazásával vagy a szanálási jogosultságok gyakorlásával kapcsolatban indokoltan felmerült igazolt költségeinek – az e törvény felhatalmazása alapján kiadott jogszabálynak megfelelően – a szanálás alatt álló vállalkozás általi megtérítésére a következő módszerek közül egyet vagy többet igénybe véve:

a) az átvevő fél által a szanálás alatt álló vállalkozásnak vagy a részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdonosainak fizetett ellentételezésből történő levonás formájában,

b) a szanálás alatt álló vállalkozástól, elsőbbségi hitelezőként,

c) az áthidaló vállalkozástól, az eszköz- és kötelezettségkezelő szervezettől vagy a fizetőképes kifutás alatt álló biztosítótól vagy viszontbiztosítótól végelszámolás során vagy felszámolás keretében, mint felszámolási költség.

(9) A szanálás alatt álló vállalkozás eszközeinek, jogainak és kötelezettségeinek egy másik szervezethez valamely szanálási eszköz alkalmazása vagy szanálási jogosultság gyakorlása keretében történő átadására a Csődtv. 40. § (1) bekezdése nem alkalmazható.

(10) Ha az 1. § b)-e) pontja hatálya alá tartozó vállalkozás sajátos jogi formája következtében nem alkalmazható bármely szanálási eszköz, akkor a szanálási feladatkörében eljáró MNB olyan szanálási eszközök alkalmazására törekszik, amelyek – hatásaik tekintetében is – a lehető legnagyobb mértékben hasonlítanak a (4) bekezdésében felsoroltakhoz.

18. A fizetőképes kifuttatás

23. §

(1) A szanálási feladatkörében eljáró MNB jogosult arra, hogy a szanálás alatt álló vállalkozást tevékenységei megszüntetése céljából fizetőképes kifuttatás alá vonja, továbbá megtiltsa a szanálás alatt álló vállalkozás számára, hogy új biztosítási és viszontbiztosítási ügyleteket kössön.

(2) Ha a Felügyelet visszavonta a fizetőképes kifuttatás hatálya alatt álló vállalkozás tevékenységi engedélyét, akkor

a) az érintett biztosító vagy viszontbiztosító, a fizetőképes kifuttatás szanálási eszköz alkalmazását követően teljesíti a Bit. 101. és 102. §-ban meghatározott minimális tőkeszükségletet, amíg a tevékenysége nem szűnik meg.

b) az érintett biztosítóra vagy viszontbiztosítóra továbbra is vonatkoznak az e törvényben és más biztosítási tevékenységre vonatkozó jogszabályban meghatározott rendelkezések, amíg a (6) bekezdésében foglaltak alapján az érintett biztosító vagy viszontbiztosító meg nem szűnik.

(3) A szanálási feladatkörében eljáró MNB gondoskodik arról, hogy a fizetőképes kifuttatás szanálási eszköz hatálya alatt álló vállalkozás egy megfelelően képzett személyzetet tartson fenn annak érdekében, hogy a felszámolásáig rendezetten tudja folytatni a kifutó biztosítási tevékenységeit.

(4) A szanálási feladatkörében eljáró MNB a Felügyelettel szorosan együttműködve

a) figyelemmel kíséri a szanálás alatt álló biztosító vagy viszontbiztosító pénzforgalmát, költségeit és kiadásait a vállalkozás értékének és értékesíthetőségének megőrzése érdekében;

b) értékeli az eszközök összetételében tervezett változtatásokat;

c) figyelemmel kíséri a viszontbiztosítási megállapodásokat;

d) előírja a biztosítástechnikai tartalékok és a tartalékok független aktuárius általi negyedévente történő felülvizsgálatát;

e) értékeli, hogy a fizetőképes kifuttatás hatálya alatt álló, a (6) bekezdésben említett vállalkozás esetében rendes fizetésképtelenségi eljárás megindítása vagy más szanálási eszköz alkalmazása indokolt, amennyiben a vállalkozás nem teljesíti a Bit. 101. és 102. §-ban meghatározott minimális tőkeszükségletet.

(5) A szanálási feladatkörében eljáró MNB a fizetőképes kifuttatás alkalmazása során korlátozhatja vagy megtilthatja

a) a saját tőke és saját tőkeként kezelt instrumentumok utáni javadalmazást, beleértve az osztalékfizetést,

b) a változó javadalmazás és a nem kötelező nyugdíjjuttatások kifizetését.

(6) A szanálási feladatkörében eljáró MNB az alábbi esetek bármelyikének bekövetkezésekor lehető legkorábban határozatot hoz a szanálási eljárás megszüntetéséről, felhívva a Felügyeletet a tevékenységi engedélyének visszavonása érdekében, ha

a) a fizetőképes kifuttatás hatálya alatt álló vállalkozás eszközeinek, jogainak vagy kötelezettségeinek jelentős részét vagy teljes egészét egy harmadik félnek minősülő átvevő részére értékesítik;

b) a fizetőképes kifuttatás hatálya alatt álló vállalkozás eszközeit teljes mértékben felszámolták, illetve a kötelezettségeit teljes mértékben teljesítették.

(7) Ha a fizetőképes kifuttatás alkalmazása során a szanálás alatt álló vállalkozás nettó eszközértéke negatívvá válik, akkor a szanálási feladatkörében eljáró MNB értékeli, hogy a vállalkozás

a) felszámolása, vagy

b) esetében más szanálási eszköz alkalmazása

indokolt.

19. Az eszköz- és kötelezettségelkülönítés, a vagyonértékesítés és az áthidaló vállalkozás alkalmazásának elvei

24. §

(1) A szanálási feladatkörében eljáró MNB – a 29. § (8) és (9) bekezdésére, valamint a 75. §-ra is figyelemmel – hatáskörrel rendelkezik az eszköz- és kötelezettségelkülönítés, a vagyonértékesítés és az áthidaló vállalkozás szanálási eszközök alkalmazására, anélkül, hogy ehhez megszerezné a szanálás alatt álló vállalkozás tulajdonosainak vagy a vevőn vagy az áthidaló vállalkozáson kívüli harmadik félnek a beleegyezését, vagy megfelelne a társasági jog, illetve az értékpapírjog, 25. §-ban meghatározottaktól eltérő eljárási követelményeinek.

(2) A vevő vagy az áthidaló vállalkozás által fizetett ellenszolgáltatás – a 83. § (2)–(5) és (9) bekezdését figyelembe véve – megilleti

a) a részvények vagy egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdonosait, ha a szanálás alatt álló vállalkozás által kibocsátott részvényeket vagy egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat azok tulajdonosaitól átruházták a vevő részére vagy az áthidaló vállalkozásra

b) a szanálás alatt álló vállalkozást, ha eszközei vagy kötelezettségei egy részét vagy egészét átruházták a vevő részére vagy az áthidaló vállalkozásra.

(3) A 83. § (2)–(5) és (9) bekezdésre is figyelemmel a 26. § (3) bekezdésben említett szanálási vagyonkezelő által a közvetlenül a szanálás alatt álló vállalkozástól átvett eszközökkel, jogokkal vagy kötelezettségekkel kapcsolatban fizetett ellenszolgáltatás a szanálás alatt álló vállalkozást illeti meg. Az ellenszolgáltatás a szanálási vagyonkezelő által kibocsátott hitelviszonyt megtestesítő értékpapír formájában is fizethető.

(4) Az eszköz- és kötelezettségelkülönítés, a vagyonértékesítés vagy az áthidaló vállalkozás alkalmazásával végrehajtott átruházásra az 55–61. §-ban említett védintézkedések alkalmazandók.

(5) A szanálási feladatkörében eljáró MNB több lépésben is alkalmazhatja az eszköz- és kötelezettségelkülönítés, a vagyonértékesítés és az áthidaló vállalkozási szanálási eszközöket átruházások végrehajtására, ha ez a szanálási célok eléréséhez szükséges.

(6) Az (1) bekezdésben említett vevő vagy áthidaló vállalkozás adott esetben továbbra is gyakorolhatja a szanálás alatt álló vállalkozás fizetési, klíring- és kiegyenlítési rendszerekben, tőzsdéken, biztosítási garanciarendszerekben való tagsággal és az azokhoz való hozzáféréssel kapcsolatos jogait, ha a vevő, illetve az áthidaló vállalkozás megfelel az ilyen rendszerekben való részvételre vonatkozó tagsági és részvételi kritériumoknak.

(7) Ha a (6) bekezdésben felsorolt kritériumok közül nem mindegyik teljesül,

a) akkor a fizetési, klíring- és kiegyenlítési rendszerek, a tőzsdék és a biztosítási garanciarendszerek nem tagadhatják meg a tagsági vagy részvételi jogot arra hivatkozva, hogy a vevő vagy az áthidaló vállalkozás nem rendelkezik hitelminősítő intézettől kapott minősítéssel, vagy, hogy a minősítése nem felel meg az ilyen rendszerekhez való hozzáférés engedélyezéséhez szükséges minősítési szinteknek vagy

b) amennyiben a vevő vagy az áthidaló vállalkozás nem felel meg valamely fizetési, klíring- vagy kiegyenlítési rendszer, tőzsde, vagy biztosítási garanciarendszer tagsági vagy részvételi kritériumainak, a (6) bekezdésben említett jogok a szanálási feladatkörében eljáró MNB által meghatározott időtartamig gyakorolhatók, amely időtartam nem haladhatja meg a 24 hónapot, és a vevő vagy az áthidaló vállalkozás által a szanálási hatóság részére előterjesztett kérelemmel megújítható.

(8) Az 55–61. § sérelme nélkül a szanálás alatt álló vállalkozás részvényeseit, hitelezőit, valamint azokat az egyéb harmadik feleket, amelyek eszközeit, jogait vagy kötelezettségeit az eszköz- és kötelezettségelkülönítés, vagyonértékesítés vagy az áthidaló vállalkozás szanálási eszköz alkalmazásával nem ruházzák át, nem illetik meg jogok vagy követelések az átruházott eszközök, jogok vagy kötelezettségek felett és azokkal összefüggésben, továbbá az áthidaló vállalkozás vagy a szanálási vagyonkezelő igazgatási, irányító vagy felügyelő testületének tagjaival, illetve felső vezetésével szemben.

20. A vagyonértékesítésre, valamint az eszközök, jogok és kötelezettségek értékesítésére vonatkozó eljárási követelmények szanáláskor

25. §

(1) Ha a szanálási feladatkörében eljáró MNB – a (3) bekezdést figyelembe véve – a vagyonértékesítési eszközt kívánja alkalmazni, vagy értékesíteni szándékozik egy áthidaló vállalkozást vagy annak eszközeit, jogait vagy kötelezettségeit, akkor a szanálás alatt álló vállalkozás, az áthidaló vállalkozás vagy az érintett eszközök, jogok, kötelezettségek, részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok értékesítésére a (2) bekezdésben meghatározott követelményeknek megfelelően kerülhet sor. Jogok, eszközök és kötelezettségek összefüggő csoportjai külön is értékesíthetők.

(2) Az állami támogatások uniós keretrendszerének sérelme nélkül az (1) bekezdésben említett értékesítésnek

a) a lehető legátláthatóbbnak kell lennie, és nem adhat lényegesen téves képet a vállalkozás vagy az áthidaló vállalkozás azon eszközeiről, jogairól, kötelezettségeiről, valamint részvényeiről vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumairól, amelyeket a szanálási feladatkörében eljáró MNB át kíván ruházni;

b) a potenciális vevők körében nem valósíthat meg indokolatlan előnyben részesítést vagy hátrányos megkülönböztetést;

c) összeférhetetlenségtől mentesnek kell lennie;

d) nem nyújthat tisztességtelen előnyt valamely potenciális vevő számára;

e) figyelembe kell vennie azt az igényt, hogy a szanálási intézkedés gyors legyen;

f) a lehetséges mértékig az érintett részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, eszközök, jogok vagy kötelezettségek értékesítési árának maximalizálására kell törekednie.

(3) A szanálási feladatkörében eljáró MNB-t nem korlátozhatják a (2) bekezdésben említett követelmények a potenciális vevők felkérésében.

(4) Az 1. § (1) bekezdés b)–e) pontja szerinti vállalkozás, vagy az áthidaló vállalkozás értékesítésének nyilvános közzététele – ami az 596/2014/EU rendelet 17. cikkének (1) bekezdése szerint egyébként kötelező lenne – az említett rendelet 17. cikkének (4) vagy (5) bekezdésével összhangban késleltethető.

(5) Ha a szanálási feladatkörében eljáró MNB úgy ítéli meg, hogy a (2) bekezdésben megállapított követelményeknek való megfelelés aláásna egy vagy több szanálási célt, akkor a 29. § (1) bekezdése szerinti hatósági határozatnak indokolást kell tartalmaznia arra vonatkozóan, hogy az értékesítési követelmény teljesítése nélkül alkalmazza a vagyonértékesítési eszközt.

21. Eszközelkülönítés

26. §

(1) Az eszközelkülönítési eszköz alkalmazásával a szanálási feladatkörében eljáró MNB – a Ptk. 6:2. § (3) bekezdés szerinti – hatósági határozattal egy vagy több szanálási vagyonkezelőre ruházhatja át a szanálás alatt álló intézmény vagy az áthidaló vállalkozás eszközeit, forrásait, jogait vagy kötelezettségeit.

(2) Az (1) bekezdés szerinti átruházáshoz a szanálási vagyonkezelő egyetértésén kívül nincs szükség a szanálás alatt álló intézmény tulajdonosának vagy bármely egyéb személynek, illetve hatóságnak az egyetértésére, eljárására vagy egyéb jognyilatkozatára, a társasági és értékpapírjogi eljárási követelmények betartására. Az átruházáshoz kapcsolódó jogszabályon vagy szerződésen alapuló értesítési kötelezettségeket – az e törvényben foglaltakon kívül – a szanálási feladatkörében eljáró MNB, a szanálási vagyonkezelő, az áthidaló vállalkozás, illetve a szanálás alatt álló vállalkozás nem köteles teljesíteni. Az átruházás során e törvény eszközelkülönítés alkalmazására vonatkozó szabályait kell alkalmazni.

(3) A szanálási vagyonkezelő olyan vállalkozás, amely részben vagy egészben az állam vagy a Biztosítási Szanálási Alap tulajdonában van, és azzal a céllal hozták létre, hogy egy vagy több szanálás alatt álló vállalkozás vagy áthidaló vállalkozás eszközeinek, forrásainak, jogainak és kötelezettségeinek egy részét vagy összességét átvegye.

(4) A szanálási vagyonkezelő vonatkozásában az MNB nem minősül a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény és a hitelintézetek és a pénzügyi vállalkozások éves beszámoló készítési és könyvvezetési kötelezettségének sajátosságairól szóló 250/2000. (XII. 24.) Korm. rendelet tekintetében anyavállalatnak.

(5) A szanálási vagyonkezelőnek azzal a céllal kell kezelnie a rá átruházott eszközöket, forrásokat, jogokat vagy kötelezettségeket, hogy azok értékét egy esetleges értékesítés révén vagy a végelszámolás, felszámolás során maximalizálja. Ennek érdekében a szanálási vagyonkezelő részére az MNBtv.-ben meghatározott vállalkozások felszámolását végző nonprofit gazdasági társaság tanácsadást végezhet.

(6) Ha a szanálási vagyonkezelő a szanálási vagyonkezelőre ruházott eszközöket, forrásokat, jogokat vagy kötelezettségeket értékesíteni kívánja, akkor

a) az értékesítést nyílt és átlátható módon kell lefolytatni,

b) az értékesítés során szubjektív alapon nem részesülhetnek előnyben vagy kerülhetnek megkülönböztetésre meghatározott lehetséges átvevők,

c) az értékesítést piaci feltételek mellett kell végrehajtani, és

d) az értékesítéshez nincs szükség a szanálási feladatkörében eljáró MNB közigazgatási hatósági döntésére.

(7) Akkor kérelmezhető a Felügyelettől szanálási vagyonkezelő alapításának engedélyezése, ha ennek érdekében a szanálási feladatkörében eljáró MNB a szanálási vagyonkezelő

a) alapító okiratát jóváhagyta,

b) vezetőségének megválasztását vagy kinevezését jóváhagyta,

c) vezetőségének felelősségi köreit meghatározta,

d) vezetőségének javadalmazását jóváhagyta,

e) stratégiáját és kockázati profilját jóváhagyta.

(8) A szanálási vagyonkezelő tevékenységi köréből eredően a szanálás alatt álló vállalkozás tulajdonosainak, hitelezőinek sem kötelezettsége, sem felelőssége nem keletkezhet. A szanálási vagyonkezelő vezetősége által e minőségükben végzett cselekmény vagy mulasztás miatt a szanálás alatt álló vállalkozás tulajdonosai, hitelezői vagy más harmadik személyek kártérítési igénnyel a szanálási vagyonkezelővel szemben csak a lényeges kötelezettségük szándékos megsértése esetén léphetnek fel, feltéve, hogy a kárt az adott cselekmény vagy mulasztás közvetlenül idézte elő.

(9) A szanálás alatt álló intézmény tulajdonosai, hitelezői vagy más harmadik személy a szanálási vagyonkezelő vezetésével szemben az (5) bekezdés szerinti cselekmény vagy mulasztás miatt kártérítési igényt közvetlenül nem érvényesíthetnek.

27. §

(1) A szanálási feladatkörében eljáró MNB akkor alkalmazhatja az eszközelkülönítési eszközt, ha

a) az érintett jogok, kötelezettségek és eszközök piacán olyan helyzet áll fenn, amelyben az eszközök fizetésképtelenségi eljárás keretében történő értékesítése hátrányosan érinthetne egy vagy több pénzügyi piacot;

b) az átruházás a szanálás alatt álló vállalkozás vagy áthidaló vállalkozás megfelelő működésének biztosításához szükséges; vagy

c) az átruházás az értékesítésből, végelszámolásból és felszámolásból származó bevételek maximalizálásához szükséges.

(2) Az eszközelkülönítés alkalmazásakor a szanálási feladatkörében eljáró MNB a független értékelés tekintetében rögzített elvekkel összhangban meghatározza a szanálási vagyonkezelőre átruházott eszközök, források, jogok és kötelezettségek ellenértékét, amely ellenérték névérték vagy negatív érték is lehet.

28. §

(1) A szanálási feladatkörében eljáró MNB a szanálási eljárás során több lépésben is ruházhat át eszközöket, forrásokat, jogokat és kötelezettségeket a szanálás alatt álló vállalkozástól egy vagy több szanálási vagyonkezelőhöz. Amennyiben a szanálási eljárás során az áthidaló vállalkozás eszköz került alkalmazásra, a szanálási vagyonkezelő eszközöket, jogokat és

kötelezettségeket szerezhet az áthidaló vállalkozástól az áthidaló vállalkozás eszköz alkalmazását követően.

(2) A szanálási feladatkörében eljáró MNB a szanálási eljárás lezárásáig eszközöket, forrásokat, jogokat és kötelezettségeket juttathat vissza átruházás révén egy vagy több szanálási vagyonkezelőtől a szanálás alatt álló vállalkozáshoz, ha teljesülnek a (4) bekezdésben meghatározott feltételek.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott esetben a szanálás alatt álló vállalkozás köteles a korábban kapott ellenérték egyidejű visszafizetésével visszavenni a szóban forgó eszközöket, forrásokat, jogokat és kötelezettségeket.

(4) A szanálási feladatkörében eljáró MNB csak akkor juttathat vissza jogokat, eszközöket és kötelezettségeket a szanálási vagyonkezelőtől a szanálás alatt álló vállalkozáshoz, ha

a) a döntés, amelynek alapján az átruházásra sor került, kifejezetten tartalmazza az érintett eszközök, források, jogok vagy kötelezettségek visszaruházásának a lehetőségét; vagy

b) az érintett eszközök, források, jogok vagy kötelezettségek egyedi beazonosítása és értékelése során megállapításra kerül, hogy nem tartoznak az eszközök, források, jogok vagy kötelezettségek azon kategóriáiba, amelyeket az átruházás alapjául szolgáló döntés meghatároz, illetve nem teljesítik a hivatkozott határozatban előírt, az eszközök, források, jogok és kötelezettségek átruházására vonatkozó feltételeket.

(5) A (4) bekezdésben meghatározott esetben a visszaruházásra a szanálási eljárás befejezéséig sor kerülhet, és végrehajtása során teljesíteni kell az adott célra vonatkozó határozatban előírt minden egyéb feltételt.

(6) A szanálás alatt álló vállalkozás köteles visszavenni a (4) bekezdés a) és a b) pontja alapján átruházott eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket.

22. Vagyonértékesítési eszköz

29. §

(1) A szanálási feladatkörében eljáró MNB a vagyonértékesítési eszköz alkalmazása során jogosult – a Ptk. 6:2. § (3) bekezdés szerinti – hatósági határozattal áthidaló vállalkozásnak nem minősülő átvevő részére átruházni

a) szanálás alatt álló vállalkozás által kibocsátott részvényeket és egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat;

b) a szanálás alatt álló vállalkozás összes vagy egyes eszközeit, forrásait, jogait és kötelezettségeit.

(2) Az (1) bekezdés szerinti átruházáshoz az átvevő egyetértésén kívül nincs szükség a szanálás alatt álló intézmény tulajdonosának vagy bármely egyéb személynek, illetve hatóságnak az egyetértésére, eljárására vagy egyéb jognyilatkozatára, ide nem értve a minősített befolyás megszerzésével, a meglévő minősített befolyás jogszabályban meghatározott mértéket elérő vagy meghaladó növelésével járó esetben a Felügyeletet, illetve a külföldi illetékes felügyeleti hatóságot. Az átruházáshoz kapcsolódó jogszabályon vagy szerződésen alapuló értesítési kötelezettségeket – az e törvényben foglaltakat kivéve – a szanálási feladatkörében eljáró MNB-nek, az átvevőnek, illetve a szanálás alatt álló vállalkozásnak nem kell teljesítenie. Az átruházás során e törvény vagyonértékesítésre vonatkozó követelményeit is figyelembe kell venni.

(3) Az (1) bekezdés szerinti átruházás kereskedelmi feltételek mellett, az állami támogatások uniós keretrendszerével összhangban, a körülmények figyelembevételével történhet meg.

(4) A szanálási feladatkörében eljáró MNB minden ésszerű lépést megtesz annak érdekében, hogy a kereskedelmi feltételek melletti átruházásra a 19. § szerinti értékeléssel összhangban kerüljön sor.

(5) A vagyonértékesítési eszköz alkalmazását követően a szanálási feladatkörében eljáró MNB az átvevő egyetértésével a végrehajtott átruházásokat visszaruházhatja a szanálás alatt álló vállalkozásnak, amennyiben azt az eset körülményei indokolják.

(6) A (4) bekezdésben meghatározott ügylet esetén a szanálás alatt álló vállalkozás vagy az eredeti tulajdonos visszaveszi az átruházott részvényeket vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat, valamint eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket.

(7) Az (1) bekezdés szerinti átruházásnál az átvevőnek rendelkeznie kell az általa megszerzett eszközökkel és forrásokkal kapcsolatos tevékenység folytatásához szükséges engedéllyel. A Felügyelet minden szükséges intézkedést megtesz annak érdekében, hogy a tevékenység végzéséhez szükséges engedély iránti kérelem elbírálása az átruházással együttesen, időben megtörténjen.

(8) Ha a részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak a vagyonértékesítési eszköz alkalmazása révén történő átruházása azt eredményezi, hogy az átvevő a biztosítóban vagy viszontbiztosítóban minősített befolyást szerez vagy a minősített befolyásának mértékét engedélyköteles mértékben növeli, akkor a Felügyelet a minősített befolyás megszerzésére vonatkozó engedélyezési eljárást olyan időben folytatja le, hogy az ne hátráltassa a vagyonértékesítési eszköz alkalmazását, és ne akadályozza meg a szanálási célkitűzéseknek a szanálási intézkedésekkel történő elérését.

(9) Ha a Felügyelet nem képes a (7) bekezdésben említett engedélyezési eljárást arra az időpontra vonatkozóan elvégezni, amikor a vagyonértékesítés alkalmazása keretében a szanálási feladatkörében eljáró MNB átruházza a részvényeket vagy egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat, akkor

a) a részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok átvevőre történő átruházása azonnali joghatással bír;

b) az értékelési időszak és az f) pont szerinti esetleges elidegenítési időszak során felfüggesztésre kerül az átvevőnek az adott részvényekhez vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokhoz fűződő szavazati joga, és azt az átvevő nevében kizárólag a szanálási feladatkörében eljáró MNB gyakorolhatja azzal, hogy nincs kötelezettsége sem a szavazati jog gyakorlására, sem a szavazati jog gyakorlásától való tartózkodásra;

c) az értékelési időszak és az f) pont szerinti esetleges elidegenítési időszak során a részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok átruházásához kapcsolódóan nem alkalmazandó a minősített befolyás engedély nélküli megszerzésére vonatkozó intézkedések,

d) a Felügyelet az engedélyezési eljárás lezárásakor írásban tájékoztatja az átvevőt és a szanálási feladatkörében eljáró MNB-t arról, hogy engedélyezi-e vagy elutasítja a részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak a vevőre történő átruházását;

e) ha a Felügyelet engedélyezi az adott részvényeknek vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak a vevőre történő átruházását, akkor úgy kell tekinteni, hogy az érintett részvényekhez vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokhoz fűződő szavazati jogok azonnal teljeskörűen az átvevőre szállnak át, amint a Felügyelet az átvevővel közli a határozatot;

f) ha a Felügyelet nem engedélyezi az adott részvényeknek vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak a vevőre történő átruházását, akkor

fa) a b) pont alapján, az adott részvényekhez vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokhoz fűződő szavazati jog teljeskörűen érvényben marad,

fb) a szanálási feladatkörében eljáró MNB kötelezheti az átvevőt arra, hogy a szanálási feladatkörében eljáró MNB által az aktuális piaci feltételek figyelembevételével meghatározott elidegenítési időszakon belül idegenítse el az említett részvényeket vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat;

fc) ha az átvevő a megszabott elidegenítési határidőn belül nem hajtja végre az elidegenítést, akkor a Felügyelet a szanálási feladatkörében eljáró MNB egyetértésével a minősített befolyás engedély nélküli megszerzésére vonatkozó szankciókat és intézkedéseket alkalmazhat az átvevővel szemben.

(10) A vevőt a szanálás alatt álló vállalkozás jogutódjának kell tekinteni, a szolgáltatás nyújtásához engedéllyel kell rendelkeznie, így tovább gyakorolhat bármely olyan jogot, amelyet a szanálás alatt álló vállalkozás az átruházott eszközök, jogok vagy kötelezettségek tekintetében gyakorolt.

23. Áthidaló vállalkozás eszköz

30. §

(1) A szanálási feladatkörében eljáró MNB jogosult – a Ptk. 6:2. § (3) bekezdés szerinti – hatósági határozattal áthidaló vállalkozásra átruházni

a) egy vagy több szanálás alatt álló vállalkozás által kibocsátott részvényeket vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat;

b) egy vagy több szanálás alatt álló vállalkozás összes vagy egyes eszközeit, jogait és kötelezettségeit.

(2) Az (1) bekezdés szerinti átruházáshoz az áthidaló vállalkozás egyetértésén kívül nincs szükség a szanálás alatt álló vállalkozás tulajdonosának vagy bármely egyéb személynek, illetve hatóságnak az egyetértésére, eljárására vagy egyéb jognyilatkozatára, a társasági és értékpapírjogi eljárás követelmények betartására. Az átruházáshoz kapcsolódó jogszabályon vagy szerződésen alapuló értesítési kötelezettségeket a szanálási feladatkörében eljáró MNB, az áthidaló vállalkozás, illetve a szanálás alatt álló vállalkozás nem köteles teljesíteni. Az átruházás során e törvény áthidaló intézmény alkalmazására vonatkozó szabályait kell alkalmazni.

(3) Az áthidaló vállalkozás olyan jogi személy, amely

a) részben vagy egészben a Biztosítási Szanálási Alap tulajdonában van, valamint

b) azzal a céllal hozták létre, hogy a szanálás alatt álló vállalkozás által kibocsátott részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok egy részét vagy összességét, illetve egy vagy több szanálás alatt álló vállalkozás eszközeinek, jogainak és kötelezettségeinek egy részét vagy összességét átvegye és birtokolja a szanálási célkitűzések teljesítésének, és a szanálás alatt álló vállalkozás értékesítésének céljából.

(4) Az áthidaló vállalkozás feletti irányítási és tulajdonosi jogokat a szanálási feladatkörében eljáró MNB gyakorolja.

(5) Az áthidaló vállalkozási eszköz alkalmazásakor a szanálási feladatkörében eljáró MNB biztosítja, hogy az áthidaló vállalkozásra átruházott kötelezettségek összértéke ne haladja meg a szanálás alatt álló vállalkozástól átvett jogok és eszközök összértékét.

(6) Az áthidaló vállalkozási eszköz alkalmazását követően a szanálási feladatkörében eljáró MNB – ha ezt a körülmények indokolják – eszközöket, forrásokat, jogokat vagy

kötelezettségeket ruházhat vissza az áthidaló vállalkozástól a szanálás alatt álló vállalkozáshoz, valamint a vállalkozás által kibocsátott tagsági részesedéseket az eredeti tulajdonosokhoz azzal, hogy a szanálás alatt álló vállalkozás vagy az eredeti tulajdonos pedig – ha ezt az eset körülményei indokolják – visszaveszi az átruházott eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket, illetve részvényeket vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat, amennyiben

a) a hatósági határozat, amelynek alapján az átruházásra sor került, kifejezetten tartalmazza a konkrét részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, illetve eszközök, jogok vagy kötelezettségek visszaruházásának a lehetőségét;

b) a konkrét részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, illetve eszközök, jogok vagy kötelezettségek nem tartoznak a részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, illetve eszközök, jogok vagy kötelezettségek azon kategóriáiba, amelyeket az átruházás alapjául szolgáló hatósági határozat meghatároz, illetve nem teljesítik az említett határozatban előírt a részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, illetve eszközök, jogok vagy kötelezettségek átruházására vonatkozó feltételeket.

(7) A (6) bekezdés szerinti visszaruházásra a szanálási eljárás megszűnéséig sor kerülhet, és végrehajtása során teljesíteni kell az átruházásra vonatkozó hatósági határozatban előírt minden egyéb feltételt.

(8) Az áthidaló vállalkozási eszköz alkalmazását követően a szanálási feladatkörében eljáró MNB az áthidaló vállalkozástól harmadik félnek minősülő vevőre ruházhat át részvényeket vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat, illetve eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket.

(9) Az áthidaló vállalkozást a szanálás alatt álló vállalkozás jogutódjának tekintendő, amely tovább gyakorolhat bármely olyan jogot, amelyet a szanálás alatt álló vállalkozás az átruházott eszközök, jogok vagy kötelezettségek tekintetében gyakorolt.

(10) Az áthidaló vállalkozás tevékenységi köréből eredően a szanálás alatt álló vállalkozás tulajdonosainak, hitelezőinek sem kötelezettsége, sem felelőssége nem keletkezhet. Az áthidaló vállalkozás vezetősége által e minőségükben végzett cselekmény vagy mulasztás miatt a szanálás alatt álló vállalkozás tulajdonosai, hitelezői vagy más harmadik személyek kártérítési igénnyel az áthidaló vállalkozással szemben csak a lényeges kötelezettségük szándékos megsértése esetén léphetnek fel, feltéve, hogy a kárt az adott cselekmény vagy mulasztás közvetlenül idézte elő.

(11) A szanálás alatt álló vállalkozás tulajdonosai, hitelezői vagy más harmadik személy az áthidaló vállalkozás vezetésével szemben a (10) bekezdés szerinti cselekmény vagy mulasztás miatt kártérítési igényt közvetlenül nem érvényesíthetnek.

24. Az áthidaló vállalkozás működése

31. §

(1) Az áthidaló vállalkozásnak rendelkeznie kell azon tevékenységek végzéséhez vagy azon szolgáltatások nyújtásához szükséges engedéllyel, amelyekre vonatkozóan a 41. § szerinti átruházás vonatkozik.

(2) Az áthidaló vállalkozás akkor kérelmezheti a Felügyelettől az alapításának engedélyezését, ha a szanálási feladatkörében eljáró MNB

a) a létesítő okiratát jóváhagyta,

b) az áthidaló vállalkozás tulajdonosi szerkezetétől függően kinevezte vagy jóváhagyta az áthidaló vállalkozás igazgatási, irányító vagy felügyelő testületét,

c) jóváhagyta az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület javadalmazását és meghatározta felelősségi körüket,

d) jóváhagyta stratégiáját és kockázati profilját.

(3) Az áthidaló vállalkozás az állami támogatások európai uniós keretrendszerével összhangban működik, és a szanálási feladatkörében eljáró MNB ennek megfelelően a működésével összhangban korlátozásokat írhat elő.

(4) Ha a szanálási cél eléréséhez szükséges, akkor az áthidaló vállalkozás létrehozására és tevékenységének engedélyezésére úgy is sor kerülhet, hogy az a működésének megkezdésekor rövid ideig nem felel meg a tevékenység végzéséhez szükséges követelményeknek. A szanálási feladatkörében eljáró MNB-nek ebből a célból ilyen értelmű kérelmet kell benyújtania a Felügyeletnek. Ha a Felügyelet ebben az esetben megadja az engedélyt, meghatározza azt az időtartamot, amelyre az áthidaló vállalkozás mentesül a tevékenység végzéséhez szükséges követelmények alól azzal, hogy ezen időszak nem lehet hosszabb 24 hónapnál.

(5) A versenyjogra is figyelemmel az áthidaló vállalkozás igazgatási, irányító vagy felügyelő testületének a szanálási célok elérése, valamint annak érdekében kell működtetnie az áthidaló vállalkozást, hogy a szanálás alatt álló vállalkozást vagy az átruházott eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket egy vagy több magánszektorbeli vevőnek értékesítse, amint a piaci feltételek megfelelőek.

(6) Az alábbi események közül a legkorábbi bekövetkeztekor a szanálási feladatkörében eljáró MNB határozatot hoz arról, hogy egy vállalkozás nem minősül áthidaló vállalkozásnak:

a) az áthidaló vállalkozás egyesül egy másik szervezettel;

b) az áthidaló vállalkozás már nem felel meg a 30. § (3) bekezdésében foglalt követelményeknek;

c) az áthidaló vállalkozás összes vagy gyakorlatilag összes eszközét, jogát vagy kötelezettségét harmadik félnek minősülő vevőnek értékesítik;

d) az áthidaló vállalkozás eszközeit teljes mértékben felszámolták és kötelezettségeit teljes mértékben teljesítették.

(7) A 22. § (2) és (9) bekezdésére is figyelemmel az áthidaló vállalkozás működése megszűnésének eredményeként keletkező minden bevételnek az áthidaló vállalkozás részvényeseit illeti meg.

(8) Ha az áthidaló vállalkozás vagy annak eszközei, forrásai, jogai vagy kötelezettségei értékesítésére kerül sor, akkor

a) az áthidaló vállalkozás vagy az érintett eszközök és források értékesítésének nyílt és átlátható módon kell történnie,

b) az értékesítés során szubjektív alapon nem részesülhetnek előnyben vagy kerülhetnek megkülönböztetésre meghatározott lehetséges átvevők,

c) az értékesítést piaci feltételek mellett kell végrehajtani, valamint

d) az értékesítés feltétele az alapító, valamint szanálási feladatkörében eljáró MNB egyetértése, amennyiben az áthidaló vállalkozás által kibocsátott tagsági részesedések értékesítésére kerül sor.

25. Biztosítási garanciarendszerekre történő átruházás

32. §

(1) A szanálási feladatkörében eljáró MNB – a 30. és 31. §-ban foglaltaktól eltérően – az áthidaló vállalkozási eszköz alkalmazása során határozatával az áthidaló vállalkozás feladatait és jogait egy megfelelő biztosítási garanciarendszerre ruházhatja át, ha az a szerződők érdekeinek védelme, biztosítási szolgáltatások teljesítése – ideértve a kárrendezéseket – és a biztosítási kapcsolatok folytonosságának fenntartása, valamint a szanálási célkitűzések hatékony megvalósítása érdekében indokolt. Ennek keretében az MNB a biztosítási garanciarendszerre ruházhatja át

a) egy vagy több szanálás alatt álló vállalkozás által kibocsátott részvényeket vagy egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat, vagy

b) egy vagy több szanálás alatt álló vállalkozás összes vagy egyes eszközeit, jogait vagy kötelezettségeit.

(2) A szanálási feladatkörében eljáró MNB biztosítja, hogy a biztosítási garanciarendszerre átruházott kötelezettségek összértéke ne haladja meg a szanálás alatt álló vállalkozástól átvett jogok és eszközök összértékét.

(3) Az áthidaló vállalkozás feladataival és jogaival felruházott biztosítási garanciarendszer a következő követelményeknek felel meg:

a) a szanálási feladatkörében eljáró MNB jóváhagyta:

aa) az áthidaló vállalkozás létesítő okiratait, és

ab) az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület tagjainak javadalmazását, valamint meghatározta felelősségi körüket,

c) az áthidaló vállalkozás nem köthet új biztosítási szerződéseket, továbbá nem módosíthat meglévő biztosítási szerződéseket, ha ezáltal az áthidaló vállalkozással szembeni biztosítási szolgáltatás iránti igények – ideértve a kárigényeket is - megnőhetnek,

d) a biztosítási garanciarendszerre a biztosítási felügyelet általános szabályai és célkitűzései vonatkoznak a szerződők megfelelő szintű védelmének biztosítása érdekében.

(4) Az (3) bekezdés a) pont ab) alpontja nem alkalmazandó az áthidaló vállalkozás feladataival és jogaival felruházott biztosítási garanciarendszerre, ha az átruházott eszközök, jogok, kötelezettségek vagy tulajdonosi jogok elkülönítésre kerülnek a biztosítási garanciarendszer egyéb eszközeitől, jogaitól és kötelezettségeitől, és az átruházott eszközökből nem fizetnek javadalmazást.

(5) Az áthidaló vállalkozás feladataival és jogaival felruházott biztosítási garanciarendszer finanszírozása megfelel a biztosítási szolgáltatás nyújtásának folytatásához és a kárrendezés garantálásához.

VIII. Fejezet

Leírási vagy átalakítási eszköz

26. Leírási vagy átalakítási eszköz célja és hatálya

33. §

(1) A szanálási feladatkörében eljáró MNB leírási vagy átalakítási eszközt alkalmazhat:

a) a 15. § (1) bekezdésében és a 16. § (3) bekezdésében meghatározott szanálási feltételeknek megfelelő, az 1. § (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett vállalkozások olyan mértékű feltőkésítésére, amely biztosítja a fizetőképes kifuttatás alkalmazhatóságát és a Bit. 244. §-ban meghatározott engedélyezési feltételeknek való megfelelés fenntartását vagy

b) egyes követelések, köztük a biztosítási szolgáltatás iránti igények – ideértve a kárigényeket is –, valamint hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdoni részesedéssé történő átalakítására vagy azok tőkeösszegének csökkentésére, amennyiben azok:

ba) áthidaló vállalkozásra ruházták át; vagy

bb) eszköz- és kötelezettségelkülönítési eszköz, illetve vagyonértékesítési eszköz alkalmazása keretében kerültek átruházásra.

(2) A leírási vagy átalakítási eszköznek a biztosítási szolgáltatás iránti igényekre – ideértve a kárigényeket is – történő alkalmazásakor a szanálási feladatkörében eljáró MNB a szanálási célkitűzések hatékonyabb elérése érdekében átstrukturálhatja a kapcsolódó biztosítási szerződések feltételeit is, amelynek során figyelembe veszi a szerződők kollektív érdekeire gyakorolt hatást.

(3) A szanálási feladatkörében eljáró MNB a 19. §-sal összhangban elvégzett értékelés alapján meghatározza azt az összeget, amellyel az (1) bekezdés alkalmazása céljából a tőkeinstrumentumok, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok és egyéb leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírása vagy átalakítása történik.

(4) A szanálási feladatkörében eljáró MNB az 1. § (1) bekezdés a)–e) pontjában említett vállalkozások valamennyi tőkeinstrumentumára és kötelezettségére alkalmazhatja a leírási vagy átalakítási eszközt, a vállalkozások meglévő jogi formájának fenntartásával, illetve indokolt esetben annak megváltoztatásának mérlegelésével, kivéve az (5) és (6) bekezdés, illetve a 34. § (1) bekezdés alapján az eszköz hatálya alól kizárt elemeket.

(5) A szanálási feladatkörében eljáró MNB nem alkalmazhatja a leírási vagy átalakítási eszközt, – függetlenül attól, hogy egy EGT-állam vagy harmadik ország joga alapján keletkezett vagy áll fenn –:

a) a biztosítékokkal fedezett kötelezettségek esetében;

b) nem csoporton belüli hitelintézettel, befektetési vállalkozással, biztosítóval vagy viszontbiztosítóval szembeni, hét napnál rövidebb eredeti futamidejű kötelezettségre;

c) hét napnál rövidebb futamidejű kötelezettségre, amely a fizetési és elszámolási rendszerekkel vagy ezek résztvevőivel szemben áll fenn;

d) olyan kötelezettségre, amely:

da) az 1. § (1) bekezdés a)–e) pontjában említett vállalkozás munkavállalója felé fennálló rendszeres havi jövedelem, munkavállaló javára kifizetendő, nyugellátási célú juttatásokhoz kapcsolódik, vagy a munkavállaló részére kifizetendő rögzített összegű jutalom, ide nem értve a kollektív megállapodás részét nem képező változó értékű jutalmat;

db) kereskedelmi és nem fő tevékenységből fakadó szolgáltatói szerződések alapján keletkezett azzal, hogy a szerződés tárgyát képező áruk és szolgáltatások az 1. § (1) bekezdés a) – e) pontjában említett valamely szervezet mindennapi működéshez vagy a biztosítási fedezet folytonosságának biztosításához szükségesek, ideértve az informatikai szolgáltatásokat, épületek vagy létesítmények fenntartásából, bérléséből vagy közüzemi díjaiból fakadó kötelezettségeket;

dc) adó-, adójellegű kötelezettségek, járulékok és társadalombiztosítási hozzájárulások, ideértve az egészségbiztosítási járulékot, nyugdíjjárulékot, korkedvezmény-biztosítási járulékot, természetbeni egészségbiztosítási járulékot, pénzbeli egészségbiztosítási járulékot, munkaerő-piaci járulékot, szociális hozzájárulási adót, szakképzési hozzájárulást is;

dd) biztosítási garanciarendszerek kapcsán: az alkalmazandó nemzeti jogszabályok szerint fizetendő hozzájárulásokhoz kapcsolódó kötelezettségek;

e) a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításból eredő kötelezettségek;

f) aktuális és jövőbeli biztosítási szolgáltatás iránti igényekből – ideértve a kárigényeket is – eredő olyan kötelezettségek, amelyeket a Bit. 183. §-sa szerinti eszközök fedeznek;

g) a törvényen alapuló társadalombiztosítási rendszer által nyújtott kötelező egészségügyi vagy tartós ápolási-gondozási fedezet alternatívájaként nyújtott magán-egészségbiztosítási szerződésekből vagy tartós ápolási-gondozási magánszerződésekből eredő kötelezettségek.

(6) Az (5) bekezdés g) pontja esetében a hatály alóli kizárás csak a kötelezettség azon részére vonatkozhat, amely a törvényen alapuló társadalombiztosítási rendszer kötelező elemét helyettesíti.

(7) Az (5) bekezdés a) és f) pontja nem akadályozhatja a szanálási feladatkörében eljáró MNB-t, hogy a leírási vagy átalakítási eszközt egy biztosítékkal vagy biztosítéki kötelezettségvállalással fedezett kötelezettség bármely olyan részével kapcsolatosan alkalmazza, amely meghaladja a biztosítékul szolgáló eszközök, kötelezettségvállalás, zálog vagy fedezet értékét, vagy az (5) bekezdés f) pontjában említett kötelezettségek bármely olyan részével kapcsolatosan, amely meghaladja a Bit. 109. §-ában említett külön nyilvántartásba felvett eszközök értékét.

34. §

(1) A szanálási feladatkörében eljáró MNB rendkívüli körülmények fennállása esetén a leírási vagy átalakítási eszköz alkalmazásából részben vagy teljesen kizárhatnak bizonyos kötelezettségeket, ha

a) az adott kötelezettség észszerű határidőn belül nem írható le vagy alakítható át a szanálási feladatkörében eljáró MNB erre irányuló jóhiszemű erőfeszítései ellenére sem;

b) a kizárás szükséges és arányos azon célhoz, hogy olyan módon lehessen biztosítani a kritikus funkciók és fő üzletágak folytonosságát, hogy a szanálás alatt álló vállalkozás megőrizze képességét kulcsfontosságú tevékenységeinek, szolgáltatásainak és ügyleteinek folytatására;

c) a kizárás szükséges és arányos azon célhoz, hogy egy negatív folyamat (fertőzés) széleskörű továbbterjedése elkerülhető legyen, mivel rontaná a pénzügyi piacok működését, ezáltal súlyos zavart idézne elő Magyarországon vagy bármely más EGT-állam gazdaságában;

d) a leírási vagy átalakítási eszköz ezen kötelezettségekre történő alkalmazása olyan értékromlást eredményezne, amelynek következtében a többi hitelező által viselt veszteségek nagyobbak lennének, mint akkor, ha az említett kötelezettségeket kizárnák a leírási vagy átalakítási eszköz alkalmazásából; vagy

e) a kizárás szükséges és arányos annak biztosításához, hogy a harmadik felek kártérítést kapjanak személyi sérüléseikért és a harmadik felek kötelezettségeihez kapcsolódó biztosítási szerződések által fedezett károkért, amennyiben az ilyen szerződések az alkalmazandó jog értelmében kötelezőek.

(2) A szanálási feladatkörében eljáró MNB figyelembe veszi a leírási vagy átalakítási eszköz alkalmazásakor, hogy azok a biztosítási szerződések, amelyek feltételeit a (2) bekezdés alapján átstrukturálták, a szerződés átsrukturálását követően megfelelnek az alkalmazandó jog szerinti kötelező minimális fedezeti szinteknek.

27. A részvényesek kezelése a leírási vagy átalakítási eszköz alkalmazásakor

35. §

(1) A szanálási feladatkörében eljáró MNB a leírási vagy átalakítási eszköz alkalmazása során végrehajtja az alábbi intézkedések egyikét vagy mindegyikét a részvényesek tekintetében:

a) a meglévő részvényeket vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat bevonja, illetve átruházza az átalakított követeléssel rendelkező hitelezőknek,

b) ha a szanálást szolgáló értékelés eredményeként a szanálás alatt álló vállalkozás pozitív sajáttőke értékkel rendelkezik, a meglévő részvényeket és egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat felhígítja a szanálás alatt álló vállalkozás által kibocsátott releváns tőke- vagy hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok vagy a szanálás alatt álló vállalkozás más leírható, illetve átalakítható kötelezettségeinek részvényekké vagy más tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentummá történő átalakításával.

(2) Az (1) bekezdés b) pontja tekintetében az átalakításánál olyan átváltási rátát kell alkalmazni, amelynek alapján a részvények és egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tekintetében jelentős mértékű felhígulás történik.

(3) A szanálási feladatkörében eljáró MNB annak mérlegelése során, hogy az (1) bekezdésben meghatározott intézkedések közül melyiket alkalmazza, a következő szempontokat veszi figyelembe:

a) a 19. §-sal összhangban elvégzett értékelést,

b) azon összegeket, amelyekkel a szanálási feladatkörében eljáró MNB értékelése alapján

ba) az 1. szintű tőkeinstrumentumot szükséges csökkenteni,

bb) a releváns tőkeinstrumentumokat a 37. § (1)-(4) bekezdésnek megfelelően szükséges átalakítani

(4) A Bit. 258-261. §-tól, illetve a 273. és 274. §-tól eltérve, ha a szanálás alatt álló vállalkozás által kibocsátott tőkeinstrumentumoknak, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumoknak, vagy a szanálás alatt álló vállalkozás egyéb leírható, illetve átalakítható kötelezettségeinek átalakítása a Bit. 258. §-ban említettek szerint minősített részesedés megszerzését vagy növelését eredményezné egy biztosítóban vagy viszontbiztosítóban, akkor a Felügyelet kellő időben elvégzi a vonatkozó engedélyezési eljárást ahhoz, hogy az ne hátráltassa a tőkeinstrumentumok átalakítását, és ne akadályozza meg a szanálási célkitűzéseknek a szanálási intézkedéssel történő elérését.

(5) Ha a Felügyelet a tőkeinstrumentumok átalakításának időpontjáig nem fejezi be a (4) bekezdésben előírt engedélyezési eljárást, akkor a 29. § (9) bekezdés megfelelően alkalmazandó, ha az érintett vevő minősített részesedést szerez vagy növel meg a tőkeinstrumentumok átalakításának eredményeként.

28. A kötelezettségek tőkévé átalakításakor alkalmazott átváltási ráta

36. §

Ha a szanálási feladatkörében eljáró MNB a leírási vagy átalakítási eszközt alkalmazza és a 41. § (1) bekezdés h) pontjában meghatározott hatásköröket gyakorolja, akkor különböző átváltási rátákat alkalmazhat a tőkeinstrumentumok és a kötelezettségek különböző kategóriáira a következő elvek egyikével vagy mindegyikével összhangban:

a) az átváltási ráta megfelelő mértékben kompenzálja az érintett hitelezőt a leírási vagy átalakítási hatáskörök gyakorlásából eredő valamennyi veszteségért;

b) az alkalmazandó fizetésképtelenségi jog szerinti előre sorolt kötelezettségekre alkalmazandó átváltási ráta nagyobb, mint az alárendelt kötelezettségekre alkalmazandó átváltási ráta.

29. A leírási vagy átalakítási eszközre irányuló kiegészítő rendelkezések

37. §

(1) A szanálási feladatkörében eljáró MNB a leírási vagy átalakítási eszközt a követelések rendes fizetésképtelenségi eljárásban alkalmazandó kielégítési sorrendjének megfelelően úgy alkalmazza, hogy ennek eredményeként a következők teljesüljenek:

a) elsőként az 1. szintű tőkeinstrumentum csökkennek a veszteséggel arányosan, veszteségviselő képességük erejéig, amelynek keretében a szanálási feladatkörében eljáró MNB az 1. szintű tőkeinstrumentumok birtokosai tekintetében elvégzi a 35. § (1) bekezdésében meghatározott egyik vagy mindkét intézkedést;

b) a 2. szintű tőkeinstrumentumok tőkeösszegét leírja vagy 1. szintű tőkeinstrumentummá alakítja át, vagy mindkét műveletre sor kerül – a szanálási célkitűzések eléréséhez szükséges mértékig vagy a releváns tőkeinstrumentumok veszteségviselő képessége erejéig, attól függően, hogy melyik a kisebb;

c) a 3. szintű tőkeinstrumentumok tőkeösszegét leírja vagy 1. szintű tőkeinstrumentummá alakítja át, vagy mindkét műveletre sor kerül – a szanálási célkitűzések eléréséhez szükséges mértékig vagy a releváns tőkeinstrumentumok veszteségviselő képessége erejéig, attól függően, hogy melyik a kisebb;

d) a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek fennmaradó állományának tőkeösszegét, a rendes fizetésképtelenségi eljárás során a követelések kielégítési sorrendjének megfelelően n fizetendő összeget – beleértve a biztosítási szerződésekből eredő kötelezettségek Bit. 183. §-a szerinti teljesítési sorrendjét is – a szanálási célkitűzések eléréséhez szükséges mértékig leírja vagy 1. szintű tőkeinstrumentummá alakítja át, vagy mindkét műveletre sor kerül.

(2) Ha a leírási szintje a 72. § szerinti ideiglenes értékelés alapján meghaladja a 20. § (2) és (4) bekezdés szerinti végleges értékeléshez képest a követelményeket, akkor a hitelezők és ezt követően a részvényesek részére a különbözet megtérítéséhez szükséges mértékben felértékelési mechanizmus alkalmazható.

(3) Annak eldöntésekor, hogy egy kötelezettséget leírjon vagy tőkévé alakítson, a szanálási feladatkörében eljáró MNB mindaddig nem alakíthat át egy adott kötelezettségosztályt, amíg az ahhoz képest alárendelt kötelezettségosztályt nem alakítja át saját tőkévé vagy nem írja le.

(4) A szavatolótőke-elemekből származó összes követelést a kielégítési sorrendben hátrébb kell sorolni, mint a nem szavatolótőke-elemből származó követeléseket. Ezen bekezdés alkalmazása céljából amennyiben egy instrumentumot csak részben ismernek el szavatolótőke-elemként, a teljes instrumentumot szavatolótőke-elemből származó követelésnek kell tekinteni, és hátrébb kell sorolni, mint az olyan követeléseket, amelyek nem szavatolótőke-elemből származnak.

(5) Egy releváns tőkeinstrumentum tőkeösszegének, vagy hitelviszonyt megtestesítő instrumentum vagy leírható, illetve átalakítható kötelezettség tőkeösszegének leírásakor

a) a leírási vagy átalakítási eszköz alkalmazásából eredő csökkenésnek tartósnak kell lennie, a (2) bekezdésben említett visszatérítési mechanizmus szerinti felértékelés figyelembevételével;

b) a releváns tőkeinstrumentum, a hitelviszonyt megtestesítő instrumentum vagy egyéb leírható, illetve átalakítható kötelezettség birtokosával szemben nem maradhat fenn az instrumentum leírásra került összegének megfelelő, vagy azzal kapcsolatos kötelezettség, kivéve a már felhalmozott kötelezettségeket, valamint a leírási hatáskör gyakorlásának jogszerűsége ellen benyújtott jogorvoslat eredményeként esetlegesen felmerülő károkkal kapcsolatos kötelezettségeket;

c) a (6) bekezdés szerinti kompenzáción kívül a releváns tőkeinstrumentum, a hitelviszonyt megtestesítő instrumentum vagy az egyéb leírható, illetve átalakítható kötelezettség birtokosai részére kompenzáció nem fizethető.

(6) Az érintett tőkeinstrumentumok, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok vagy más leírható, illetve átalakítható kötelezettségek (1) bekezdés b) és c) pontja szerinti átalakítása érdekében a szanálási feladatkörében eljáró MNB előírhatja az 1. § (1) bekezdés a)–e) pontjában említett vállalkozások számára, hogy 1. szintű tőkeinstrumentumokat bocsássanak ki az érintett tőkeinstrumentumok, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok vagy más leírható, illetve átalakítható kötelezettségek birtokosai részére.

(7) Az érintett tőkeinstrumentumok, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok vagy egyéb leírható, illetve átalakítható kötelezettségek átalakíthatók, ha a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) az 1. szintű tőkeinstrumentumokat a biztosító, a viszontbiztosító, az 1. § (1) bekezdés b)–e) pontjában említett vállalkozások, vagy az anyavállalat bocsátja ki az érintett szanálási hatóság beleegyezésével;

b) az 1. szintű tőkeinstrumentumokat azt megelőzően bocsátják ki, hogy az 1. § (1) bekezdés a)–e) pontjában említett vállalkozások részvényeket vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat bocsátana ki az állam vagy egy kormányzati szervezet általi szavatolótőke-nyújtás céljára;

c) az 1. szintű tőkeinstrumentumokat az átalakítási hatáskör gyakorlását követően haladéktalanul odaítélik és átruházzák;

d) az egyes releváns tőkeinstrumentumok, a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok vagy egyéb leírható, illetve átalakítható kötelezettségek kapcsán nyújtott 1. szintű tőkeinstrumentumok számát meghatározó átváltási ráta megfelel a 36. §-nak.

(8) Az 1. szintű tőkeinstrumentumoknak a (6) bekezdéssel összhangban történő rendelkezésre bocsátása céljából a szanálási feladatkörében eljáró MNB előírhatja az 1. § (1) bekezdés a)–e) pontjában említett vállalkozások számára, hogy mindenkor rendelkezzen a megfelelő számú 1. szintű tőkeinstrumentum kibocsátásához szükséges előzetes engedéllyel.

30. A leírás vagy átalakítás következményei

38. §

(1) Ha a szanálási feladatkörében eljáró MNB – a 33. § (1) és (2) bekezdés, illetve a 41. § (1) bekezdés g)–k) pontja szerint – leírási vagy átalakítási eszközt alkalmaz, akkor a leírási vagy átalakítási hatásköreinek gyakorlásáról rendelkező közigazgatási hatósági határozatot – ideértve annak részeként a leírással vagy átalakítással érintett instrumentumok, tőkeösszegének vagy a fennmaradó fizetendő összegének csökkentését, átalakítását vagy a bevonását – hirdetmény útján közli az érintett kötelezettségek – ideértve a biztosítási kárigényeket is, valamint a tagsági részesedést megtestesítő értékpapírok, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdonosait – jogosultjai részére. A határozat közlése időpontjának a közzététel időpontja minősül és azonnal végrehajtandó.

(2) A szanálási feladatkörében eljáró MNB elvégzi vagy elvégezteti a leírási vagy átalakítási eszköz alkalmazásának érvényre juttatásához szükséges valamennyi adminisztratív és eljárási feladatot, beleértve

a) valamennyi érintett nyilvántartás módosítását,

b) a részvények vagy egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, illetve hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok tőzsdéről való kivezetését vagy a kereskedésből való kivonását,

c) az új részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tőzsdei bevezetését vagy szabályozott piacra való bevezetését,

d) a leírt hitelviszonyt megtestesítő instrumentumoknak az értékpapírokra vonatkozó nyilvános ajánlattételkor vagy értékpapíroknak a szabályozott piacra történő bevezetésekor közzéteendő tájékoztatóról és a 2003/71/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2017. június 17-i (EU) 2017/1129 európai parlamenti és tanácsi rendeletben előírt tájékoztató közzététele nélküli újbóli tőzsdei jegyzését vagy szabályozott piacra történő újbóli bevezetését.

(3) Ha a szanálási feladatkörében eljáró MNB egy kötelezettség tőkeösszegét vagy a kötelezettség kapcsán fizetendő összeget a 41. § (1) bekezdés g) pontjában említett hatáskör révén nullára csökkenti, akkor a kötelezettséget és az ahhoz kapcsolódóan keletkező olyan kötelezettséget vagy követelést, amely a hatáskör gyakorlásának idején még nem állt fenn, minden tekintetben teljesítettnek kell tekinteni, és az nem érvényesíthető a szanálás alatt álló vállalkozáshoz vagy bármilyen jogutód vállalkozáshoz kapcsolódó későbbi eljárás vagy későbbi felszámolás során.

(4) Ha a szanálási feladatkörében eljáró MNB a 41. § (1) bekezdés g) pontjában említett hatáskör révén csak részben csökkenti valamely kötelezettség tőkeösszegét vagy a kötelezettség kapcsán fizetendő összeget, akkor

a) a kötelezettség a csökkentett összeg mértékéig teljesítettnek tekintendő,

b) az eredeti kötelezettséget létrehozó, érintett instrumentum vagy megállapodás továbbra is alkalmazandó a kötelezettség fennmaradó tőkeösszegére vagy a kötelezettség kapcsán fizetendő összegre, figyelemmel a fizetendő kamat összegének bármilyen, a tőkeösszeg csökkentésének megfelelő módosítására, és azon feltételek bármilyen további módosítására, amelyeket a szanálási feladatkörében eljáró MNB a 41. § (1) bekezdésének l) pontjában említett hatáskör révén végrehajthat.

31. A származtatott ügyletekből eredő kötelezettségek leírása vagy átalakítása

39. §

(1) A szanálás elrendelésével egyidejűleg vagy azt követően a szanálási feladatkörében eljáró MNB jogosult a származtatott ügyletekre vonatkozó szerződések felmondására és a pozíciók lezárására. A szanálási feladatkörében eljáró MNB a leírási vagy átalakítási hatáskörét a származtatott ügyletekből eredő kötelezettségek tekintetében kizárólag a származtatott ügyletek pozíciólezárását követően gyakorolja.

(2) Ha egy származtatott ügyletből származó kötelezettséget a szanálási feladatkörében eljáró MNB kizárt a 34. § (1) bekezdés alapján a leírási vagy átalakítási eszköz alkalmazása alól, akkor a szanálási feladatkörében eljáró MNB-nek nem kell felmondania vagy lezárnia a származtatott ügyletre vonatkozó szerződést.

(3) Ha egy származtatott ügylet nettósítási megállapodás hatálya alá tartozik, akkor a szanálási feladatkörben eljáró MNB az ideiglenes értékelés vagy az általa megbízott független értékelő a független értékelés során megállapítja a származtatott ügyletekből származó nettó kötelezettséget az érintett ügylet nettósítására vonatkozó szerződéses feltételei alapján.

(4) A származtatott ügylet értékelésekor a szanálási feladatkörében eljáró MNB meghatározza:

a) a származtatott ügyletek kategóriái értékének meghatározására szolgáló megfelelő módszereket, ideértve a nettósítási megállapodások tárgyát képező ügyleteket is,

b) azokat az alapelveket, amelyek alapján megállapítja azt az időpontot, amelyben a származtatott ügylet pozíciójának értékét meghatározza, valamint

c) a származtatott ügyletek kizárásából és leírásból vagy átalakításból eredő értékromlás, valamint a származtatott ügyletek által leírás vagy átalakítás esetén viselendő veszteségek összegének összehasonlítására szolgáló megfelelő módszertanokat.

32. A leírás vagy átalakítás eljárási akadályainak megszüntetése

40. §

(1) A leírási vagy átalakítási eszköz alkalmazása esetén a szanálási feladatkörében eljáró MNB – a Felügyelettel egyeztetve – előírja az 1. § a)–e) pontjában említett vállalkozás számára, hogy mindenkor tartson fenn elegendő összegű engedélyezett részvénynek minősülő tőkeinstrumentumot vagy egyéb 1. szintű tőkeinstrumentumot annak biztosítása érdekében, hogy képes legyen elegendő új részvényt vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumot kibocsátani ahhoz, hogy a kötelezettségek részvénnyé vagy egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentummá történő alakítása ténylegesen végrehajtható legyen.

(2) A szanálási feladatkörében eljáró MNB a szanálási tervek kidolgozása és fenntartása során értékeli az (1) bekezdés szerinti követelményeknek való megfelelést.

(3) A kötelezettségek részvényekké vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokká történő átalakítás a során a részvényeseket megillető elővásárlási jog nem gyakorolható, emellett nem alkalmazandóak az alapító okiratból vagy az alapszabályból eredő azon rendelkezések, amelyek e törvényben, valamint a szanálási feladatkörében MNB határozatában foglaltakon kívül az átalakítás érvényességéhez további feltételek teljesítését követelik meg, ideértve különösen a tőkeemeléshez kapcsolódó részvényesi hozzájárulási követelményeket.

IX. Fejezet

Szanálási jogosultságok

33. Általános jogosultságok

41. §

(1) A szanálási feladatkörében eljáró MNB az 1. § (1) bekezdés a)–e) pontja szerinti olyan vállalkozások tekintetében történő szanálási eszközök alkalmazásához, amelyek teljesítik a szanálási feltételeket a 15. § (1) bekezdésében vagy – adott esetben – a 16. § (3) bekezdésében megállapított szanálási feltételeket, jogosult külön-külön, akár egymással kombinálva

a) bármely személy számára előírni minden olyan – a Felügyelet számára rendelkezésre nem álló – információ rendelkezésre bocsátását, amelyre a szanálási intézkedésről történő döntéshez és a szanálási intézkedés előkészítéséhez szüksége van, ideértve a szanálási tervekben szolgáltatott információk aktualizálását, kiegészítését, valamint a helyszíni vizsgálatok során nyújtandó információkat,

b) a szanálás alatt álló vállalkozás felett ellenőrzés gyakorlására, valamint a szanálás alatt álló vállalkozás részvényeseire, egyéb tulajdonosaira, igazgatási, irányító vagy felügyelő testületre átruházott összes jog és hatáskör gyakorlására,

c) új biztosítási vagy viszontbiztosítási szerződések megkötésének megtiltására, valamint a vállalkozás szanálás alá helyezésére a vállalkozás fizetőképes kifuttatása és tevékenységei megszüntetése céljából,

d) áthidaló vállalkozás arra történő felhatalmazására, hogy a 31. § (4) bekezdése szerinti rövid időszak alatt új biztosítási vagy viszontbiztosítási szerződéseket kössön vagy a meglévő üzleti tevékenységet megújítson azzal, hogy az áthidaló vállalkozásra nem szükséges alkalmazni a Bit.-ben rögzített engedélyezési szabályokat;

e) a szanálás alatt álló vállalkozás által kibocsátott részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok átruházására,

f) a szanálás alatt álló vállalkozás jogainak, eszközeinek és kötelezettségeinek más szervezetre történő átruházására, az átvevő szervezet beleegyezésével,

g) a biztosítási szolgáltatás iránti igények – ideértve kárigényeket is – átstrukturálására, valamint a szanálás alatt álló vállalkozás hitelviszonyt megtestesítő instrumentumai és leírható, illetve átalakítható kötelezettségei, köztük a biztosítási szolgáltatás iránti igények –ideértve kárigényeket is – tekintetében a tőkeösszegnek vagy a fizetendő összegnek a csökkentésére, ideértve a nullára csökkentést is,

h) a szanálás alatt álló vállalkozás hitelviszonyt megtestesítő instrumentumainak és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeinek, köztük a biztosítási szolgáltatás iránti igényeinek – ideértve kárigényeket is – az 1. § (1) bekezdés a)–e) pontja szerinti valamely olyan vállalkozás, olyan érintett anyavállalat vagy áthidaló vállalkozás törzsrészvényévé vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumává történő átalakítására, amelyre az 1. § (1) bekezdés a)–e) pontja szerinti vállalkozás eszközeit, jogait vagy kötelezettségeit átruházták,

i) a szanálás alatt álló vállalkozás által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő instrumentum bevonására, ide nem értve a 33. § (5) bekezdés szerinti biztosítékkal fedezett kötelezettségeket,

j) a szanálás alatt álló vállalkozás által kibocsátott részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok névértékének csökkentésére, ideértve a nullára csökkentést is, valamint e részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok bevonására,

k) a szanálás alatt álló vállalkozás vagy az érintett anyavállalat számára új részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, illetve egyéb tőkeinstrumentumok, többek között elsőbbségi részvények és feltételesen átalakítható instrumentumok kibocsátásának előírására,

l) a szanálás alatt álló vállalkozás által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok és egyéb leírható, illetve átalakítható kötelezettségek lejáratának, az ilyen instrumentumok és egyéb leírható, illetve átalakítható kötelezettségek alapján fizetendő kamatösszegnek vagy annak az időpontnak a módosítására, amikor a kamatfizetés esedékessé válik, többek között a fizetés átmeneti felfüggesztésével is,

m) a pénzügyi szerződések és a származtatott ügyletek lezárására és felmondására,

n) a szanálás alatt álló vállalkozás vezető állású személyeinek eltávolítására vagy leváltására,

o) a Felügyelet kötelezése arra, hogy a minősített befolyás megszerzésére vonatkozó engedélyezési eljárását a Bit. 260. §-ban meghatározott határidőktől eltérően észszerű határidőben folytassa le.

(2) A Felügyelet által a Bit. vagy az MNBtv. alapján hozott intézkedés megszüntetendő, amennyiben annak fenntartása akadályozza a szanálási eszköz alkalmazását.

(3) A szanálási eszközök alkalmazásakor és a szanálási jogosultságok gyakorlásakor a szanálási feladatkörében eljáró MNB

a) döntéséhez – e törvény eltérő rendelkezése hiányában – nem szükséges más személy – ideértve a szanálás alatt álló vállalkozás részvényesét, hitelezőit vagy szerződőit, bármely magyar hatóságot, ideértve a Gazdasági Versenyhivatalt is – jóváhagyása vagy hozzájárulása,

b) jogosultságát – e törvény eltérő rendelkezése hiányában – bármely személy előzetes tájékoztatására vonatkozó jogszabályi előírások – ideértve az értesítésre vagy tájékoztató közzétételére vagy bármilyen dokumentum más hatóságoknál való elhelyezésére vagy nyilvántartásba vételére vonatkozó követelményeket is – figyelembevétele nélkül gyakorolhatja.

(4) A (3) bekezdés b) pontja nem érinti az állami támogatások uniós keretrendszeréhez kapcsolódó értesítési követelményeket.

(5) Ha az e törvény hatálya alá tartozó valamely szanálás alatt álló vállalkozás esetében a szervezet sajátos jogi formája következtében nem alkalmazható az (1) bekezdésben felsorolt bármely jogosultság, a szanálási feladatkörében eljáró MNB olyan intézkedést alkalmazhat, amely – hatásait tekintve is – a leginkább hasonló.

(6) Ha a szanálási feladatkörében eljáró MNB az (5) bekezdés szerinti intézkedést alkalmaz, akkor az e törvény X. Fejezete szerinti védintézkedések vonatkoznak az érintett személyekre, ideértve a részvényeseket, a hitelezőket, a szerződőket és a partnereket.

34. Kiegészítő jogosultságok

42. §

(1) A szanálási feladatkörében eljáró MNB jogosult

a) az 59. §-ra is figyelemmel annak előírására, hogy az átruházásra az átruházandó pénzügyi instrumentumokat, jogokat, eszközöket és kötelezettségeket érintően kötelezettségektől és terhektől mentesen kerüljön sor,

b) további részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok szerzésére vonatkozó jogok megszüntetésére,

c) felhívni az illetékességgel rendelkező szervezetet vagy hatóságot a pénzügyi instrumentum szabályozott piacon való bevezetése vagy szabályozott piacon való kereskedése felfüggesztésére vagy megszüntetésére,

d) annak előírására, hogy az átvevő fél a szanálás alatt álló vállalkozás bármely joga és kötelezettsége, illetve a szanálás alatt álló vállalkozás által hozott bármely intézkedés tekintetében – a 29. § és a 30. § szerinti vagyonértékesítési eszköz és az áthidaló vállalkozási eszköz alkalmazásától függően ideértve a piaci infrastruktúrában való részvételhez kapcsolódó bármilyen jogot és kötelezettséget is – olyan elbánásban részesüljön, mintha szanálás alatt álló vállalkozás lenne,

e) a szanálás alatt álló vállalkozás vagy az átvevő fél számára annak előírására, hogy nyújtsanak információt és támogatást egymásnak,

f) az olyan szerződések megszüntetésére vagy feltételeinek módosítására, amelyekben a szanálás alatt álló vállalkozás részes fél, illetve valamely átvevő felet helyettesít részes féli minőségben,

g) az átruházott biztosítási vagy viszontbiztosítási szolgáltatás iránti igényekre – ideértve kárigényeket is – vonatkozó viszontbiztosítási jogok átruházására a viszontbiztosító beleegyezése nélkül, amennyiben a szanálás alatt álló vállalkozásnak a szóban forgó viszontbiztosítási jogokhoz kapcsolódó eszközeit és kötelezettségeit részben vagy egészben egy másik szervezetre ruházza át.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjának alkalmazása céljából az e törvénnyel összhangban meghatározott kompenzációs jog nem tekinthető kötelezettségnek vagy tehernek.

(3) A szanálási feladatkörében eljáró MNB csak akkor gyakorolhatja az (1) bekezdésben meghatározott jogosultságokat, ha úgy ítéli meg, hogy azok helyénvalók a szanálási intézkedés hatékonyságának biztosítása, illetve egy vagy több szanálási cél megvalósítása szempontjából.

(4) A szanálási feladatkörében eljáró MNB a szanálási jogosultságok gyakorlása során olyan üzletmenet folytonosságot biztosító intézkedéseket írhat elő, amelyek szükségesek a szanálási intézkedés hatékonyságának és annak a biztosításához, hogy az átvevő fél működtetni tudja az átruházott üzleti tevékenységet, ideértve azt is, hogy

a) a szanálás alatt álló vállalkozás bármely átruházott pénzügyi instrumentuma, jogosultsága, eszköze vagy kötelezettsége tekintetében a folyamatosság biztosítása érdekében az átvevőt a szanálás alatt álló vállalkozás helyébe léptetheti minden olyan szerződésben, amelyben a szanálás alatt álló intézmény akár kifejezetten, akár közvetve szerepel;

b) a szanálás alatt álló vállalkozás bármely átruházott pénzügyi instrumentumával, jogosultságával, eszközével vagy kötelezettségével kapcsolatos bármilyen peres és nem peres vagy más hatósági eljárásban kezdeményezheti az átvevő szanálás alatt álló vállalkozás helyébe léptetését, amely kezdeményezés alapján a helyébe léptetést foganatosítani kell.

(5) Az (1) bekezdés d) pontjában és a (4) bekezdés b) pontjában foglalt jogosultságok nem érintik

a) a szanálás alatt álló vállalkozás munkavállalójának azon jogát, hogy a munkaszerződését felmondja;

b) a 49 –51. §-ra is figyelemmel valamely szerződés részes felének azon jogát, hogy gyakorolja a szerződés szerinti jogait, köztük a szerződés felmondásához való jogot, ha erre a szerződés feltételeivel összhangban, a szanálás alatt álló vállalkozásnak az átruházást megelőző, illetve az átvevőnek az átruházást követő cselekménye vagy mulasztása alapján jogosult.

35. Szanálási biztos

43. §

(1) A szanálási feladatkörében eljáró MNB a szanálás alatt álló vállalkozáshoz szanálási biztost rendelhet ki.

(2) Ha egy csoportba tartozó több szanálás alatt álló vállalkozáshoz szükséges szanálási biztost kirendelni, a szanálási feladatkörében eljáró MNB mérlegeli, hogy az érintett vállalkozások pénzügyi biztonságát támogató megoldások elősegítése érdekében nem célszerűbb-e ugyanazt a szanálási biztost kirendelni.

(3) A szanálási biztos gyakorolja a kirendelés időtartama alatt a szanálás alatt álló vállalkozás igazgatóságának, közgyűlésének és felügyelőbizottságának jogköreit.

(4) Szanálási biztosként kirendelhető:

a) természetes személy,

b) gazdasági társaság.

(5) A (4) bekezdés b) pontja szerinti szanálási biztos kijelöli azt a természetes személyt, aki főfelelősként képviseli a gazdasági társaságot a szanálási biztosi teendők ellátása során.

(6) Ha a szanálási feladatkörében eljáró MNB természetes személyt rendel ki szanálási biztosként, akkor jogosult annak a Bit. 4. § (1) bekezdés 5. pont a) alpontja szerinti azonosító adatait a kirendelés időtartama alatt kezelni a zavartalan feladatellátása céljából. A természetes

személy szanálási biztos személyes adatai csak törvényben meghatározott esetben ismerhetők meg harmadik személy által.

(7) A szanálási biztos – a szanálási feladatkörében eljáró MNB előzetes jóváhagyásával – közreműködőt vehet igénybe.

(8) A szanálási biztos a szanálási feladatkörében eljáró MNB által utasítható és a szanálási feladatkörében eljáró MNB által ellenőrzött tevékenysége során jogosult és köteles megtenni minden olyan intézkedést, amely a szanálási céloknak és a szanálási intézkedéseknek – ideértve a tőkeemelést, az intézmény tulajdonosi szerkezetének átalakítását és a szanálási eszközök alkalmazását – a szanálási feladatkörében eljáró MNB döntésének végrehajtásához szükségesek.

(9) A (8) bekezdés szerint a szanálási biztos által foganatosított intézkedés irányadó abban az esetben is, ha az a szanálás alatt álló vállalkozás létesítő okiratában vagy más nemzeti jogszabályban rögzített, az ügyvezetést érintő kötelezettséggel ellentétes lenne vagy azzal nem állna összhangban.

(10) A szanálási feladatkörében eljáró MNB a szanálási biztos tevékenységeire vonatkozóan korlátozásokat, valamint előzetes jóváhagyási kötelezettséget írhat elő.

(11) A szanálási feladatkörében eljáró MNB előírja a szanálási biztos részére, hogy a szanálás alatt álló vállalkozás gazdasági és pénzügyi helyzetéről és a szanálási biztosi tevékenységéről a kirendelése kezdetén, továbbá meghatározott rendszerességgel és a kirendelésének megszűnésekor részére számoljon be. A szanálási biztos e jelentésekben az intézkedéseit megindokolja.

(12) A szanálási biztos legfeljebb egy év időtartamra rendelhető ki azzal, hogy a kirendelés kivételesen megújítható, amennyiben a szanálási feladatkörében eljáró MNB megállapítja, hogy a kirendelés feltételei továbbra is fennállnak.

(13) Ha a vállalkozáshoz már felügyeleti biztos került kirendelésre, akkor a Felügyelet legkésőbb a szanálási biztos kirendelésével egyidejűleg visszahívja a felügyeleti biztost azzal, hogy a szanálási feladatkörében eljáró MNB ugyanazt a gazdasági társaságot vagy természetes személyt is kirendelheti szanálási biztosnak.

(14) Az igazgatóság vagy a felügyelő bizottság tagja a szanálási biztos kirendelésének ideje alatt is megtámadhatja a szanálási biztost kirendelő határozatot és a szanálási feladatkörében eljáró MNB által a vállalkozással szemben hozott határozatot, a vállalkozást képviselheti vagy a képviselet ellátására meghatalmazást adhat e perben.

(15) A szanálási biztosra és az általa a (7) bekezdés alapján igénybe vett közreműködőre alkalmazni kell a felügyeleti biztosra az MNBtv.-ben meghatározott szakmai és összeférhetetlenségi előírásokat.

44. §

A szanálási feladatkörében eljáró MNB a szanálási biztos kirendelésekor, illetve a szanálási biztosi tevékenységének folytatása során is – a lefolytatandó vagy folyamatban lévő eljárás körülményeinek mérlegelése alapján – dönthet úgy, hogy több természetes személyt rendel ki a feladatmegosztás megjelölésével a szanálási biztosi tevékenység ellátására. A kirendelésben rendelkezni kell a cégjegyzési jogosultság gyakorlásának módjáról is. A szanálási feladatkörében eljáró MNB-nek lehetősége van arra is, hogy a már kirendelt személyek számát csökkentse, ha ez a lefolytatandó vagy folyamatban lévő eljárás összes körülményének mérlegelése alapján indokolt.

36. Működési szolgáltatások nyújtásával és létesítmények biztosításával kapcsolatos jogosultságok

45. §

(1) A szanálási feladatkörében eljáró MNB előírhatja a szanálás alatt álló vállalkozás vagy a szanálás alatt álló vállalkozással azonos csoportba tartozó vállalkozás számára – ideértve azt az esetet is, ha a szanálás alatt álló vállalkozás vagy csoporthoz tartozó érintett vállalkozás ellen a szanálási eljárás elrendelését követően felszámolási eljárás indult – mindazon működéshez szükséges szolgáltatások nyújtásának és létesítmények használatának az átvevő részére történő biztosítását, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az átvevő ténylegesen tudja működtetni az átruházott üzleti tevékenységet.

(2) A szanálási feladatkörében eljáró MNB előírhatja valamely alapvető szolgáltató által a szanálás alatt álló vállalkozás részére közvetlenül vagy közvetve nyújtott árukat és szolgáltatásokat az adott szolgáltató a szanálási intézkedés meghozatalát követőn is biztosítsa, amennyiben

a) az alapvető szolgáltató eszközei kevesebbek a kötelezettségeinél, vagy objektív tényezők alapján megállapítható, hogy az alapvető szolgáltató eszközei a közeljövőben kevesebbek lesznek a kötelezettségeinél, vagy

b) az alapvető szolgáltató nem képes adósságai törlesztésére vagy egyéb kötelezettségei teljesítésére azok esedékessé válásakor, vagy objektív tényezők alapján megállapítható, hogy az alapvető szolgáltató a közeljövőben ilyen helyzetbe kerül.

(3) A szanálási feladatkörében eljáró MNB jogosult azon kötelezettségek érvényesítésére is, amelyet más EGT-állam szanálási hatósága az érintett csoporthoz tartozó magyarországi székhelyű vállalkozásra vonatkozóan az (1) bekezdéssel megegyezően előírt.

(4) Az (1) és (3) bekezdésben meghatározott szolgáltatásnyújtás és létesítménybiztosítás az alábbi feltételekkel történik:

a) ha a szolgáltatásokat és létesítményeket közvetlenül a szanálási intézkedés előtt, megállapodás alapján biztosították a szanálás alatt álló vállalkozásnak, úgy a megállapodás időbeli hatálya alatt ugyanazon feltételek mellett;

b) ha az a) pont nem alkalmazandó, észszerű feltételek mellett.

37. Másik EGT-állam szanálási hatósága által alkalmazott intézkedések

46. §

(1) Ha másik EGT-állam szanálási hatósága az érintett EGT-állam joga szerint érvényes és végleges határozatot hozott olyan részvények, egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, eszközök, jogok vagy kötelezettségek átruházására, amelyekre a magyar jog alkalmazandó, az átruházást a magyar jog szerint érvényesnek kell tekinteni abban az esetben is, ha a másik EGT-állam szanálási hatósága által hozott határozat alapján történő átruházás a magyar jog szerint egyébként nem lenne érvényes.

(2) A hatóságok az általuk gyakorolható hatáskörök és a jogszabályok keretei között minden észszerű segítséget megadnak ahhoz, hogy a részvények, egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, eszközök, jogok vagy kötelezettségek átruházása megvalósuljon.

(3) Az (1) bekezdés szerinti határozat alapján történő átruházás érvénytelenségének megállapítása nem kérhető azon az alapon, hogy a jogszabály szerint nem érvényes.

(4) Ha másik EGT-állam szanálási hatósága a tőkeinstrumentumok, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok vagy leírható, illetve átalakítható kötelezettségek tőkeösszege tekintetében leírási vagy átalakítási hatáskörét gyakorolja és ezen

a) instrumentum a magyar jog hatálya alá tartozik, illetve

b) kötelezettség magyar hitelezőkkel szembeni

akkor az instrumentumok, illetve kötelezettségek tőkeösszegét a másik EGT-állam szanálási hatósága érvényes és végleges határozatának megfelelően kell csökkenteni, valamint az instrumentumokat, jogokat vagy kötelezettségeket a másik EGT-állam szanálási hatósága határozata alapján kell átalakítani abban az esetben is, ha a határozat alapján történő leírás vagy átalakítás a magyar jog szerint egyébként nem lenne érvényes.

(5) A (3) bekezdés szerinti határozat alapján történő leírás, illetve átalakítás érvénytelenségének megállapítása nem kérhető azon az alapon, hogy a leírás, illetve átalakítás a magyar jog szerint egyébként nem lenne érvényes.

(6) A szanálási hatóság EGT-államának jogát kell alkalmazni

a) a részvényesek, hitelezők és harmadik felek részvényeknek vagy egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak, illetve eszközöknek, jogoknak vagy kötelezettségeknek az (1) bekezdésben meghatározott, 75. § szerinti átruházásra vonatkozó határozattal szembeni jogorvoslatra,

b) a hitelezőknek a (3) bekezdésben meghatározott instrumentumok és kötelezettségek 75. § szerinti tőkeösszeg-csökkentésre vagy átalakításra vonatkozó határozattal szembeni jogorvoslatra,

c) az (1) bekezdés szerinti eszközök, jogok és kötelezettségek részleges átruházásához kapcsolódó, a X. Fejezetben meghatározott védintézkedésekre.

38. Harmadik országban található vagy harmadik ország joga alá tartozó eszközökkel, jogokkal, kötelezettségekkel, részvényekkel és egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokkal kapcsolatos jogosultság

47. §

(1) Ha a szanálási feladatkörében eljáró MNB által hozott szanálási intézkedés olyan intézkedést foglal magában, amely harmadik országban található eszközöket, vagy harmadik ország joga alá tartozó részvényeket vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat, illetve jogokat vagy kötelezettségeket érint, akkor a szanálási feladatkörében eljáró MNB előírhatja, hogy

a) a szanálás alatt álló vállalkozás felett ellenőrzést gyakorló személy és az átvevő fél tegyen meg minden, a szanálási intézkedés hatályossá válásához szükséges lépést;

b) a szanálás alatt álló vállalkozás felett ellenőrzést gyakorló személy a szanálási intézkedés hatályossá válásáig az átvevő fél nevében birtokolja a részvényeket, az egyéb, a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat, az eszközöket vagy a jogokat, illetve teljesítse a kötelezettségeket;

c) az átvevő félnél az a) és b) pont értelmében előírt intézkedések meghozatala során indokoltan felmerült, észszerű költségek megtérítésére a 22. § (8) bekezdés szerinti módok valamelyikén kerüljön sor.

(2) Az (1) bekezdés szerinti lehetséges intézkedések megkönnyítése érdekében az 1. § (1) bekezdés a)–e) pontjában említett vállalkozásoknak a harmadik országban található eszközökkel, vagy harmadik ország joga alá tartozó részvényeket vagy egyéb, tulajdonviszonyt

megtestesítő instrumentumokat keletkeztető okiratokban és megállapodásokban szerepeltetniük olyan szerződéses feltételeket, amelyek révén a részvényesek, a hitelezők vagy a kötelezettséget keletkeztető megállapodásban részes felek elismerik, hogy a kötelezettség leírási vagy átalakítási jogosultság hatálya alá tartozhat, továbbá elismerik, hogy az e jogosultságnak a szanálási feladatkörében eljáró MNB általi gyakorlása révén megvalósuló minden tőkeösszeg-csökkentés vagy a fizetendő összeg csökkentése, valamint az ilyen átalakítások és bevonások rájuk nézve kötelező érvényűek.

(3) A szanálási feladatkörében eljáró MNB kötelezheti az 1. § (1) bekezdés a)–e) pontjában említett vállalkozásokat, hogy független jogi szakértőtől származó, indokolással ellátott, a (2) bekezdés szerinti szerződéses feltételek jogi érvényesíthetőségét és hatályosságát megerősítő jogi véleményt bocsássanak a rendelkezésére.

(4) Ha a szanálási feladatkörében eljáró MNB úgy ítéli meg, hogy a szanálás alatt álló vállalkozás felett ellenőrzést gyakorló személy az (1) bekezdés a) pontjának megfelelő minden szükséges lépésének megtétele ellenére igen valószínűtlen, hogy a szanálási intézkedés hatályossá válik bizonyos harmadik országban található eszköz, vagy harmadik ország joga alá tartozó részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, illetve jogok vagy kötelezettségek tekintetében, a szanálási feladatkörében eljáró MNB nem kezdheti meg a szanálási intézkedést. Ha szanálási feladatkörében eljáró MNB már elrendelte a szanálási intézkedést, akkor az elrendelt intézkedés végrehajtása teljességének szempontjából az intézkedés elrendelését az érintett eszközök, részvények, tulajdont megtestesítő instrumentumok, illetve jogok vagy kötelezettségek vonatkozásában érvénytelennek kell tekinteni.

39. Egyes szerződéses feltételek kizárása

48. §

(1) A válságmegelőzési vagy válságkezelési intézkedéseknek valamely szervezettel kapcsolatban történő alkalmazása – ideértve az ilyen intézkedés alkalmazásához közvetlenül kapcsolódó esemény bekövetkezését is – az érintett szervezet által kötött szerződés vonatkozásában önmagában még nem ismerhető el a fizetési, illetve értékpapír-elszámolási rendszerekben történő teljesítés véglegességéről szóló 2003. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Tvt.) értelmében vett jogérvényesítési eljárásként vagy fizetésképtelenségi eljárásként, ha az adott szerződés szerinti lényeges kötelezettségeket, többek között a fizetési és a vállalt szerződés szerinti szolgáltatás teljesítésére vonatkozó kötelezettségeket, valamint a biztosíték rendelkezésre bocsátását továbbra is teljesítik.

(2) A válságmegelőzési vagy válságkezelési intézkedés továbbá önmagában még nem ismerhető el a Tvt. értelmében vett jogérvényesítési eljárásként vagy fizetésképtelenségi eljárásként a következők által kötött szerződések vonatkozásában:

a) leányvállalat, amelynek esetében a szerződés szerinti kötelezettségek teljesítését az anyavállalat vagy a csoporthoz tartozó más vállalkozás garantálja vagy más módon támogatja, vagy

b) a csoporthoz tartozó vállalkozás, amelynek esetében a szerződés nemteljesítéskor felmondásra jogosító rendelkezéseket tartalmaz.

(3) Ha e törvény alapján a harmadik országbeli szanálási eljárást elismerik, vagy ha – elismerés hiányában – a szanálási feladatkörében eljáró MNB úgy határoz, akkor a harmadik országbeli szanálási eljárás e § alkalmazásában válságkezelési intézkedésnek tekintendő.

(4) Ha a szerződés szerinti lényeges kötelezettségek – többek között a fizetési és teljesítési kötelezettségek, valamint a biztosíték rendelkezésre bocsátása – továbbra is teljesülnek, akkor

a válságmegelőzési intézkedések vagy válságkezelési intézkedések alkalmazása – és az ilyen intézkedés alkalmazásához közvetlenül kapcsolódó esemény – önmagában senki számára nem teszi lehetővé

a) a felmondási, a felfüggesztési, a módosítási, a nettósítási vagy az egymással szembeni elszámolási jog gyakorlását, többek között olyan szerződések vonatkozásában, amelyeket:

aa) leányvállalat kötött, és a szerződés szerinti kötelezettségek teljesítését egy csoporthoz tartozó vállalkozás garantálja vagy más módon támogatja,

ab) a csoporthoz tartozó vállalkozás kötött, és a szerződés nemteljesítéskor felmondásra jogosító rendelkezéseket tartalmaz;

b) az 1. § (1) bekezdés a)–e) pontjában említett bármely érintett vállalkozás, vagy a csoporthoz tartozó vállalkozás vagyonának birtokba vételét, a vagyon feletti ellenőrzés gyakorlását vagy biztosíték érvényesítését a vagyon terhére, olyan szerződés esetében, amely nemteljesítéskor felmondásra jogosító rendelkezéseket tartalmaz;

c) az 1. § (1) bekezdés a)–e) pontjában említett bármely érintett vállalkozás vagy a csoporthoz tartozó vállalkozás bármely szerződéses jogának befolyásolását olyan szerződés esetében, amely nemteljesítéskor felmondásra jogosító rendelkezéseket tartalmaz.

(5) Az (1)–(4) bekezdés nem érinti a személyek arra vonatkozó jogát, hogy a (4) bekezdés a), b) vagy c) pontjában említett intézkedést hozzanak, ha ez a jog a válságmegelőzési intézkedéstől, a válságkezelési intézkedéstől – vagy az ilyen intézkedés alkalmazásához közvetlenül kapcsolódó bármilyen eseménytől – eltérő, egyéb esemény következtében keletkezett.

(6) A 49. § vagy az 50. § szerinti felfüggesztés vagy korlátozás nem jelenti az (1), (2) és (4) bekezdés, valamint a 51. § (1) és (2) bekezdés alkalmazásában a szerződéses kötelezettségek nem teljesítését.

(7) Az e §-ban foglalt rendelkezések a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló (Róma I.) 2008. június 14-i 593/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 9. cikke értelmében vett imperatív rendelkezésnek minősülnek.

40. Egyes kötelezettségek felfüggesztésére vonatkozó jogosultság

49. §

(1) A szanálási feladatkörében eljáró MNB jogosult felfüggeszteni az olyan szerződésből eredő kifizetést vagy kötelezettségteljesítést, amely szerződésben a szanálás alatt álló vállalkozás részes fél.

(2) A felfüggesztés időtartamának a lehető legrövidebbnek kell lennie, nem lehet hosszabb, mint a felfüggesztésről szóló 73. § szerinti közlemény közzétételétől a közzétételt követő munkanapon éjfélig terjedő időtartam.

(3) Ha a kifizetés vagy kötelezettségteljesítés a felfüggesztés időtartama alatt lenne esedékes, akkor az a felfüggesztési időtartam lejáratakor azonnal esedékessé válik.

(4) Ha egy szanálás alatt álló vállalkozás szerződésből eredő fizetési kötelezettségét vagy kötelezettségteljesítését felfüggesztik, akkor az ugyanazon szerződés másik szerződő feleinek e szerződésből eredő fizetési kötelezettségeit és kötelezettség teljesítéseit azonos időtartamra szintén fel kell függeszteni.

(5) Az (1) bekezdés szerinti felfüggesztés nem alkalmazandó az olyan kifizetésre és kötelezettségteljesítésre, amely a következőkkel szemben áll fenn:

a) a Tvt. alkalmazásában kijelölt rendszer, rendszer-üzemeltető,

b) a 648/2012/EU rendelet 14. cikke alapján EGT-államban engedélyezett központi szerződő fél, valamint az Európai Értékpapír-piaci Hatóság által a 648/2012/EU rendelet 25. cikkének megfelelően elismert harmadik országbeli központi szerződő fél.

(6) A szanálási feladatkörében eljáró MNB a felfüggesztésre vonatkozó jogosultság gyakorlásakor figyelembe veszi annak lehetséges hatását, valamint az adott eset körülményeire is tekintettel meghatározza a felfüggesztés hatályát.

41. Hitelbiztosítékok érvényesítésének korlátozására vonatkozó jogosultság

50. §

(1) A szanálási feladatkörében eljáró MNB jogosult a 73. § (3) bekezdésében meghatározott, korlátozásról szóló közlemény közzétételétől a (2) bekezdés szerinti időtartam alatt korlátozni a szanálás alatt álló vállalkozás biztosított hitelezőinek birtokában levő hitelbiztosítékoknak a szanálás alatt álló vállalkozás eszközeivel összefüggésben történő érvényesítését.

(2) Az (1) bekezdés szerinti korlátozás időtartamának a lehető legrövidebbnek kell lennie, nem lehet hosszabb, mint a korlátozásról szóló, 73. § (3) bekezdés szerinti közlemény közzétételétől a közzétételt követő munkanapon éjfélig terjedő időtartam.

(3) A szanálási feladatkörében eljáró MNB nem gyakorolhatja az (1) bekezdésben meghatározott jogosultságot a következők esetében:

a) a Tvt. alkalmazásában kijelölt rendszer vagy rendszer-üzemeltető hitelbiztosítékai,

b) a 648/2012/EU rendelet 14. cikke alapján EGT-államban engedélyezett központi szerződő fél, valamint az Európai Értékpapír-piaci Hatóság által a 648/2012/EU rendelet 25. cikkének megfelelően elismert harmadik országbeli központi szerződő fél.

(4) A 61. § alkalmazása esetén a szanálási feladatkörében eljáró MNB biztosítja, hogy az (1) bekezdésben meghatározott jogosultság alapján alkalmazott korlátozások minden olyan, csoporthoz tartozó vállalkozás vonatkozásában következetesek, amelyek kapcsán szanálási intézkedésre kerül sor.

42. Felmondási jog ideiglenes felfüggesztésére vonatkozó jogosultság

51. §

(1) A szanálási feladatkörében eljáró MNB a 73. § (3) bekezdésében meghatározott közlemény közzétételétől a (2) bekezdés szerinti időtartam alatt felfüggesztheti a szanálás alatt álló vállalkozással szerződéses viszonyban álló feleknek a szerződés felmondására vonatkozó jogait feltéve, hogy a fizetési és teljesítési kötelezettségeknek továbbra is eleget tesznek, és a biztosítékot továbbra is nyújtják.

(2) Az (1) bekezdés szerinti felfüggesztés időtartamának a lehető legrövidebbnek kell lennie, nem lehet hosszabb, mint a felfüggesztésről szóló, 73. § (3) bekezdés szerinti közlemény közzétételétől a közzétételt követő munkanapon éjfélig terjedő időtartam.

(3) A szanálási feladatkörében eljáró MNB a 73. § (3) bekezdésében meghatározott közlemény közzétételétől a közzétételt követő munkanapon a szanálás alatt álló vállalkozás leányvállalatának székhelye szerinti EGT-állam ideje szerint éjfélig felfüggesztheti a szanálás alatt álló vállalkozás leányvállalatával szerződéses viszonyban álló feleknek a szerződés felmondására vonatkozó jogait, ha

a) az érintett szerződés szerinti kötelezettségek teljesítését a szanálás alatt álló vállalkozás garantálja vagy más módon támogatja;

b) az érintett szerződés szerinti felmondási jog kizárólag a szanálás alatt álló vállalkozás fizetésképtelenségén vagy pénzügyi helyzetén alapul; vagy

c) az átruházási jogosultságot a szanálás alatt álló vállalkozással kapcsolatban gyakorolták vagy az alábbiakkal kapcsolatban gyakorolható:

ca) a szanálás alatt álló vállalkozásnak a leányvállalatban meglévő, az érintett szerződéshez kötődő minden eszközét és kötelezettségét ruházták át vagy azok átruházhatók az átvevőhöz és az átvevő azokat átvállalta, vagy

cb) a szanálási feladatkörében eljáró MNB bármilyen más módon megfelelő védelmet biztosít e kötelezettségekre nézve.

(4) Az (1) és (2) bekezdés szerinti felfüggesztés nem alkalmazandó a következők esetében:

a) a Tvt. alapján kijelölt rendszer vagy rendszerüzemeltető, vagy

b) a 648/2012/EU rendelet 14. cikke alapján EGT-államban engedélyezett központi szerződő fél, és az Európai Értékpapír-piaci Hatóság által a 648/2012/EU rendelet 25. cikkének megfelelően elismert harmadik országbeli központi szerződő fél.

(5) Valamely személy az (1) és (2) bekezdésben meghatározott időszak vége előtt is élhet a szerződés szerinti felmondási jogával, ha értesítést kap a szanálási feladatkörében eljáró MNB-től arra vonatkozóan, hogy a szerződés szerinti jogok és kötelezettségek nem kerülnek átruházásra más vállalkozáshoz, vagy nem képezik a 33. § (1) bekezdésének a) pontja szerinti leírás vagy átalakítás tárgyát.

(6) Ha a szanálási feladatkörében eljáró MNB gyakorolja az (1) és (2) bekezdésben a felmondási jog felfüggesztésére vonatkozóan meghatározott jogosultságot, és nem került sor az (5) bekezdés szerinti értesítésre, akkor a felmondási jogok a 48. §-ra is figyelemmel a felfüggesztési időszak lejártát követően az alábbiak szerint gyakorolhatók:

a) ha a szerződés szerinti jogokat és kötelezettségeket átruházták más vállalkozásra, a szerződő fél csak akkor gyakorolhatja az adott szerződés feltételei szerinti felmondási jogot, ha az átvevő félnél jogérvényesítési eljárás indul vagy van folyamatban;

b) ha a szerződés szerinti jogok és kötelezettségek a szanálás alatt álló vállalkozásnál maradnak és a szanálási feladatkörében eljáró MNB az adott szerződés tekintetében nem alkalmazta a leírási vagy átalakítási eszközt a 33. § (1) bekezdésének a) pontja szerint, a szerződő fél az (1) bekezdés szerinti felfüggesztés lejártát követően az adott szerződés feltételeinek megfelelően élhet felmondási jogával.

43. A jogfelfüggesztő szanálási jogosultság szerződéses elismerése

52. §

(1) Az 1. § (1) bekezdés a)–e) pontjában említett vállalkozás a harmadik ország joga alapján kötendő pénzügyi szerződésbe olyan feltételeket foglal be, amely alapján a felek elismerik, hogy a pénzügyi szerződés lehetővé teszi a szanálási feladatkörében eljáró MNB-nek a 49–51. § szerinti jogosultsága gyakorlását és azt, hogy a 48. § szerinti kötelezettségek rájuk nézve kötelezőek.

(2) A magyarországi székhelyű legfőbb anyavállalat gondoskodik arról, hogy a harmadik országbeli leányvállalata – ha az az 1. § (1) bekezdés a)–e) pontjában meghatározottal azonos vállalkozás – az (1) bekezdés szerinti pénzügyi szerződésekbe foglaljon bele olyan feltételeket, amelyekben kizárja annak lehetőségét, hogy a legfőbb anyavállalat jogait és kötelezettségeit felfüggesztő vagy korlátozó hatáskör szanálási feladatkörében eljáró MNB általi, (1) bekezdés szerinti gyakorlása a szóban forgó szerződések viszonylatában érvényes indokként szolgáljon

a korai felmondásra, a felfüggesztésre, a módosításra, a nettósításra, az egymással szembeni elszámolási jog gyakorlására vagy a hitelbiztosítékok érvényesítésére.

(3) Ha az 1. § (1) bekezdés a)–e) pontjában említett valamely vállalkozás a pénzügyi szerződéseibe nem foglalja bele az (1) bekezdésében említett szerződéses feltételeket, az nem akadályozhatja a szanálási feladatkörében eljáró MNB-t, hogy a 48–51. § szerinti hatásköröket gyakorolja az adott pénzügyi szerződés vonatkozásában.

44. A visszavásárlási jogok ideiglenes felfüggesztésére vonatkozó jogosultság

53. §

(1) A szanálási feladatkörében eljáró MNB ideiglenesen korlátozhatja vagy felfüggesztheti a visszavásárlásra jogosultak visszavásárlási jogát a szanálás alatt álló vállalkozás által kötött életbiztosítási szerződésekkel kapcsolatban, feltéve, hogy a szerződések szerinti egyéb lényeges kötelezettségek, így különösen a szerződők, a kedvezményezettek vagy a károsultak javára fennálló fizetési kötelezettségek továbbra is teljesülnek.

(2) Az (1) bekezdés szerinti jogosultság csak addig gyakorolható, ameddig az egy vagy több szanálási eszköz alkalmazásának megkönnyítéséhez szükséges, valamint hatálya a felfüggesztésről a 73. § (3) bekezdése szerinti közzétett közleményben meghatározott időtartamra szólhat.

45. A szanálási jogosultságok gyakorlása

54. §

(1) A szanálási célok elérése és a szanálási intézkedések alkalmazása céljából a szanálási eljárás elrendelésétől annak megszűnéséig a szanálási feladatkörében eljáró MNB gyakorolja a szanálás alatt álló vállalkozás tulajdonosainak, valamint vezetésének a szanálás alatt álló vállalkozás feletti minden irányítási és ellenőrzési jogosultságait, ideértve az igazgatási, irányító vagy felügyelő testületének feladat és hatásköreit

a) a szanálás alatt álló vállalkozás működtetése, tevékenységeinek és szolgáltatásainak folytatása, és

b) a szanálás alatt álló vállalkozás eszközeinek és vagyonának kezelése és azok feletti rendelkezés érdekében.

(2) A szanálási feladatkörében eljáró MNB az (1) bekezdésben meghatározott tulajdonosi és vezetési jogosultságokat közvetlenül vagy az általa megbízott személy révén gyakorolja, ideértve a szanálás alatt álló vállalkozás részvényeiből és más tagsági részesedéseiből származó szavazati jogosultságok gyakorlását is. A szanálási eljárás alatt a szanálás alatt álló vállalkozás tulajdonosai a részvényeikhez kapcsolódó szavazati jogokat nem gyakorolhatják.

(3) A szanálási feladatkörében eljáró MNB – a 75. § szerinti jogorvoslat lehetőségére is figyelemmel – a szanálás alatt álló vállalkozás tulajdonosait és vezetését megillető irányítási és ellenőrzési jogosultságok gyakorlása nélkül, közigazgatási hatósági döntések révén is megteheti a szanálás céljának elérése érdekében szükséges szanálási intézkedéseket, valamint meghatározhatja a szanálás alatt álló vállalkozás tulajdonosai és vezetése által gyakorolható irányítási jogosultságok körét.

(4) A szanálási feladatkörében eljáró MNB

a) a szanálási célokra,

b) a szanálásra vonatkozó általános elvekre,

c) a szanálás alatt álló vállalkozás egyedi körülményeire, és

d) a határon átnyúló tevékenységű csoportok hatékony szanálása előmozdításának szükségességére

tekintettel dönt arról, hogy az (1)–(3) bekezdésben meghatározott módszerek közül melyekkel tudja a leghatékonyabban végrehajtani a szanálási intézkedéseket.

X. Fejezet

Védintézkedések

46. Tulajdonosok és hitelezők kezelése részleges átruházás és több szanálási eszköz alkalmazása esetén

55. §

(1) Ha a szanálási feladatkörében eljáró MNB egy vagy több szanálási eszköz alkalmazása során a szanálás alatt álló vállalkozás jogainak, eszközeinek és kötelezettségeinek csak egy részét ruházza át azon tulajdonosoknak, szerződőknek, kedvezményezetteknek, igényjogosultaknak, hitelezőknek és az érintett biztosítási garanciarendszereknek, akiknek a követeléseit nem ruházták át, akkor a követelések kielégítésére kifizetett összeg nem lehet kevesebb, mint az az összeg, amelyhez akkor jutottak volna, ha a szanálás alatt álló vállalkozás közvetlenül a 71. § szerinti határozat meghozatala időpontjában felszámolásra kerül.

(2) Ha a szanálási feladatkörében eljáró MNB több szanálási eszközt alkalmaz, akkor azon tulajdonosok, szerződők, kedvezményezettek, igényjogosultak, hitelezők vagy az érintett biztosítási garanciarendszerek, akiknek a követelése leírásra vagy saját tőkévé alakításra került, nem szenvedhetnek el nagyobb veszteséget annál, mint amit akkor szenvedtek volna el, ha a szanálás alatt álló vállalkozás közvetlenül a 71. § szerinti határozat meghozatala időpontjában felszámolási eljárás keretében megszüntetésre került volna.

(3) A szanálási intézkedés végrehajtását követően a független értékelő által folytatott értékelésnek kell felmérnie, hogy a tulajdonosok, szerződők, kedvezményezettek, igényjogosultak hitelezők, vagy az érintett biztosítási garanciarendszerek milyen elbánásban részesültek a szanálási eljárás eredményeképpen, milyen elbánásban részesültek volna, ha a szanálás elrendelésének időpontjában a szanálás alatt álló vállalkozással szemben felszámolási eljárás indult volna, illetve azt, hogy a kétféle elbánás között milyen különbség állapítható meg. Ennek az értékelésnek el kell különülnie az e törvény szerinti független értékeléstől.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott értékelés készítése során

a) azt kell feltételezni, hogy a szanálás alatt álló vállalkozás, amellyel összefüggésben a szanálási feladatkörében eljáró MNB szanálási intézkedést vagy intézkedéseket alkalmazott, a szanálás elrendelésének időpontjában felszámolási eljárás alá került;

b) azt kell feltételezni, hogy szanálási intézkedés alkalmazására nem került sor;

c) figyelembe kell vennie a szanálási intézkedés meghozatalának időpontjában a szerződők megfelelő csoportjai számára már megvásárolt szerződések pótlási költségeinek üzletileg észszerű becslését, beleértve az ügynöki és lezárási díjakat is; és

d) figyelmen kívül kell hagyni a szanálás alatt álló vállalkozások nyújtott bármely rendkívüli állami pénzügyi támogatást, ideértve az MNB által nyújtott rendkívüli likviditási hitelt is.

(5) A (3) bekezdésben meghatározott értékelésben meg kell határozni:

a) azt az elbánást, amelyben a tulajdonosok, szerződők, kedvezményezettek, igényjogosultak hitelezők, vagy az érintett biztosítási garanciarendszerek részesültek volna, ha a szanálás alatt álló vállalkozás, amellyel összefüggésben a részleges átruházás, a leírás vagy az átalakítás végrehajtásra került és a szanálás elrendelésének időpontjában felszámolás alá kerül;

b) a tényleges elbánást, amelyben a tulajdonosok, szerződők, kedvezményezettek, igényjogosultak hitelezők vagy az érintett biztosítási garanciarendszerek a szanálás alatt álló vállalkozás szanálása során részesültek, továbbá

c) hogy van-e eltérés az a) és b) pont szerinti elbánás között.

(6) A szanálási feladatkörében eljáró MNB határozatban hagyja jóvá a (3) bekezdésben meghatározott értékelést.

47. Tulajdonosok és hitelezők védelme

56. §

(1) Ha az 55. § (3) bekezdés szerinti értékelés megállapítja, hogy az 55. § (1) bekezdésben említett bármely tulajdonos, szerződő, kedvezményezett, igényjogosult, hitelező, vagy az érintett biztosítási garanciarendszer nagyobb veszteséget szenvedett el, mint amekkorát felszámolás esetén szenvedett volna el, akkor jogosult arra, hogy a Biztosítási Szanálási Alap kártalanításként a különbözetet a részére megfizesse.

(2) Az (1) bekezdésben említett kártalanítást a Biztosítási Szanálási Alap az 55. § (3) bekezdés szerinti értékelésnek a Biztosítási Szanálási Alappal történt közlésétől számított 30 munkanapon belül köteles az érintett tulajdonos, szerződő, kedvezményezett, igényjogosult, hitelező, vagy az érintett biztosítási garanciarendszer részére megfizetni.

48. A részleges átruházásban részt vevő felek védelme

57. §

(1) Ha a szanálási feladatkörében eljáró MNB

a) a szanálás alatt álló valamely biztosító vagy viszontbiztosító eszközeinek, forrásainak, jogainak vagy kötelezettségeinek egy részét, de nem az egészét egy másik vállalkozásra, vagy a szanálási eszköz alkalmazása során az áthidaló vállalkozástól, illetve a szanálási vagyonkezelőtől egy másik személyre ruházza át, vagy

b) a 42. § (1) bekezdés f) pontjában meghatározott jogosultságokat gyakorolja,

akkor a (2) bekezdésben meghatározott megállapodásokkal és azok részes feleivel kapcsolatban az 58–60. § szerinti rendelkezéseknek megfelelően jár el.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározottak szerint kell eljárni a következő szerződéses jogviszonyok esetében:

a) biztosítéki megállapodások, amelyek alapján egy személy biztosíték útján tényleges vagy függő érdekeltséggel rendelkezik az átruházás tárgyát képező eszközökben vagy jogokban, tekintet nélkül arra, hogy az adott érdekeltséget konkrét eszközökkel vagy jogokkal, vagy fajta, mennyiség vagy más a zálogtárgy azonosítására alkalmas körülírással meghatározott zálogtárgyakat terhelő zálogjoggal vagy hasonló intézkedéssel biztosítják-e;

b) tulajdonjog átruházással járó pénzügyi biztosítéki megállapodások, amelyek alapján meghatározott kötelezettségek teljesítésének biztosítása vagy fedezése céljából azáltal kerül sor biztosíték nyújtására, hogy a biztosítéknyújtó eszközeinek teljes tulajdonjogát a biztosíték elfogadójára ruházza át, olyan feltételek mellett, amelyek a biztosíték elfogadója számára előírják az eszközök átruházását, ha a meghatározott kötelezettségek teljesülnek;

c) egymással szembeni elszámolásra (beszámításra) vonatkozó megállapodások, amelyek alapján a szanálás alatt lévő vállalkozás és egy partner közötti kettő vagy több követelés, vagy kötelezettség egymással szemben elszámolható;

d) nettósítási megállapodások, amelyek alapján több követelést vagy kötelezettséget egyetlen követeléssé lehet átalakítani, beleértve a pozíciólezáró nettósítási megállapodásokat, amelyek alapján egy jogérvényesítési eljárás bekövetkeztekor a felek kötelezettségeinek esedékességét előre hozzák, így azok azonnal esedékessé válnak vagy megszűnnek, és mindkét esetben egyetlen követeléssé alakulnak át vagy az lép a helyükbe;

e) viszontbiztosítási megállapodások;

f) befektetési egységekhez kötött életbiztosítási szerződések vagy más elkülönített portfóliók;

g) strukturált finanszírozási megállapodások, így különösen értékpapírosítások és fedezeti célokra használt olyan instrumentumok, amelyek a fedezeti halmaz elválaszthatatlan részét képezik és amelyek a nemzeti jog értelmében a fedezett kötvényekhez hasonló módon vannak fedezve, továbbá amelyek a megállapodásban részes egyik fél vagy egy vagyonkezelő, megbízott vagy kijelölt személy általi biztosítéknyújtással és -birtoklással járnak.

(3) A (2) bekezdés a)–g) pontjában meghatározott megállapodás-kategóriák esetében megfelelőnek minősülő védelmi formákat az 58–61. §-sal összhangban kell kiválasztani.

(4) Az (1) bekezdés szerinti követelmény a (2) bekezdésben felsorolt megállapodásokban részt vevő felek számától és attól függetlenül alkalmazandó, hogy a megállapodások:

a) szerződés, vagyonkezelési megállapodás útján vagy más módon, vagy a törvény erejénél fogva jöttek-e létre;

b) részben vagy teljeskörűen más joghatóság alapján szabályozottak-e.

58. §

(1) Az 57. § (2) bekezdés b)–e) pontjában foglalt megállapodások vonatkozásában a szanálási feladatkörében eljáró MNB nem jogosult jogok és kötelezettségek

a) egy részének a szanálás alatt álló vállalkozás és egy másik személy közötti átruházására, és

b) kiegészítő jogosultságok alkalmazása révén történő módosítására vagy megszüntetésére.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a jogokat és kötelezettségeket akkor kell az ilyen megállapodás alapján védettként kezelni, ha a megállapodás felei jogosultak az említett jogok és kötelezettségek egymással szembeni elszámolására vagy nettósítására.

(3) Az (1) bekezdéstől eltérve, amennyiben ez a szerződők jobb védelme érdekében szükséges annak biztosítása révén, hogy az átruházott biztosítási szerződések továbbra is megfeleljenek a jogszabályban előírt kötelező minimális fedezeti szintekre vonatkozó jogi követelményeknek, a szanálási feladatkörében eljáró MNB az (1) bekezdésben említett megállapodások részét képező szerződésportfóliókat az ugyanazon megállapodások részét képező egyéb eszközök, jogok és kötelezettségek átruházása nélkül is átruházhatják, és az említett eszközöket, jogokat és egyéb kötelezettségeket a szerződésportfóliók átruházása nélkül is átruházhatják, módosíthatják vagy megszüntethetik.

59. §

(1) Az 57. § (2) bekezdés a) pontjában foglalt megállapodások vonatkozásában a szanálási feladatkörében eljáró MNB nem jogosult

a) azon eszközök átruházására, amelyek kötelezettség biztosítékaként szolgálnak, kivéve, ha az adott kötelezettséget és a biztosíték hasznát is átruházzák;

b) a biztosított kötelezettség átruházására, kivéve, ha a biztosíték hasznát is átruházzák;

c) a biztosíték hasznának átruházására, kivéve, ha a biztosított kötelezettséget is átruházzák;

d) a biztosítéki megállapodás kiegészítő jogosultságok alkalmazása révén történő módosítására vagy megszüntetésére, ha a módosítás vagy megszüntetés hatásaként a kötelezettség biztosítása megszűnik.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározottaktól eltérően, ha szerződők védelme érdekében szükséges, hogy az átruházott szerződések továbbra is megfeleljenek az alkalmazandó minimális fedezetekre vonatkozó jogi követelményeknek, a szanálási feladatkörében eljáró MNB

a) átruházhatja az (1) bekezdésben meghatározott megállapodások részét képező szerződésportfóliókat ugyanazon megállapodás részét képező egyéb eszközök, jogok és kötelezettségek átruházása nélkül, vagy

b) eszközöket, jogokat és kötelezettségeket ruházhat át, módosíthat vagy szüntethet meg a szerződésportfóliók átruházása nélkül.

60. §

(1) A szanálási feladatkörében eljáró MNB nem jogosult

a) olyan eszközök, források, jogok és kötelezettségek egy részének átruházására, amelyek olyan strukturált finanszírozási megállapodást vagy egyéb elkülönített portfóliót alkotnak, vagy annak részét képezik, ideértve az 57. § (2) bekezdés f) és g) pontjában meghatározott megállapodásokat, amelyben a szanálás alatt álló intézmény az egyik fél;

b) olyan eszközök, források, jogok és kötelezettségek kiegészítő jogosultságok alkalmazása révén történő megszüntetésére vagy módosítására, amelyek olyan strukturált finanszírozási megállapodást vagy egyéb elkülönített portfóliót alkotnak, vagy annak részét képezik, ideértve az 57. § (2) bekezdés f) és g) pontjában meghatározott megállapodásokat, amelyben a szanálás alatt álló intézmény az egyik fél.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározottaktól eltérően, ha szerződők védelme, illetve a 14. §-ban meghatározott szanálási célok hatékonyabb elérése érdekében szükséges, hogy az átruházott szerződések továbbra is megfeleljenek az alkalmazandó minimális fedezetekre vonatkozó jogi követelményeknek, a szanálási feladatkörében eljáró MNB

a) átruházhatja az (1) bekezdésben meghatározott megállapodások részét képező szerződésportfóliókat ugyanazon megállapodás részét képező egyéb eszközök, jogok és kötelezettségek átruházása nélkül, vagy

b) eszközöket, jogokat és kötelezettségeket ruházhat át, módosíthat vagy szüntethet meg az ugyanazon megállapodás részét képező szerződésportfóliók átruházása nélkül.

49. A kereskedési, elszámolási és kiegyenlítési rendszerek védelme

61. §

(1) A szanálási feladatkörében eljáró MNB következő szanálási intézkedései nem korlátozhatják a Tvt. hatálya alá tartozó rendszerek működését és e rendszerek szabályainak érvényesülését:

a) a szanálás alatt álló valamely vállalkozás eszközeinek, forrásainak, jogainak vagy kötelezettségeinek csak egy részét ruházza át egy másik szervezetre;

b) módosítja azon szerződés feltételeit vagy megszünteti azon szerződést, amelyben a szanálás alatt álló vállalkozás részes fél vagy valamely átvevőt helyettesíti a szanálás alatt álló vállalkozás részes féli minőségében.

(2) A szanálási feladatkörében eljáró MNB által alkalmazott szanálási intézkedés

a) nem okozhatja az átutalási, az átruházási megbízásoknak a Tvt. 3. §-át sértő visszavonását; és

b) nem módosíthatja vagy hatálytalaníthatja

ba) az átutalási, az átruházási megbízásoknak és a nettósításnak a Tvt. 3. és 4. §-ában előírtak szerinti jogi érvényesíthetőségét,

bb) az eszközöknek, értékpapíroknak vagy hiteleszközöknek a Tvt. 8. § (2) bekezdésben előírtak szerinti felhasználását, vagy

bc) a nyújtott biztosítéknak a Tvt. 8. § (1) és (2a) bekezdésben előírtak szerinti védelmét.

X. Fejezet

Eljárási szabályok

50. A szanálásra vonatkozó eljárási szabályok

62. §

(1) Az e törvényben meghatározott döntések meghozatala során a szanálási feladatkörében eljáró MNB hatóságként jár el.

(2) A szanálási feladatkörében eljáró MNB döntéshozatala során az MNBtv. 4. § (9) bekezdése szerinti feladatkör ellátásáért felelős vezetők nem rendelkeznek szavazati joggal.

(3) A szanálási feladatkörében eljáró MNB az e törvényben meghatározott tevékenységének részeként

a) szanálhatóság értékelésére irányuló eljárást,

b) szanálhatóság akadályainak megszüntetésére irányuló eljárást,

c) szanálási eljárást,

d) szanálási vagyonértékelés lefolytatására irányuló eljárást,

folytat le.

(4) A szanálási feladatkörében eljáró MNB hatósági eljárásában ügyfél az,

a) akire nézve az MNB az e törvényben meghatározottak szerint jogot vagy kötelezettséget állapít meg,

b) akit a szanálási feladatkörében eljáró MNB – a szanálhatósági vizsgálat során – ellenőrzés alá von.

(5) A (3) bekezdésben meghatározott eljárás szünetelését az ügyfél nem kérheti.

(6) A szanálási feladatkörében eljáró MNB a (3) bekezdés szerinti eljárása során az e törvényben nem szabályozott kérdésekben az MNBtv. hatósági eljárások közös szabályaira vonatkozó fejezet rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.

63. §

(1) A szanálási feladatkörében eljáró MNB az e törvényben meghatározott feladatait a Felügyelet által kérésre átadott, a Felügyelet felügyeleti tevékenységéből származó adatok, dokumentumok, valamint a hivatalosan ismert tények ellenőrzésével és elemzésével végzi.

(2) Az MNB kidolgozza az (1) bekezdésben meghatározott információáramlásra vonatkozó belső eljárásrendjét.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározottakon túl a szanálási feladatkörében eljáró MNB az 1. § (1) bekezdés a)–e) pontja szerinti szervezet számára határozatában rendszeres vagy rendkívüli adatszolgáltatási kötelezettséget írhat elő, vagy helyszíni ellenőrzést tarthat.

(4) A szanálási feladatkörében eljáró MNB felhívására az 1. § (1) bekezdés a)–e) pontja szerinti vállalkozás köteles

a) a szanálási feladatellátásához kért, a tevékenységére vonatkozó tájékoztatást megadni,

b) a hatósági eljárás tárgyával összefüggő adatot, beszámolót, bizonylatot, vizsgálati anyagot, a számviteli nyilvántartásait, szabályzatait, az egyes ügyletekhez kapcsolódó dokumentációit átadni,

c) a legfőbb szerve, az ügyvezető és ellenőrző szerve előterjesztéseit, e szervek ülésének jegyzőkönyveit átadni,

d) a könyvvizsgáló írásos észrevételeit, a könyvvizsgálói jelentést, a belső ellenőrzés jelentéseit, jegyzőkönyveit átadni, továbbá

e) az előbbiekben fel nem sorolt egyéb kimutatást – így különösen mindazon szerződések azonosító adataira vonatkozó teljes körű kimutatást, amelyben szerződő fél – a szanálási feladatkörében eljáró MNB által meghatározott formában elkészíteni és rendelkezésére bocsátani.

(5) A szanálási feladatkörében eljáró MNB hivatalból indult eljárásában, illetve rendszeres vagy rendkívüli adatszolgáltatási kötelezettség esetén a hiánypótlásra a kérelemre indult eljárásban alkalmazandó szabályokat kell alkalmazni.

(6) A kapcsolattartás formáját a szanálási feladatkörében eljáró MNB választja meg, amelyről az ügyfél más módra nem térhet át.

64. §

(1) A szanálási feladatkörében eljáró MNB hatósági eljárása során – ellenérdekű ügyfél hiányában – eltekinthet a magyar nyelv kötelező használatától és az iratok magyar nyelven történő benyújtásától. A szanálási feladatkörében eljáró MNB ebben az esetben előírhatja az iratokról magyar nyelvű összefoglaló elkészítésének kötelezettségét.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltak alkalmazását követően a szanálási feladatkörében eljáró MNB az eljárás résztvevői – az ügyfél képviselője kivételével – és más hatóság részére a rendelkezésére álló iratokat az eljárás nyelvén és – ellentétes nyilatkozatuk hiányában – magyar nyelvű fordításban adja át. A fordítás költségeit a szanálási feladatkörében eljáró MNB viseli.

65. §

(1) Az 1. § (1) bekezdés a)–e) pontja szerinti vállalkozás a szanálási feladatkörében eljáró MNB az eljárása lefolytatásáról – annak megkezdése előtt legalább tizenöt nappal – írásban értesíti, kivéve, ha az előzetes értesítés az eljárás eredményességét veszélyezteti.

(2) Helyszíni ellenőrzést magában foglaló eljárásban a helyszíni ellenőrzés tartására vonatkozó értesítésre az (1) bekezdést kell alkalmazni.

(3) A szanálási feladatkörében eljáró MNB a helyszíni ellenőrzést végző személyt megbízólevéllel látja el, aki e feladatkörében eljárva hivatalos személynek minősül.

(4) A helyszíni ellenőrzést végző személy köteles a helyszíni ellenőrzés megkezdésekor megbízólevelét bemutatni, és személyazonosságát hitelt érdemlően igazolni.

(5) Helyszíni ellenőrzés bármely olyan helyen foganatosítható, ahol a tényállás tisztázásához szükséges bizonyíték lelhető fel. Az ellenőrzést végző személy hatásköre gyakorlásának keretei

között az ellenőrzés lefolytatásához szükséges helyiségekbe beléphet, az ellenőrzés tárgyával összefüggő iratot, adathordozót, tárgyat, munkafolyamatot megvizsgálhat, az ügyféltől, annak képviselőjétől, továbbá az ellenőrzés helyszínén tartózkodó bármely más személytől felvilágosítást, nyilatkozatot kérhet vagy készíthet.

(6) A tényállás tisztázása érdekében bármely személy vagy szervezet köteles a szükséges felvilágosítást írásban is megadni, illetve az ellenőrzés tárgyával összefüggő iratokat a szanálási feladatkörében eljáró MNB-nek megküldeni.

(7) A szanálási feladatkörében eljáró MNB jogosult bármilyen adathordozóról fizikai tükörmásolatot készíteni és a tükörmásolat felhasználásával az adathordozón tárolt adatokat átvizsgálni.

(8) Az ügyfél iratbetekintési joga – az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvényben (a továbbiakban: Ákr.) meghatározottakon kívül – abban az esetben korlátozható, ha megalapozottan feltehető, hogy az iratok tartalmának megismerése az eljárás eredményességét veszélyezteti, vagy harmadik személy törvény által védeni rendelt adatához való jogosulatlan hozzáférést eredményezné.

66. §

(1) A szanálási feladatkörében eljáró MNB az eljárása során tett megállapításait kilenc hónapon belül vizsgálati jelentésben rögzíti, és azt az eljárás alá vont szervezettel közli. Ha az eljárás során csoportvizsgálatra kerül sor, a szanálási feladatkörében eljáró MNB a csoportvizsgálat során tett megállapításait csoportvizsgálati jelentésben rögzíti, és azt az összes csoporttaggal a pénzügyi csoportot irányító tagja útján közli. A vizsgálati jelentés és a csoportvizsgálati jelentés elkészítésére és közlésére nyitva álló határidő indokolt esetben, egy alkalommal, legfeljebb hat hónappal meghosszabbítható.

(2) A vizsgálati jelentés és a csoportvizsgálati jelentés tartalmazza

a) a hatóság megnevezését, a vizsgálatvezető nevét, a vizsgálat tárgyát és az ügyiratszámot,

b) a vizsgált szervezet nevét és székhelyét, a vizsgált szervezet eljárásjogi helyzetét és – ha azt a hatóság tudomására hozta – egyéb elérési lehetőségét,

c) az eljárási cselekményben érintett személy vagy szervezet jogaira és kötelességeire való figyelmeztetést,

d) a szanálási feladatkörében eljáró MNB-nek az eljárás során tett megállapításait és az azokat alátámasztó bizonyítékokat, és

e) a megállapítások értékelését.

(3) A csoportvizsgálati jelentés magában foglalja a szanálási feladatkörében eljáró MNB-nek a pénzügyi csoport egészére és – csoporttagonként elkülönítve – az összes csoporttag egyedi alapú vizsgálatára vonatkozó megállapításait.

(4) Az eljárás alá vont szervezet a vizsgálati jelentésre és a csoportvizsgálati jelentésre – annak kézhezvételétől számított húsz napon belül – írásban észrevételt tehet. Ha ez az időtartam az intézkedés eredményességét veszélyeztetné, a szanálási feladatkörében eljáró MNB ennél rövidebb határidőt – de legalább 8 napot – is előírhat.

(5) A szanálási feladatkörében eljáró MNB a (4) bekezdés alapján megtett észrevétel kézhezvételétől vagy a határidő eredménytelen elteltétől számított kilencven napon belül hoz döntést. A szanálási feladatkörében eljáró MNB a vizsgálatot lezáró döntését a vizsgálati jelentésben foglalt megállapítások, valamint a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok, hivatalosan ismert és köztudomású tények alapján hozza meg.

(6) Az (1) bekezdés szerinti értesítés mellőzését és a (4) bekezdésben meghatározott határidőnél rövidebb határidő előírását a szanálási feladatkörében eljáró MNB döntésében megindokolja.

(7) A szanálási feladatkörében eljáró MNB döntésének közlése során hirdetményi közlésnek, valamint közhírré tételnek van helye. E bekezdés szerint közölt döntés közlése időpontjának a közzététel időpontja minősül.

67. §

Ha a vizsgálati jelentés és a csoportvizsgálati jelentés megküldését követően olyan, az ügy érdemi vizsgálatára lényeges kihatással járó új adat, tény vagy információ jut a szanálási feladatkörében eljáró MNB tudomására, amely szükségessé teszi a vizsgálati jelentés és a csoportvizsgálati jelentés módosítását vagy kiegészítését, a szanálási feladatkörében eljáró MNB a vizsgálati jelentés és a csoportvizsgálati jelentés egészét vagy módosított, illetve kiegészített részét a 66. § (5) bekezdése szerinti döntése meghozataláig észrevételezés céljából egy alkalommal ismételten megküldheti az ellenőrzési eljárás alá vont személy vagy szervezet részére. Az eljárás alá vont szervezet vagy személy ismételt észrevételezési határidejére a 66. § (4) bekezdését kell alkalmazni, a szanálási feladatkörében eljáró MNB döntésére vonatkozó eljárási határidőt pedig az ismételt észrevételezés során megtett észrevétel kézhezvételétől vagy a határidő eredménytelen elteltétől kell számítani.

68. §

(1) A szanálási feladatkörében eljáró MNB eljárásában a döntés meghozataláig terjedő időtartamra végzésben megtilthatja a jogsértő magatartás további folytatását, továbbá elrendelheti a jogsértő állapot megszüntetését, ha arra – a késedelemmel járó jelentős vagy helyrehozhatatlan kár veszélye miatt – halaszthatatlanul szükség van.

(2) Az MNB az (1) bekezdés szerinti végzését soron kívül hozza meg.

69. §

(1) A szanálási feladatkörében eljáró MNB hatósági eljárásában sommás eljárásnak nincs helye.

(2) Az MNB az ügyfél kérelmére nem folytat le e törvény szerinti feladatkörébe tartozó eső eljárást.

(3) A szanálási feladatkörében eljáró MNB a feladatkörébe tartozó ügyben az Ákr. 65. §-át azzal az eltéréssel alkalmazza, hogy az irat eredeti vagy közhiteles másolati példányának, illetve hiteles fordításának benyújtására hívhatja fel az ügyfelet.

(4) A szanálási feladatkörében eljáró MNB hatósági eljárásában az Ákr. 61. §-át és 76. §-át nem kell alkalmazni.

51. Értesítési és közzétételi kötelezettségek

70. §

(1) Az 1. § (1) bekezdés a)–e) pontja szerinti vállalkozás haladéktalanul értesíti a Felügyeletet, ha úgy ítéli meg, hogy a 15. § (2) bekezdése értelmében fizetésképtelen vagy a rendelkezésre álló információk alapján fizetésképtelenné válik a közeljövőben.

(2) A Felügyelet a szanálási intézkedésről a fizetésképtelenség vagy várható fizetésképtelenség megállapítását követően, de a szanálási intézkedés meghozatalát megelőzően haladéktalanul értesíti a szanálási feladatkörében eljáró MNB-t:

a) az (1) bekezdés, valamint a Bit. 267. § (1) bekezdése alapján kapott bejelentésekről;

b) azon intézkedésekről, amelyek végrehajtására a Felügyelet – a 11. § vagy 12. §, továbbá a Bit. 304. §-a, 307. § (1) bekezdése, 308. §-a, 308/A. §-a, 310. §-a, 311. §-a, 312. § (3) és (4)

bekezdése, valamint 313. §-a alapján gyakorolt hatásköreiben eljárva – az 1. § (1) bekezdés a)–e) pontja szerinti vállalkozást kötelezi;

c) a helyreállítási időszaknak a Bit. 310. § szerinti meghosszabbításáról.

(3) A Felügyelet megküldi a szanálási feladatkörében eljáró MNB számára az 1. § (1) bekezdés a)–e) pontja szerinti vállalkozástól kapott,

a) a Bit. 309. § (1) bekezdés alapján benyújtott helyreállítási terv egy példányát;

b) a Bit. 312. § (1) és (2) bekezdés alapján benyújtott pénzügyi terv egy példányát; és

c) az a) és b) pontban említett dokumentumokra vonatkozó véleményét.

(4) Ha a vállalkozás, az 1. § (1) bekezdés a)–e) pontja szerinti vállalkozás vonatkozásában teljesülnek a 15. § (1) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott feltételek, erről haladéktalanul, még a szanálást elrendelő határozatot megelőzően a szanálási feladatkörében eljáró MNB tájékoztatja

a) a Felügyeletet

b) az 1. § (1) bekezdés a)–e) pontja szerinti vállalkozás vagy a vállalkozás fióktelepének illetékes felügyeleti hatóságát, illetve illetékes szanálási hatóságát;

c) az abban az EGT-államban működő felügyeleti és szanálási hatóságot, amelyben az érintett vállalkozás jelentős határokon átnyúló tevékenységet folytat;

d) szükség esetén azt a biztosítási garanciarendszert, amelyhez az érintett vállalkozás tartozik, ha ez szükséges a garanciarendszer feladatainak az ellátásához;

e) szükség esetén a csoportszintű szanálási hatóságot;

f) az illetékes minisztériumot;

g) szükség esetén a csoportfelügyeleti hatóságot;

h) az Európai Rendszerkockázati Testületet és a kijelölt makroprudenciális hatóságot; és

i) ha a vállalkozás pénzügyi konglomerátum része, akkor a Szantv. 3. § 13. pontja szerinti szanálási hatóságot és illetékes hatóságot.

52. A szanálási hatóság határozata

71. §

(1) Amennyiben a szanálási feladatkörében eljáró MNB – a Felügyelettől a 70. § (4) bekezdésének megfelelően kapott tájékoztatás nyomán vagy saját kezdeményezésre – megállapítja, hogy az 1. § b)–e) pontja szerinti vállalkozás vonatkozásában teljesülnek a 15. § (1) bekezdésben vagy adott esetben a 16. § (3) bekezdésben meghatározott feltételek, akkordöntést hoz a szanálás elrendeléséről.

(2) A szanálási feladatkörében eljáró MNB a szanálás elrendeléséről szóló döntése indokolásában kitér a 15. § (1) bekezdésben vagy adott esetben a 16. § (3) bekezdésben meghatározott feltételek értékelésére is.

(3) Ha határozat született a szanálási intézkedés foganatosításáról, akkor az eset körülményeitől függően a határozat tartalmazza:

a) a szanálási intézkedést és szükség esetén a felszámolás iránti kérelmet,

b) a vagyonfelügyelő kijelölését, valamint

c) az alkalmazandó nemzeti jog szerinti rendes fizetésképtelenségi eljárást.

53. A szanálási hatóság eljárási kötelezettségei

72. §

(1) A szanálási intézkedés meghozatalát követő ésszerű határidőn belül a szanálási feladatkörében eljáró MNB teljesíti a (2) bekezdésben előírtakat.

(2) A szanálási feladatkörében eljáró MNB a szanálási intézkedés foganatosításáról értesíti az alábbi hatóságokat:

a) a szanálás alatt álló vállalkozás felügyeleti hatóságát;

b) szanálás alatt álló vállalkozás valamennyi fióktelepének felügyeleti hatóságát;

c) a szanálás alatt álló vállalkozás székhelye szerinti EGT-állam központi bankját;

d) szükség esetén azt a biztosítási garanciarendszert, amelyhez a szanálás alatt álló vállalkozás tartozik;

e) szükség esetén a csoportszintű szanálási hatóságot;

f) az illetékes minisztériumot;

g) szükség esetén a csoportfelügyeleti hatóságot;

h) az Európai Rendszerkockázati Testületet és a kijelölt makroprudenciális hatóságot;

i) ha a szanálás alatt álló vállalkozás a Tvt. 2. § (1) bekezdés f) pontjában meghatározott vállalkozás, akkor azon rendszerek üzemeltetőit, amelyekben részt vesz;

j) ha a vállalkozás a pénzügyi konglomerátum része, akkor a Szantv. 3. § 13. pontja szerinti szanálási hatóságot és az 575/2013/EU rendeletben meghatározott illetékes hatóságot.

73. §

(1) A szanálási feladatkörében eljáró MNB a szanálási intézkedésről a fizetésképtelenség vagy várható fizetésképtelenség megállapítását követően, de a szanálási intézkedés meghozatalát megelőzően haladéktalanul értesíti a 72. § (2) bekezdésében meghatározott vállalkozásokat és személyeket, valamint az Európai Bizottságot, az Európai Központi Bankot, az EBH-t, az Európai Értékpapír-piaci Hatóságot és az EBFH-t.

(2) Az (1) bekezdés szerinti értesítés tartalmazza legalább

a) azon hatósági döntés másolatát, amely révén a hatáskörök gyakorlására sor kerül, és

b) azt az időpontot, amelytől kezdve a szanálási intézkedés hatályos.

(3) A szanálási feladatkörében eljáró MNB gondoskodik a szanálási intézkedés másolatának, vagy a szanálási intézkedés hatásait – és különösen a lakossági ügyfelekre gyakorolt hatásait – összefoglaló közlemény közzétételéről

a) honlapján;

b) az EBFH honlapján;

c) a szanálás alatt álló vállalkozás honlapján;

d) ha a szanálás alatt álló vállalkozásban lévő tagsági részesedéseket vagy hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokat bevezették valamely szabályozott piacra, a szanálás alatt álló intézménnyel kapcsolatos szabályozott információk közzétételéhez használt eszközökkel azzal, hogy a szabályozott piacra be nem vezetett instrumentumok vonatkozásában a tájékoztatást azon tulajdonosok és hitelezők részére szükséges megadni, akik a szanálás alá vont vállalkozás adatbázisai és nyilvántartásai alapján a szanálási feladatkörében eljáró MNB előtt ismertek.

54. Titoktartás

74. §

(1) Titoktartás köti a következő hatóságokat, személyeket és szervezeteket:

a) a szanálási feladatkörében eljáró MNB-t;

b) az EBFH-t és a Felügyeletet;

c) a pénz-, tőke- és biztosítási piac szabályozásáért felelős miniszter által vezetett minisztériumot és az államháztartásért felelős miniszter által vezetett minisztériumot;

d) az áthidaló vállalkozás, a szanálási vagyonkezelőt, valamint ezek leányvállalatait;

e) a lehetséges átvevőt, függetlenül attól, hogy

ea) a vagyonértékesítési eszköz alkalmazásának előkészítéséről van szó, vagy

eb) a megkeresés, illetve a felkérés eredményezett-e átvételt;

f) a pénz-, tőke- és biztosítási piac szabályozásáért felelős miniszter vagy az e) pontban meghatározott lehetséges átvevők által megbízott könyvvizsgálókat, könyvelőket, jogi és szakmai tanácsadókat, értékelési és egyéb szakértőket;

g) a biztosítási garanciarendszereket kezelő szerv;

h) a finanszírozási rendszerért felelős szerv;

i) a szanálási feladatkörében eljáró MNB-nek aktuálisan vagy korábban az e törvényben foglaltakkal kapcsolatban szolgáltatást nyújtó minden más személyt vagy szervezetet;

j) a szanálási biztos

k) az a)–j) pontban említett szervek vagy szervezetek alkalmazottait a jogviszonyuk megszűnését követően is.

(2) Nem sérti az (1) bekezdésben meghatározott titoktartási követelményt

a) az (1) bekezdésben meghatározott személy vagy szervezet által az információ olyan összefoglaló vagy összegzett formában való átadása, amely alapján az vállalkozás nem azonosítható, vagy

b) az információ átadása, ha az érintett személy vagy szervezet rendelkezik az információt nyújtó hatóság, illetve a vállalkozásnak az információátadásra vonatkozó kifejezett és előzetes hozzájárulásával.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott személyek által az e törvénnyel összefüggésben nyilvánosságra hozott információ nem tartalmazhat bizalmas információt, valamint a nyilvánosságra hozó előzetesen értékeli, hogy az információ nyilvánosságra hozatala milyen hatást gyakorolhat a közérdekre pénzügyi, monetáris vagy gazdaságpolitikai szempontból, a természetes és jogi személyek üzleti érdekeire, illetve az ellenőrzések céljára, valamint a vizsgálatokra és könyvvizsgálatokra. Az információ nyilvánosságra hozása hatásának vizsgálata során külön értékelni kell a helyreállítási és szanálási tervek tartalmának és részleteinek, valamint az életképesség és a szanálhatóság értékelése eredményeinek nyilvánosságra hozásával járó hatásokat.

(4) Az (1) bekezdésben foglalt korlátozás nem vonatkozik

a) az (1) bekezdésben meghatározott szervek vagy szervezetek alkalmazottai és szakértői egymás közötti információ-átadására, ideértve a Felügyelet, a makroprudenciális feladatkörében eljáró MNB, a jegybanki vagy a szanálási feladatkörében eljáró MNB

alkalmazottai és szakértői közötti információ-átadást is, ha feladatuk ellátásához szükséges, vagy

b) a szanálási feladatkörben eljáró MNB által a szanálási intézkedés tervezése vagy végrehajtása céljából

ba) más EGT-állam szanálási hatóságával,

bb) más EGT-állam illetékes felügyeleti hatóságaival, illetékes minisztériumokkal, központi bankokkal, betétbiztosítási és befektetés-védelmi rendszerekkel, a fizetésképtelenségi eljárásokért felelős hatóságokkal,

bc) az EBFH-val,

bd) az Európai Bizottsággal,

be) a szanálási hatóságok feladataival megegyező feladatokat ellátó harmadik országbeli hatóságokkal, vagy

bf) egy lehetséges átvevővel

való információ-megosztásra.

(5) E §-ban előírt titoktartási kötelezettség nem áll fenn

a) a feladatkörében eljáró

aa) Állami Számvevőszékkel,

ab) kormányzati ellenőrzési szervvel,

ac) a rendőrségről szóló törvényben meghatározott terrorizmust elhárító, valamint a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szervvel szemben, és

b) az eljárás alapját képező ügyre vonatkozóan a feladatkörében eljáró

ba) nyomozó hatósággal, ügyészséggel és banktitok, értékpapírtitok, fizetési titok esetén az előkészítő eljárást folytató szervvel szemben,

bb) a büntető-, valamint hagyatékkal kapcsolatos polgári ügyben, továbbá a csőd-, illetve felszámolási eljárás, valamint önkormányzati adósságrendezési eljárás keretében a bírósággal szemben,

bc) a törvényben meghatározott feltételek megléte esetén a titkos információgyűjtésre felhatalmazott szervvel szemben.

(6) E törvény vonatkozásában titoknak minősül a biztosítási titok, a banktitok, az értékpapírtitok, fizetési titok és az üzleti titok.

(7) A szanálási feladatkörében eljáró MNB az MNBtv. 53. §-a szerinti közzétételi kötelezettségének az Ákr. 27. § (2) bekezdésével összhangban tesz eleget.

XI. Fejezet

Jogorvoslat

55. Jogorvoslat

75. §

(1) A szanálási feladatkörében eljáró MNB által hozott közigazgatási hatósági döntések megtámadása esetén

a) a keresetlevelet a döntés közlésétől számított 8 napon belül kell benyújtani,

b) az MNB a keresetlevelet 5 napon belül továbbítja a bírósághoz,

c) a védiratnak tartalmaznia kell a szanálási feladatkörében eljáró MNB általa ismert, döntése folytán érdekelt személyek nevét, elérhetőségét,

d) a bíróság a keresetlevél benyújtásának halasztó hatályát, illetve ideiglenes intézkedést akkor rendelhet el, ha

da) azt a 15. § (3) bekezdése szerinti közérdek indokolja, és

db) az nem vezet a pénzügyi közvetítőrendszer stabilitását veszélyeztető helyzet kialakulásához, vagy nem veszélyezteti a szanálási célok elérését,

e) nincs helye keresetváltoztatásnak és igazolási kérelem előterjesztésének,

f) tárgyalás tartása esetén a tárgyalást legkésőbb a keresetlevél beérkezését követő tizenötödik napra kell kitűzni,

g) a bíróság a döntés meghozatalához a szanálási feladatkörében eljáró MNB által a megtámadott döntés előkészítése során készített gazdasági-pénzügyi elemzéseket és számításokat a bizonyítékok között értékeli, és

h) a bíróság a keresetlevél bírósághoz érkezésétől számított hatvan napon belül dönt és határozatát a kihirdetésig írásba foglalja. E határidők a perorvoslati eljárásokra is irányadóak.

(2) A szanálást elrendelő, valamint szanálási intézkedést alkalmazó határozattal kapcsolatos perben

a) egyesbíró elé utalásnak,

b) megváltoztatásnak,

c) a bíróság ítélete ellen jogorvoslatnak, valamint perújításnak nincs helye.

(3) A (2) bekezdésben foglaltakon kívül nincs helye megváltoztatásnak:

a) a szanálási eljárást megszüntető határozat,

b) az ideiglenes értékelést jóváhagyó határozat,

c) az utólagos, végleges értékelést jóváhagyó határozat,

d) a vagyonértékesítési, áthidaló vállalkozási vagy az eszköz- és kötelezettségelkülönítési eszköz keretében átruházott eszközök, források, jogok vagy kötelezettségek visszaruházását elrendelő határozat,

e) a szolgáltatás vagy létesítmény biztosítását előíró határozat,

f) az egyes szerződéses feltételeknek a szanálás során történő kizárásáról hozott határozat,

g) az egyes kötelezettségek felfüggesztéséről hozott határozat,

h) a hitelbiztosítékok érvényesítésének korlátozásáról hozott határozat,

i) a felmondási jog ideiglenes felfüggesztéséről hozott határozat és

j) a szanálási biztos kirendeléséről hozott határozat

elleni közigazgatási perben.

76. §

(1) A szanálási feladatkörében eljáró MNB, valamint a szanálási biztos által a szanálás alatt álló intézménnyel kapcsolatos tulajdonosi vagy ügyvezetési jogok gyakorlása során hozott társasági

határozatok bírósági felülvizsgálatára a Ptk. Harmadik Könyv XI. Fejezetében foglalt szabályokat és a Pp. általános eljárási szabályait az e §-ban foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) Az (1) bekezdés szerinti pert a Ptk. 3:35. §-ában meghatározottakon kívül az érintett tulajdonos is megindíthatja.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott határozatok esetén a bíróság azonnali jogvédelmet akkor biztosíthat, ha

a) a rendelkezésre álló adatok alapján azt a 15. § (1) bekezdésének c) pontja szerinti közérdek indokolja, és

b) az nem vezet a pénzügyi közvetítőrendszer stabilitását veszélyeztető helyzet kialakulásához, vagy nem veszélyezteti a szanálási célok elérését.

77. §

(1) A szanálási feladatkörében eljáró MNB határozatának vagy a szanálási biztos által a szanálás alatt álló intézménnyel kapcsolatos tulajdonosi vagy ügyvezetési jogok gyakorlása során hozott társasági határozatok megsemmisítése vagy megváltoztatása nem érinti a bíróság ítéletének közlése napján vagy azt megelőzően a megsemmisített határozat alapján végrehajtott ügyletek érvényességét, ha ez a szanálás alatt álló intézményben lévő tagsági részesedésekből, az intézmény eszközeiből, forrásaiból, jogaiból vagy kötelezettségeiből jóhiszeműen, ellenérték fejében részesedő harmadik fél szerzett jogát érintené.

(2) Ha a szanálási feladatkörében eljáró MNB határozata a bíróság döntése alapján jogszabálysértő, akkor az ezzel közvetlenül okozott kárt köteles megtéríteni.

56. Egyes eljárásokra vonatkozó korlátozások

78. §

(1) Ha a szanálási eszközök és jogosultságok hatékony alkalmazásához szükséges, akkor a szanálási feladatkörében eljáró MNB a szanálási célokkal összhangban – a hitelbiztosítékok érvényesítésére vonatkozó 50. § szerinti korlátozások sérelme nélkül – kérelmezheti a folyamatban lévő olyan bírósági eljárásnak a szanálási eljárás befejezéséig történő felfüggesztését, amelynél a szanálás alatt álló intézmény a fél.

(2) A szanálási feladatkörében eljáró MNB (1) bekezdés szerinti kérelmét annak beérkezését követő 3 munkanapon belül el kell bírálni.

XII. Fejezet

Határokon átnyúló tevékenységű csoportok szanálása

57. Több EGT-államot érintő döntéshozatali alapelvek

79. §

(1) Ha a szanálási feladatkörében eljáró MNB vagy a Felügyelet e törvény alapján hozott döntése vagy alkalmazott intézkedése egy vagy több másik EGT-államra is hatással járhat, akkor a döntéshozatal és az intézkedés végrehajtása során a (2)–(8) bekezdés szempontok szerinti, általános alapelveket figyelembe veszi.

(2) A szanálási feladatkörében eljáró MNB a szanálási intézkedések meghozatalakor a hatékony döntéshozatalt alkalmaz, és az alkalmazott intézkedések a szanálással összefüggő költségek minimalizálására törekszik.

(3) A szanálási feladatkörében eljáró MNB a döntéseket és intézkedéseket meghozatala megfelelő időben hozza meg, ideértve a sürgős beavatkozást igénylő eseteket is.

(4) A szanálási feladatkörében eljáró MNB és a Felügyelet együttműködik az érintett hatóságokkal, annak érdekében, hogy az együttes döntéshozatal és az intézkedések végrehajtása összehangolt és hatékony legyen.

(5) A döntések meghozatalakor és az intézkedések alkalmazásakor a szanálási feladatkörében eljáró MNB értékeli azok hatását különösen

a) a szerződők érdekeire,

b) a pénzügyi stabilitásra,

c) a költségvetési forrásokra,

d) a biztosítási garanciarendszerekre és finanszírozási rendszerekre, valamint

e) a gazdaság és a társadalom egészére való negatív hatásait azon EGT-államban, amelyben a legfőbb anyavállalat és annak leányvállalatai tevékenységet folytatnak, illetve amelyben jelentős határokon átnyúló tevékenységet folytatnak.

(6) A döntéshozatal során a Felügyelet és a szanálási hatáskörében eljáró MNB törekednek arra, hogy különböző érintett EGT-államok érdekeit kiegyensúlyozottan figyelembe vegye, azaz indokolatlan előny vagy hátrány egyetlen EGT-államot se érjen.

(7) A szanálási feladatkörében eljáró MNB szanálási intézkedések alkalmazásakor a csoportszintű szanálási terveket veszi alapul, kivéve azokat az eseteket, amikor az adott körülmények értékelése alapján a szanálási célok hatékonyabban érhetők el a szanálási tervben nem szereplő intézkedések alkalmazásával.

(8) Az olyan határozatok és intézkedések, amelyek bármely érintett EGT-állam szerződőire, reálgazdaságára, pénzügyi stabilitására, költségvetési forrásaira, illetve adott esetben biztosítási garanciarendszerére vagy finanszírozási rendszerére hatással lehetnek, átlátható módon kerülnek kialakításra és indokolásra.

58. Szanálási kollégiumok

80. §

(1) A szanálási feladatkörében eljáró MNB, mint csoportszintű szanálási hatóság szanálási kollégiumot hoz létre a 6. §-ban, a 7. §-ban, a 10. §-ban, a 12. §-ban, a 83. §-ban és a 84. §-ban említett feladatok végrehajtása céljából, adott esetben a harmadik országok szanálási hatóságaival való együttműködés és koordináció érdekében. A szanálási kollégium biztosítja különösen a kereteket arra, hogy a szanálási feladatkörében eljáró MNB, az érintett szanálási, felügyeleti és csoportfelügyeleti hatóságokkal együttműködve

a) kidolgozza és felülvizsgálja a csoportszintű szanálási tervet,

b) biztosítja a csoportszintű szanálási tervek és a szanálási hatáskörök csoportra vonatkozó alkalmazásához szükséges információk cseréjét,

c) értékeli a csoportok szanálhatóságát a 10. §-nak megfelelően,

d) koordinálja a csoportok szanálhatóságát akadályozó tényezők kezelésére vagy megszüntetésére irányuló intézkedéseket,

e) dönt a csoportszintű szanálási programok létrehozásának szükségességéről,

f) elősegíti csoportszintű szanálási programra vonatkozó megállapodásról a határozatot,

g) koordinálja a csoportszintű szanálási stratégiákkal és programokkal kapcsolatos nyilvános kommunikációt, valamint

h) összehangolja a biztosítási garanciarendszerek és finanszírozási rendszerek igénybevételét.

(2) A szanálási kollégium lehetőséget biztosít a határokon átnyúló tevékenységet folytató biztosítói és viszontbiztosítói csoportok szanálásával kapcsolatos egyéb kérdések megvitatására.

(3) A szanálási kollégium tagjai

a) a csoportszintű szanálási hatóság,

b) azon EGT-államok szanálási hatóságai, amelyek területén a csoportfelügyelet hatálya alá tartozó leányvállalat székhellyel rendelkezik,

c) azon EGT-államok szanálási hatóságai, amelyek területén az 1. § (1) bekezdés b), d) vagy e) pontja szerinti anyavállalat a csoporthoz tartozó egy vagy több szervezete,

d) a csoportfelügyeleti hatóság és azon EGT-államok felügyeleti hatóságai, amelyekben a szanálási hatóság a kollégium tagja,

e) az érintett EGT-államok illetékes minisztériumai, amennyiben a szanálási kollégiumban tagsággal rendelkező szanálási hatóságok nem azonosak az illetékes minisztériumokkal,

f) adott esetben a biztosítási garanciarendszerért felelős hatóságok, amennyiben az adott EGT-állam szanálási hatósága a szanálási kollégium tagja,

g) az EBFH,

h) azon EGT-államok szanálási hatóságai, amelyekben a csoporthoz tartozó biztosítók vagy viszontbiztosítók jelentős határokon átnyúló tevékenységet folytatnak.

(4) Mivel a (2) bekezdés g) pontjának alkalmazásában az EBFH hozzájárul a szanálási kollégiumok hatékony, eredményes és következetes működésének elősegítéséhez és ellenőrzéséhez, valamint a szanálási kollégiumok konvergenciájához, a szanálási feladatkörében eljáró MNB, mint csoportszintű szanálási hatóság meghívja az EBFH-t az ülésen, szavazati jog nélküli részvételre.

(5) A szanálási feladatkörében eljáró MNB a szanálási kollégiumok működésében olyan módon vesz részt, amely elősegíti azok hatékony, eredményes és következetes működését, valamint a szanálási gyakorlatok összehangolását. A szanálási kollégium működésében a (2) bekezdés h) pontja alapján részt vevő hatóságok részvétele kizárólag a hatékony és célhoz kötött információcsere biztosítására irányul, a döntéshozatalban való részvétel nélkül.

(6) A harmadik országok azon szanálási hatóságai, amelyek területén az Európai Unióban székhellyel rendelkező anyavállalat biztosító vagy viszontbiztosító leányvállalattal, illetve olyan fiókteleppel rendelkezik, amely jelentősnek minősülne, ha az Európai Unióban lenne, megfigyelőként meghívást kaphatnak a szanálási kollégiumba, feltéve hogy az alkalmazandó titoktartási követelmények a csoportszintű szanálási hatóság értékelése szerint egyenértékűek a 89. §-ban rögzített titoktartási követelményekkel.

(7) Ha a csoport a pénzügyi konglomerátum része, akkor a Szantv. 27. § alapján kijelölt hatóságokat megfigyelőként kell meghívni a szanálási kollégium munkájában.

(8) Ha a szanálási kollégium elnöki feladatait a csoportszintű szanálási hatóságként eljáró MNB látja el, akkor

a) írásban rögzíti a szanálási kollégium működésére vonatkozó szabályokat és eljárásokat szanálási kollégium tagjaival történt konzultációt követően,

b) koordinálja a szanálási kollégium valamennyi tevékenységét,

c) összehívja és vezeti a szanálási kollégium üléseit, valamint előzetesen és teljeskörűen tájékoztatja a szanálási kollégium tagjait a legfontosabb megvitatandó kérdésekről és azülések napirendjéről,

d) a megvitatandó kérdések relevanciája alapján meghatározza az egyes ülésekre meghívandó részt vevő tagok és megfigyelők körét,

e) folyamatosan és időszerűen tájékoztatja a szanálási kollégium valamennyi tagját a meghozott határozatokról és az ülések eredményeiről.

f) értesíti a tagokat az ülések tervezett időpontjáról annak érdekében, hogy kérhessék az azokon való részvételüket.

(9) A (8) bekezdés sérelme nélkül, a szanálási hatóságok jogosultak részt venni a szanálási kollégium azon ülésein, amelyek napirendjén az együttesdöntéshozatali eljárás hatálya alá tartozó vagy joghatóságuk alá tartozó vagy az adott EGT-államban működő csoporttaggal kapcsolatos kérdés szerepel.

(10) A szanálási feladatkörében eljáró MNB, mint a csoportszintű szanálási hatóság mellőzheti önálló szanálási kollégium létrehozását, amennyiben más, már működő csoport vagy kollégium az e §-ban meghatározott funkciókat azonos tartalommal ellátja, és megfelel az e §-ban és a 82. §-ban rögzített valamennyi feltételnek és alkalmazandó eljárásnak, ideértve a tagsági és részvételi követelményeknek; ebben az esetben a szanálási kollégiumra történő hivatkozás e más csoportra vagy testületre vonatkozik.

59. Európai szanálási kollégiumok

81. §

(1) Ha egy harmadik országbeli biztosítónak, viszontbiztosítónak vagy harmadik országbeli anyavállalatnak Magyarországon kívül még legalább egy EGT-államban uniós leányvállalata van, vagy ha egy harmadik országbeli vállalkozás Magyarországon kívül még legalább egy EGT-államban olyan uniós fióktelepet működtet, amelyet a fogadó EGT-állam jelentősnek minősít, akkor az érintett leányvállalatok és jelentős fióktelepek székhelye szerinti EGT-államok szanálási hatóságai által létrehozott európai szanálási kollégiumban a szanálási feladatkörében eljáró MNB részt vesz.

(2) Az európai szanálási kollégium az (1) bekezdés szerinti leányvállalatok, valamint – amennyiben az adott feladatkör szempontjából releváns – a harmadik országbeli vállalkozások uniós fióktelepei vonatkozásában látja el a szanálási kollégium feladatait, és működését a szanálási kollégiumokra irányadó szabályok szerint végzi, amelynek keretében a szanálási feladatkörében eljáró MNB az (1) bekezdésben meghatározott feltételek fennállása esetén részt vesz a kollégium munkájában.

(3) Az európai szanálási kollégium elnöki tisztét a szanálási feladatkörében eljáró MNB látja el, ha a harmadik országbeli biztosító, viszontbiztosító vagy harmadik országbeli anyavállalat valamennyi uniós leányvállalata egyetlen, Magyarországon székhellyel rendelkező anyavállalat tulajdonában áll.

(4) Amennyiben a (3) bekezdésben meghatározott feltétel nem áll fenn, az európai szanálási kollégium elnöki tisztét akkor látja el a szanálási feladatkörében eljáró MNB, ha Magyarország területén a csoporthoz tartozó azon uniós leányvállalat székhellyel rendelkezik és a mérleg szerinti eszközeinek összértéke a legnagyobb.

60. Információcsere a hatóságok között

82. §

(1) A szanálási és a felügyeleti hatóságok egymás részére, kérelemre, a szanálással összefüggő feladataik ellátásához szükséges információkat biztosítják; az információk körét és a szanálási kollégium feladatainak ellátásához szükséges információáramlást a szanálási feladatkörében eljáró MNB koordinálja, amennyiben csoportszintű szanálási hatóságként jár el.

(2) A szanálási feladatkörében eljáró MNB, mint a csoportszintű szanálási hatóság koordinálja a szanálási hatóságok közötti, szanálással összefüggő információáramlást, és e körben a szanálási kollégium feladatainak ellátásához szükséges releváns információkat a többi érintett szanálási hatóság rendelkezésére bocsátja; a harmadik országbeli felügyeleti vagy szanálási hatóság által megküldött vagy átadott információ továbbítására a küldő hatóság jóváhagyásával kerül sor.

(3) A harmadik országbeli felügyeleti vagy szanálási hatóság által szolgáltatott információt a szanálási feladatkörében eljáró MNB – ha csoportszintű szanálási hatóságként jár el – kizárólag a küldő hatóság hozzájárulásával bocsátja tovább, ideértve azt az esetet is, amikor az információ olyan határozathoz vagy ügyhöz kapcsolódik, amelynek vonatkozásában az illetékes minisztérium értesítése, bevonása vagy egyeztetése jogszabály alapján indokolt, illetve amely közpénzeket érinthet.

61. A csoport leányvállalatát érintő csoportszintű szanálás

83. §

(1) A szanálási feladatkörében eljáró MNB késedelem nélkül tájékoztatja a csoportszintű szanálási hatóságot – ha az nem azonos vele –, a csoportfelügyeleti hatóságot és az érintett szanálási kollégium tagjait a (2) bekezdésében meghatározott információkról, ha

a) a Felügyelet megállapítja, hogy a csoporthoz tartozó biztosító vagy viszontbiztosító fizetésképtelen vagy valószínűsíthetően fizetésképtelenné válik;

b) a Felügyelet a szanálási feladatkörében eljáró MNB-t arról értesíti, hogy a csoporthoz tartozó biztosító vagy viszontbiztosító fizetésképtelen vagy valószínűsíthetően fizetésképtelenné válik;

c) a szanálási feladatkörében eljáró MNB megállapítja, hogy az e törvény hatálya alá tartozó, csoporthoz tartozó szervezet megfelel a szanálás megindítására vonatkozó feltételeknek.

(2) Az (1) bekezdés szerinti tájékoztatás kiterjed

a) a fizetésképtelenséget vagy annak valószínűségét megállapító döntésre;

b) arra a döntésre, amely szerint a csoporthoz tartozó szervezet megfelel a szanálási feltételeknek;

c) azokra a szanálási vagy fizetésképtelenségi intézkedésekre, amelyeket a szanálási feladatkörében eljáró MNB az érintett szervezet vonatkozásában megfelelőnek ítél.

(3) A (2) bekezdés c) pontja szerinti intézkedésekről szóló értesítés kézhezvételét követően a szanálási feladatkörében eljáró MNB, mint csoportszintű szanálási hatóság – a szanálási kollégium érintett tagjaival folytatott egyeztetés alapján – értékeli az intézkedések csoportszintű hatásait, valamint azt, hogy azok más EGT-államban működő, a csoporthoz tartozó szervezetek esetében valószínűsítik a szanálási feltételek teljesülését.

(4) Ha a csoportszintű szanálási hatóság értékelése alapján a szanálási feladatkörében eljáró MNB által közölt intézkedések nem valószínűsítik más EGT-államban működő és a csoporthoz tartozó szervezet szanálási feltételeinek teljesülését, a szanálási feladatkörében eljáró MNB az általa közölt intézkedéseket végrehajtja.

(5) Ha a szanálási feladatkörében eljáró MNB, mint csoportszintű szanálási hatóság értékelése alapján a közölt intézkedések más EGT-államban működő, a csoporthoz tartozó szervezet

szanálási feltételeinek teljesülését valószínűsítik, a csoportszintű szanálási hatóság az értesítés kézhezvételétől számított öt napon belül csoportszintű szanálási programot terjeszt a szanálási kollégium elé. A határidő az értesítést megküldő szanálási hatóság egyetértésével meghosszabbítható.

(6) Amennyiben a csoportszintű szanálási hatóság az (5) bekezdés szerinti határidőn belül nem végzi el az értékelést, a szanálási feladatkörében eljáró MNB a közölt szanálási vagy egyéb intézkedéseket végrehajtja.

(7) A csoportszintű szanálási program tartalmazza

a) a szanálási célok és a 17. §-ban meghatározott, szanálásra irányadó általános alapelveknek való megfelelés elérése érdekében szükséges, a csoport legfőbb anyavállalatát vagy egyes tagvállalatait érintő intézkedéseket;

b) ezen intézkedések összehangolt végrehajtásának módját;

c) a finanszírozási tervet, amely figyelembe veszi a csoportszintű szanálási tervet és a csoportszintű szanálási tervben a felelősségmegosztásnak a 6. § (2) bekezdés e) pontjával összhangban meghatározott elveit.

(8) A csoportszintű szanálási program a csoportszintű szanálási hatóság és az érintett leányvállalatokért felelős szanálási hatóságok együttes döntéseként jön létre.

(9) Ha a szanálási feladatkörében eljáró MNB nem ért egyet a javasolt csoportszintű szanálási programmal, vagy a szerződők érdekeinek, a reálgazdaság vagy a pénzügyi stabilitás védelme érdekében attól eltérő intézkedéseket tart indokoltnak, erről és ennek okairól részletes indokolással tájékoztatja a csoportszintű szanálási hatóságot és a szanálási kollégium tagjait, valamint ismerteti az alkalmazni kívánt intézkedéseket.

(10) A (9) bekezdés szerinti véleménykülönbség okainak ismertetésekor a szanálási feladatkörében eljáró MNB figyelembe veszi a csoportszintű szanálási terveket, az általa tervezett szanálási intézkedések, vagy a rendelkezések potenciális hatását az érintett EGT-államok szerződőire, reálgazdaságára és pénzügyi stabilitására, valamint az említett szanálási intézkedések, vagy a rendelkezések potenciális hatását a csoport más részeire.

(11) A szanálási feladatkörében eljáró MNB azokkal a szanálási hatóságokkal, amelyek a csoportszintű szanálási programmal egyetértenek, az egyet nem értő hatóság részvétele nélkül is közös határozatot hozhatnak a joghatóságuk alá tartozó, csoporthoz tartozó szervezetekre vonatkozóan.

(12) A közös döntéseket, valamint az eltérő intézkedéseket az érintett szanálási hatóságok véglegesnek, kötelező érvényűnek ismerik el és alkalmazzák.

(13) A szanálási feladatkörében eljáró MNB az e § szerinti intézkedéseket a helyzet sürgősségére figyelemmel, haladéktalanul végrehajtja.

(14) Csoportszintű szanálási program végrehajtásának hiányában a szanálási feladatkörében eljáró MNB a szanálási kollégium keretében együttműködik az érintett hatóságokkal csoporthoz tartozó valamennyi, fizetésképtelen vagy valószínűleg fizetésképtelenné váló vállalkozásra kiterjedő a csoportszintű, összehangolt szanálási stratégia kialakítása érdekében.

(15) A szanálási feladatkörében eljáró MNB rendszeresen és teljeskörűen tájékoztatja a szanálási kollégium tagjait a meghozott intézkedésekről és azok végrehajtásának állásáról.

62. Csoportszintű szanálás a legfőbb anyavállalatot érintően

84. §

(1) Ha a szanálási feladatkörében eljáró MNB csoportszintű szanálási hatóságként megállapítja, hogy a feladatkörébe tartozó legfőbb anyavállalat megfelel a 15. § (1) bekezdésében vagy a 16. § (3) bekezdésében meghatározott feltételeknek, erről késedelem nélkül tájékoztatja Felügyeletet és az érintett szanálási kollégium többi tagját, egyidejűleg közölve a 83. § (2) bekezdésében meghatározott információkat.

(2) A 83. § (2) bekezdés c) pontja szerinti szanálási vagy fizetésképtelenségi intézkedések körébe tartozhat a csoportszintű szanálási program végrehajtása, amennyiben az alábbi feltételek valamelyike fennáll:

a) az anyavállalati szinten közölt szanálási intézkedések valószínűsítik, hogy a csoporthoz tartozó valamely vállalkozás tekintetében más EGT-államban teljesülnek a 15. § (1) bekezdésében vagy a 16. § (3) bekezdésében meghatározott feltételek;

b) az anyavállalati szintű szanálási vagy egyéb intézkedések nem alkalmasak a helyzet stabilizálására, vagy várhatóan nem eredményeznek optimális megoldást;

c) az érintett szanálási hatóságok megállapították, hogy a felelősségi körükbe tartozó egy vagy több leányvállalat megfelel a 15. § (1) bekezdésében vagy a 16. § (3) bekezdésében meghatározott feltételeknek;

d) a csoportszintű szanálási vagy egyéb intézkedések előnyei a csoport leányvállalatai számára oly módon jelentkeznek, amely indokolttá teszi a csoportszintű szanálási program alkalmazását.

(3) Ha a szanálási hatáskörében eljáró MNB által javasolt intézkedések nem tartalmaznak csoportszintű szanálási programot, a határozatát a szanálási kollégium tagjaival folytatott konzultációt követően hozza meg.

(4) Ha a szanálási feladatkörében eljáró MNB által javasolt intézkedések csoportszintű szanálási programot tartalmaznak, a csoportszintű szanálási program a szanálási hatáskörében eljáró MNB és a program hatálya alá tartozó leányvállalatokért felelős szanálási hatóságok együttes határozatával jön létre.

(5) Ha a szanálási feladatkörében eljáró MNB nem ért egyet a csoportszintű szanálási hatóság által javasolt csoportszintű szanálási programmal – amennyiben nem ő csoportszintű szanálási hatóság – illetve a programtól eltér, vagy a pénzügyi stabilitás érdekében az attól eltérő, önálló szanálási intézkedések vagy rendelkezések alkalmazását tartja szükségesnek,

a) részletesen ismerteti az eltérés vagy az egyet nem értés indokait;

b) erről tájékoztatja a csoportszintű szanálási programban részt vevő többi szanálási hatóságot, beleértve a csoportszintű szanálási hatóságot;

c) közli az alkalmazni kívánt szanálási intézkedéseket vagy rendelkezéseket.

(6) Az (5) bekezdés szerinti indokolás során a szanálási feladatkörében eljáró MNB figyelembe veszi a csoportszintű szanálási terveket, valamint az általa alkalmazni kívánt intézkedések lehetséges hatásait az érintett EGT-államok pénzügyi stabilitására, költségvetési forrásaira, biztosítási garanciarendszereire és finanszírozási rendszereire, továbbá a csoport más részeire.

(7) Ha szanálási feladatkörében eljáró MNB egyetért a csoportszintű szanálási hatóság által javasolt csoportszintű szanálási programmal, az egyet nem értő szanálási hatóság részvétele nélkül is együttes határozatot hozhat a többi egyetértő szanálási hatósággal együtt a joghatósága alá tartozó, csoporthoz tartozó vállalkozásra vonatkozóan.

(8) A szanálási feladatkörében eljáró MNB, akár mint csoportszintű szanálási hatóságként kérheti az EBFH segítségét az 1094/2010/EU rendelet 31. cikk (2) bekezdés c) pontjával összhangban az együttes határozat meghozatalában.

(9) A (4) vagy (7) bekezdés szerinti együttes határozatot, valamint az (5) bekezdés szerinti szanálási intézkedéseket a szanálási feladatkörében eljáró MNB véglegesnek, kötelező érvényűnek ismeri el és alkalmazza.

(10) A szanálási feladatkörében eljáró MNB és az érintett szanálási hatóságok az e § szerinti intézkedéseket a helyzet sürgősségére figyelemmel, késedelem nélkül végrehajtja.

(11) Ha csoportszintű szanálási program végrehajtására nem kerül sor, a szanálási feladatkörében eljáró MNB és az érintett szanálási hatóságok a szanálási kollégium keretében szorosan együttműködnek a csoporthoz tartozó valamennyi érintett vállalkozásra kiterjedő, összehangolt szanálási stratégia kialakítása érdekében.

(12) A szanálási feladatkörében eljáró MNB rendszeresen és teljeskörűen tájékoztatja a szanálási kollégium tagjait az alkalmazott szanálási intézkedésekről és azok végrehajtásának állásáról.

XIII. Fejezet

Kapcsolatok harmadik országokkal

63. Harmadik országbeli szanálási eljárások elismerése és végrehajtása

85. §

(1) Az Európai Bizottság közreműködése mellett a szanálási feladatkörében eljáró MNB és a harmadik országbeli hatóságok megállapodásokat kötnek, amelyek a biztosítókra és viszontbiztosítókra, harmadik országbeli biztosítókra és viszontbiztosítókra, valamint csoportokra vonatkozó helyreállítási és szanálási tervezéssel kapcsolatos információcserét célzó együttműködés módjait szabályozzák.

(2) A szanálási feladatkörében eljáró MNB – a 86. §-ban foglalt kivétellel – dönt a valamely harmadik országbeli intézménnyel összefüggő harmadik országbeli szanálási eljárás, elismeréséről és végrehajtja az abból fakadó magyarországi cselekményeket, ha az érintett vállalkozásnak magyarországi leányvállalati intézménye, anyavállalati intézménye vagy fióktelepe van és az rendelkezik olyan eszközökkel, forrásokkal, jogokkal és kötelezettségekkel, amelyek Magyarországon vannak vagy a magyar jog által szabályozottak.

(3) A szanálási feladatkörében eljáró MNB a (2) bekezdés szerinti döntésének meghozatala során figyelembe veszi minden olyan EGT-állam érdekeit, amelyben harmadik országbeli biztosító vagy viszontbiztosító vagy anyavállalat működik, és különösen a harmadik ország szanálási eljárásainak az elismerésével és végrehajtásával járó, a csoport többi részére és a szerződőkre, reálgazdaságra és az EGT-államok pénzügyi stabilitására gyakorolt esetleges hatást.

(4) A szanálási feladatkörében eljáró MNB

a) gyakorolhatja szanálási jogosultságát

aa) harmadik országbeli biztosító vagy viszontbiztosító vállalkozás vagy anyavállalat olyan eszközei tekintetében, amelyek Magyarországon találhatóak vagy amelyekre a magyar jog az irányadó,

ab) harmadik országbeli biztosító vagy viszontbiztosító vállalkozás olyan jogai vagy kötelezettségei tekintetében, amelyeket a magyarországi fióktelep vesz nyilvántartásba, amelyekre a magyar jog az irányadó, vagy ha az ilyen jogokkal és kötelezettségekkel kapcsolatos követelések Magyarországon érvényesíthetők;

b) előírhatja az uniós leányvállalat részvényei vagy tagsági részesedései átruházását, ideértve, ha az átruházáshoz harmadik személy egyetértése vagy közreműködése kell, akkor az erre történő kötelezését is;

c) gyakorolhatja a 49–51. §-ban előírt jogosultságokat az (1) bekezdésben említett szervezettel szerződéses viszonyban álló bármely fél jogaival kapcsolatban, ha e jogosultságok a harmadik országbeli szanálási eljárások végrehajtásához szükségesek;

d) gyakorolhatja a szerződések felmondására, megszüntetésére vagy esedékességének előre hozása jogának érvényesíthetetlenné tételét, vagy az (1) bekezdésben említett szervezettel vagy egyéb, a csoporthoz tartozó biztosítók vagy viszontbiztosítók szerződéses jogainak befolyásolását, amennyiben e jogok a biztosító vagy viszontbiztosító harmadik országbeli vállalkozásának, anyavállalatának vagy egyéb, a csoporthoz tartozó biztosítók vagy viszontbiztosítók tekintetében végrehajtott szanálási eljárásból adódnak, történjen az maga az érintett harmadik országbeli hatóság által vagy a harmadik ország szanálási intézkedéseire vonatkozó jogi vagy szabályozási előírásainak megfelelő egyéb módon, feltéve, hogy a szerződés szerinti érdemi kötelezettségek – ideértve a fizetési és szállítási kötelezettségeket is –, valamint a biztosíték garantálása továbbra is teljesülnek.

(5) Ha arra a közérdek miatt szükség van, a szanálási feladatkörében eljáró MNB szanálási intézkedéseket hozhat egy joghatósága alá tartozó anyavállalattal szemben, ha az érintett harmadik országbeli hatóság megállapítja, hogy az anyavállalat adott harmadik országban létrehozott biztosító vagy viszontbiztosító leányvállalata az adott harmadik ország jogának értelmében megfelel a szanálás feltételeinek. E körben a 48. § alkalmazandó.

(6) A harmadik országbeli szanálási eljárások elismerése és végrehajtása nem sérthetik a magyar jogot, és nem érintik a magyar jog alapján indult fizetésképtelenségi eljárásokat.

64. Harmadik országbeli szanálási eljárások elismerésének vagy végrehajtásának elutasításához való jog

86. §

(1) A szanálási feladatkörében eljáró MNB elutasíthatja a harmadik országbeli szanálási eljárásoknak a 85. § szerinti elismerését vagy végrehajtását, ha úgy ítéli meg, hogy:

a) a harmadik országbeli szanálási eljárások hátrányos hatást gyakorolnának Magyarország pénzügyi közvetítőrendszerének stabilitására, vagy úgy ítéli meg, hogy az eljárások hátrányos hatást gyakorolnának egy másik EGT-állam pénzügyi közvetítőrendszerének stabilitására;

b) egy vagy több szanálási cél elérése érdekében valamely magyarországi fióktelep kapcsán a 85. § szerinti független szanálási intézkedésre van szükség;

c) a Magyarországon székhellyel vagy lakóhellyel rendelkező vagy kifizetendő hitelezők, a harmadik országbeli szanálási eljárás keretében nem részesülnének a harmadik országbeli hitelezőkkel egyenlő elbánásban;

d) a harmadik országbeli szanálási eljárások elismerése vagy végrehajtása jelentős költségvetési következményekkel járna Magyarország számára; vagy

e) az elismerés vagy a végrehajtás a magyar joggal ellentétes lenne.

(2) A szanálási feladatkörében eljáró MNB az (1) bekezdés d) pontjában foglalt kérdésben kikéri a pénz-, tőke- és biztosítási piac szabályozásáért felelős miniszter véleményét.

65. Harmadik országbeli intézmények magyarországi fióktelepének szanálása

87. §

(1) A szanálási feladatkörében eljáró MNB jogosult szanálási intézkedés megtételére olyan harmadik országbeli intézmények magyarországi fióktelepe tekintetében, amely

a) nem áll harmadik országbeli szanálási eljárás alatt, vagy

b) harmadik országbeli szanálási eljárás alatt áll, és a 86. § meghatározott körülmények valamelyike érvényesül.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott jogosultságokat a szanálási feladatkörében eljáró MNB akkor gyakorolhatja, ha

a) megállapítja, hogy az intézkedésre közérdek miatt van szükség; és

b) a következő feltételek közül egy vagy több teljesül:

ba) a magyarországi fióktelep már nem teljesíti vagy valószínűleg nem fogja tudni teljesíteni az engedélyezésére és működésére vonatkozó, magyar jog által előírt feltételeket, és nincs kilátás arra, hogy bármilyen más, magánszektorbeli, felügyeleti vagy releváns harmadik országbeli intézkedés révén megfelelő időkereten belül a fióktelep újra teljesítené a feltételeket, vagy megakadályozható lenne fizetésképtelenné válása,

bb) a harmadik országbeli vállalkozás a szanálási feladatkörében eljáró MNB álláspontja szerint nem képes, nem akarja vagy valószínűleg nem lesz képes kifizetni az EGT-állambeli hitelezők felé fennálló kötelezettségeit vagy a fióktelepen keresztül létrejött vagy a fióktelep könyveiben nyilvántartott, nem vitatott kötelezettségeit – köztük a szerződőknek vagy kedvezményezetteknek járó kifizetéseket – azok esedékessé válásakor, és a szanálási feladatkörében eljáró MNB meggyőződött arról, hogy az említett harmadik országbeli vállalkozással összefüggésben észszerű időn belül nem kezdeményeztek vagy kezdeményeznek harmadik országbeli szanálási eljárásra vagy fizetésképtelenségi eljárásra vagy annak kezdeményezésére;

c) az alábbi körülmények valamelyike fennáll

ca) az érintett harmadik országbeli hatóság harmadik országbeli szanálási eljárást kezdeményezett a harmadik országbeli vállalkozás tekintetében, vagy

cb) az érintett harmadik országbeli hatóság harmadik országbeli szanálási eljárás indítására vonatkozó szándékáról értesítette a szanálási feladatkörében eljáró MNB-t; és a 86. § meghatározott körülmények valamelyike fennáll.

(3) Ha a szanálási feladatkörében eljáró MNB egy harmadik országbeli vállalkozás magyarországi fióktelepe tekintetében független szanálási intézkedést hoz, tekintettel kell lennie a szanálási célokra és a szanálási intézkedést a 17. § (1) bekezdésében foglalt elvekkel, valamint az e törvény szerinti szanálási eszközök alkalmazásához kapcsolódó követelményekkel összhangban kell meghoznia.

66. Együttműködés harmadik országbeli hatóságokkal

88. §

Ha a szanálási feladatkörében eljáró MNB megkereséssel él az Európai Bizottság felé, akkor megtesz mindent annak érdekében, hogy elősegítse a szanálási feladatkörében eljáró MNB és a harmadik országbeli hatóságok között köttetendő megállapodásokat, amelyek a biztosítókra és viszontbiztosítókra, harmadik országbeli biztosítókra és viszontbiztosítókra, valamint csoportokra vonatkozó helyreállítási és szanálási tervezéssel kapcsolatos információcserét célzó együttműködés módjait szabályozza azzal, hogy ezen megállapodások keretében a szanálási feladatkörében eljáró MNB mindent megtesz annak érdekében, hogy az érintett harmadik országbeli hatóságokkal kötött együttműködéseket szolgáló folyamatok és szabályok

a 85. §-ban meghatározott feladatok és hatáskörök egy részének vagy összességének végrehajtásával, illetve gyakorlásával valósuljanak meg.

67. Titoktartás harmadik országok vonatkozásában

89. §

(1) A Felügyelet, a szanálási feladatkörében eljáró MNB és a pénz-, tőke- és biztosítási piac szabályozásáért felelős miniszter által vezetett minisztérium a következő feltételek teljesülése esetén oszthatnak meg bizalmas információkat az érintett harmadik országbeli hatósággal:

a) az említett harmadik országbeli hatóságra – minden érintett szanálási és felügyeleti hatóság véleménye szerint – a 74. § által előírt szakmai titoktartási követelményekkel és előírásokkal legalább egyenértékű követelmények és előírások vonatkoznak;

b) az információra az érintett harmadik országbeli hatóságnak szüksége van a nemzeti jog szerinti – az e törvény szerintiekhez hasonló – szanálási feladatai elvégzéséhez, és az a) pontra is figyelemmel, az információt nem használják fel semmilyen más célra.

c) az a) pont szerinti információcsere esetén, amennyiben személyes adatok érintettek, azok kezelésére és harmadik országbeli hatóságok részére történő továbbítására az uniós és nemzeti adatvédelmi szabályok irányadók.

(2) Ha a bizalmas információ másik EGT-államból származik, a szanálási feladatkörében eljáró MNB, a Felügyelet és a pénz-, tőke- és biztosítási piac szabályozásáért felelős miniszter által vezetett minisztérium nem hozhatja ezt az információt az érintett harmadik országbeli hatóságok tudomására, kivéve, ha a következő feltételek teljesülnek:

a) azon EGT-állam érintett hatósága, ahonnan az információ származik (az információt kibocsátó hatóság), hozzájárul az információ közléséhez;

b) az információt csak az információt kibocsátó hatóság által engedélyezett célból közlik.

XIV. Fejezet

Biztosítási Szanálási Alap

68. A Biztosítási Szanálási Alappal kapcsolatos alapvető rendelkezések

90. §

(1) E törvény hatálybalépésével létrejön a Biztosítási Szanálási Alap (továbbiakban: BSZA), amely a vállalkozások befizetéseiből finanszírozott, a szanáláshoz közvetlenül kapcsolódó, a (3) és (4) bekezdésben meghatározott finanszírozási igények fedezésére szolgáló alap.

(2) Minden magyarországi székhelyű biztosító és viszontbiztosító, valamint harmadik országbeli biztosító és viszontbiztosító magyarországi fióktelepe köteles csatlakozni a BSZA-hoz.

(3) A BSZA vagyona – a (2) bekezdés szerinti tagok tekintetében – az alábbi célokra használható fel:

a) a tulajdonosoknak vagy a hitelezőknek az 56. §-sal összhangban fizetendő kártalanítás;

b) a szanálás alatt álló vállalkozás, annak leányvállalatai, áthidaló vállalkozás vagy szanálási vagyonkezelő eszközeinek és kötelezettségeinek garantálása;

c) a szanálás alatt álló vállalkozás, annak leányvállalatai, áthidaló vállalkozás vagy szanálási vagyonkezelő részére történő hitelnyújtás;

d) a szanálás alatt álló vállalkozás eszközeinek megvásárlása;

e) áthidaló vállalkozás vagy szanálási vagyonkezelő részére vagy alapításukhoz nyújtott hozzájárulás;

f) a szanálás alatt álló vállalkozás számára a 33. és 34. §-ban meghatározott célból történő hozzájárulás;

g) az a)–f) pontban említett intézkedések bármely kombinációja;

h) a BSZA működtetésével közvetlenül összefüggő költségek.

(4) A BSZA a vagyonértékesítési eszköz alkalmazása során a (3) bekezdés a)–d) pontban említett intézkedésekhez az átvevő tekintetében is igénybe vehető.

91. §

Amennyiben a BSZA forrásainak a (3) bekezdésben rögzített célokra történő felhasználása azt eredményezi, hogy az 1. § (1) bekezdés a)–f) pontjában meghatározott vállalkozás vagy harmadik országbeli biztosító vagy viszontbiztosító magyarországi fióktelepe veszteségeinek egy része a BSZA-ra hárul, a BSZA forrásainak felhasználására a 33. §-ban meghatározott elveket kell alkalmazni.

69. A fiskális semlegesség elve

92. §

(1) Az állam által a BSZA részére szanálási célra rendelkezésre bocsátott forrásokat a BSZA-ból vissza kell fizetni az állam általi rendelkezésre bocsájtást követő tíz éven belül.

(2) Az (1) bekezdés szerinti visszafizetésnek az adott időszakra, évente az Államadósság Kezelő Központ Zrt. által megállapított 10 éves forint állampapír referenciahozammal megnövelt értékben kell teljesülnie.

70. A Biztosítási Szanálási Alap jogállása

93. §

(1) A BSZA jogi személy.

(2) A BSZA székhelye Budapest.

(3) A BSZA pénzeszközei nem vonhatók el, és az e törvényben meghatározottól eltérő célra nem használhatók fel.

(4) A BSZA saját tőkéje nem osztható fel.

(5) A BSZA pénzügyi-számviteli ellenőrzését az Állami Számvevőszék végzi.

94. §

(1) A BSZA könyvvizsgálót bíz meg.

(2) A BSZA könyvvizsgálóját a pénzügyi intézmények könyvvizsgálatára jogosultak közül választja az elkülönített szervezeti egység (a továbbiakban: ESZE).

(3) A könyvvizsgáló természetes személy megbízatása legfeljebb öt évig tarthat, és a megbízatás lejártát követő harmadik év után lehet újabb megbízási szerződést kötni ugyanazon könyvvizsgálóval. A könyvvizsgálói társaság által alkalmazott (munkavállaló, vezető tisztségviselő, munkavégzésre kötelezett tag) könyvvizsgáló legfeljebb öt évig láthat el könyvvizsgálói feladatokat az Alapnál és a megbízatás lejártát követő harmadik év után láthatja el újra a könyvvizsgálói feladatokat.

(4) A könyvvizsgáló feladata a BSZA könyvviteli nyilvántartásának és éves beszámolójának felülvizsgálata, továbbá véleménynyilvánítás a BSZA gazdálkodásával, a vagyonkezeléssel és

felhasználással kapcsolatos előterjesztések hitelességéről. A BSZA könyvvizsgálója lehet olyan személy, aki egyidejűleg a Magyar Biztosítók Szövetsége (a továbbiakban: MABISZ) könyvvizsgálói feladatát is ellátja.

71. A Biztosítási Szanálási Alap szervezete

95. §

(1) A BSZA önálló munkaszervezettel nem rendelkezik, az operatív feladatokat elkülönítetten látja el a MABISZ felelős vezetőjének irányítása mellett, amely célból elkülönített szervezeti egységet hozhat létre, vagy igénybe veheti a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló 2009. évi LXII. törvény 56. §-a szerint létrehozott elkülönített szervezeti egységet. A MABISZ felelős vezetője az ESZE szanálással kapcsolatos feladatait – a MABISZ részére ellátott egyéb feladataitól elkülönítve – a MABISZ alapszabálya határozza meg. A BSZA igazgatósága megegyezik az ESZE irányításával.

(2) Az ESZE döntéseiről nyilvántartást vezet.

(3) Az ESZE feladata:

a) irányítja és ellenőrzi a BSZA gazdálkodási és egyéb – szanálási konkrét intézkedéstől eltérő – tevékenységét,

b) dönt az egyes feladatokra esetileg létrehozott különleges bizottságok összetételéről,

d) meghatározza a BSZA által e törvény értelmében teljesítendő kifizetések rendjét,

e) dönt a BSZA költségvetéséről, ezen belül a működési költségeiről,

f) évente egyszer, legkésőbb a gazdasági év befejezését követő év május 30. napjáig elfogadja a BSZA éves beszámolóját és a könyvvizsgáló jelentését, megállapítja a BSZA vagyoni helyzetét és az ezekről szóló beszámolóját benyújtja az Állami Számvevőszéknek, ha azt a szanálási testület előzetesen jóváhagyta,

g) elfogadja a BSZA szabályzatait,

h) határoz a megemelt, illetve rendkívüli díjfizetési kötelezettség előírásáról, ha azt a szanálási testület előzetesen jóváhagyta,

i) ellátja az e törvényben meghatározott egyéb feladatokat – ide nem értve a szanálási intézkedés esetén szükséges döntéseket –, valamint

j) operatív lépéseket tesz – a szanálási feladatkörében eljáró MNB előterjesztése alapján – a BSZA pénzeszközeinek szanálási célú felhasználásáról a szanálási testület döntése alapján.

(4) Az ESZE a BSZA-val kapcsolatos feladatainak végrehajtása során igénybe veheti a MABISZ és – a monetáris finanszírozás tilalmába nem ütköző módon – az MNB szolgáltatásait.

(5) A BSZA szanálási testülete a BSZA-val kapcsolatos döntéseknél a következő összetételben jár el:

a) a pénz-, tőke- és biztosítási piac szabályozásáért felelős miniszter által kijelölt személy,

b) a szanálási feladatkörében eljáró MNB elnöke által kijelölt két személy, akik közül az egyik az MNBtv. 4. § (8) bekezdésében,

c) a másik az MNBtv. 4. § (9) bekezdésében meghatározott feladatot felügyelő vagy e feladatot ellátó vezető,

d) a BSZA vezetője,

aki feladatát tevékenységét díjazás nélkül végzi.

(6) A szanálási testület tagja – a szanálási testület jóváhagyásával – írásban állandó helyettest nevezhet ki, aki a tag távollétében teljes döntési joggal vesz részt a szanálási testület ülésein.

(7) Az (5) bekezdés c) pontja szerinti szanálási testületi tag, valamint állandó helyettese nem szavazhat a szanálási testületnek a Felügyelet engedélyezési feladatát érintő döntése során.

72. A Biztosítási Szanálási Alap forrásai

96. §

(1) A BSZA forrásai:

a) a BSZA tagjai által fizetett

aa) csatlakozási díj,

ab) a feltöltési befizetés,

ac) a rendkívüli befizetés,

b) a BSZA által felvett kölcsön,

c) a BSZA által kibocsátott hitelviszonyt megtestesítő értékpapír,

d) egyéb bevétel.

(2) A BSZA – a 90. § (3) bekezdése szerinti célok megvalósítása érdekében – hitelt vehet fel jogi személytől, különösen hitelintézettől.

(3) Az MNB semmilyen formában nem finanszírozhatja a BSZA-t.

(4) A BSZA – a 90. § (3) bekezdése szerinti célok megvalósítása érdekében – kötvényt bocsáthat ki.

(5) A BSZA kizárólag akkor vehet fel hitelt, valamint bocsáthat ki kötvényt, ha a BSZA rendelkezésére álló pénzügyi eszközök nem elegendőek a 90. § (3) bekezdése szerinti célok megvalósításához.

(6) Az állam készfizető kezesként felel a BSZA azon fizetési kötelezettségeiért, amelyek a 90 § (3) bekezdése szerinti kötelezettségei teljesítése érdekében – a Kormány által jóváhagyott összegű – felvett hiteleiből, kölcsöneiből és kötvénykibocsátásából erednek. A BSZA kötelezettségei biztosítékaként az állami készfizető kezességvállaláson túl a hitelező további biztosíték előírására nem köteles. Az állami kezességvállalásért a BSZA-nak kezességvállalási díjat kell fizetnie.

73. A Biztosítási Szanálási Alap számlavezetése és pénzkezelése

97. §

(1) A BSZA pénzforgalmi számláját – a (3) bekezdésben foglalt eltéréssel – az MABISZ vezeti.

(2) A BSZA pénzforgalmi számláján jóváírandók a BSZA összes pénzbevételei, beleértve a működésből származó bevételeket is, ugyanakkor a pénzforgalmi számlát meg kell terhelni a működéssel kapcsolatos pénzkiadásokkal, a szanálás finanszírozásával, valamint a szanált vállalkozás tulajdonosainak és hitelezőinek esetleges kártalanításával kapcsolatos kifizetésekkel.

(3) A BSZA pénzeszközeit – a házipénztárt, a pénzforgalmi számlán tartott likviditási tartalékot, valamint a szanálás finanszírozására vagy más, a BSZA működéséhez szükséges célra a biztosítóhoz vagy viszontbiztosítóhoz átutalt összeget kivéve – állampapírban vagy az MNB-nél elhelyezett betétben vagy más alacsony kockázatú befektetésben tartja.

(4) A BSZA esetleges nyereségét kizárólag a saját tőkéjének növelésére fordíthatja.

74. Csatlakozás a Biztosítási Szanálási Alaphoz

98. §

(1) A magyarországi székhelyű biztosító és viszontbiztosító és a harmadik országbeli vállalkozás magyarországi fióktelepe a tevékenységi engedély iránti kérelem benyújtásával egyidejűleg köteles a csatlakozásról szóló nyilatkozatot a BSZA-nak megküldeni, és annak másolatát csatolni a tevékenységi engedély iránti kérelemhez.

(2) A csatlakozási nyilatkozatot a BSZA által közzétett formában kell megtenni.

75. Csatlakozási díj

99. §

A 90. § (2) bekezdésében felsorolt szervezet – a tevékenységi engedély kézhezvételét követő harminc napon belül – a szavatolótőkéjének 0,05 százalékával megegyező összeget köteles a BSZA-ba egyszeri csatlakozási díjként befizetni.

76. Induló feltöltési befizetés

100. §

(1) A BSZA tagjai induló feltöltési befizetést teljesítenek, amelynek mértékét a szanálási feladatkörében eljáró MNB határozza meg és arról értesíti az ESZE-t, amelyről a BSZA írásban tájékoztatja a tagokat a befizetési összeg mértékéről és határidejéről.

(2) A szanálási feladatkörében eljáró MNB az induló feltöltési befizetés díjkulcsát, és ezalapján a befizetést úgy határozza meg, hogy a BSZA 2029. december 31-ig elérje a (3) bekezdés szerinti induló feltöltési szintet.

(3) Az induló feltöltési befizetés mértékének meghatározásakor az MNB az alábbi mutatószámokat veszi figyelembe a befizetés alapjaként:

a) a BSZA életbiztosítási üzletággal rendelkező tagjai esetében a díjszámítás alapja az életbiztosítási üzletág bruttó biztosítástechnikai tartalékának összege,

b) a BSZA nem életbiztosítási üzletággal rendelkező tagjai esetében a díjszámítás alapja a nem életbiztosítási üzletág bruttó díjelőírása.

(4) A BSZA életbiztosítási és nem életbiztosítási üzletággal is rendelkező tagjai esetén az MNB a két üzletágra külön-külön kiszámítja a befizetést, és a két díj összege adja az éves díjbefizetés mértékét.

(5) A díjbefizetés meghatározásának alapja az előző évi könyvvizsgáló által auditált éves beszámoló.

(6) Az induló feltöltési befizetés módszertanát a szanálási feladatkörében eljáró MNB határozza meg és teszi közzé a honlapján.

(7) A BSZA az induló feltöltési szintje ötmilliárd forint, amely kizárólag a 96. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja szerinti befizetésekből tevődhet össze.

(8) A BSZA az induló feltöltési szintet 2027, 2028 és 2029. években egyenletes eloszlás mellett éri el.

(9) Amennyiben a (4) bekezdésben említett induló feltöltési időszakot követően a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök összege 2029. december 31-et követően az induló feltöltési szint 50 százaléka alá csökken, az induló feltöltési szint eléréséig ismét be kell szedni a 101. § szerinti hozzájárulásokat, amelyeket úgy kell meghatározni, hogy egyenletes eloszlás mellett lehetővé tegye az induló feltöltési szint három éven belüli elérését.

(10) A feltöltési összeget a BSZA tagja minden évben legkésőbb október hónap tizenötödik napjáig köteles befizetni a BSZA pénzforgalmi számlájára.

77. Rendkívüli befizetés elrendelése

101. §

(1) Ha a BSZA számára nem áll rendelkezésre elegendő összeg, akkor a 90. § (3) bekezdésében említett célok elérése érdekében a szanálási feladatkörében eljáró MNB a BSZA tagjai számára egységes elvek szerint megállapított rendkívüli befizetési kötelezettséget írhat elő tevékenységük, amely nem haladhatja meg az utolsó éves induló feltöltési befizetésük háromszorosát.

(2) Az (1) bekezdés szerinti rendkívüli befizetés fordítható a 96. § (2) bekezdése alapján felvett kölcsön és a 96. § (4) bekezdése alapján kibocsátott kötvény visszafizetésére.

(3) Ha a kölcsön igénybevételét szükségessé tevő eseményhez kapcsolódóan a BSZA bevételre tesz szert, azt elsősorban a fennálló kölcsöntartozás csökkentésére, ezt követően pedig a tagokat terhelő rendkívüli fizetési kötelezettség mérséklésére, illetve visszafizetésére kell fordítani.

(4) Ha a BSZA egy tagja esetében a rendkívüli befizetés elrendelése veszélyeztetné az azonnali vagy mindenkori fizetőképességét – azaz a likviditását vagy a szolvenciáját –, akkor a szanálási feladatkörében eljáró MNB részben vagy egészben elhalaszthatja az adott tag rendkívüli befizetési kötelezettségének elrendelését. A rendkívüli befizetés legfeljebb 6 hónappal halasztható el azzal, hogy a tag kérelmére egy alkalommal újabb 6 hónappal a halasztás meghosszabbítható.

XV. Fejezet

Szankciók

102. §

(1) E törvény és az e törvény felhatalmazása alapján kiadott jogszabályok megsértése, illetve a szanálás akadályozása esetén a szanálási feladatkörében eljáró MNB a következő szankciókat alkalmazhatja

a) nyilvános közlemény, amely megjelöli a jogsértésért felelős természetes személy, az 1. § (1) bekezdés a)–e) pontja szerinti szervezet, legfőbb anyavállalat vagy más jogi személy kilétét, valamint a jogsértés jellegét,

b) határozat, amely előírja a felelős természetes vagy jogi személy számára, hogy hagyjon fel az adott magatartással, és tartózkodjon e magatartás megismétlésétől,

c) az 1. § (1) bekezdés a)–e) pontja szerinti szervezet felelősnek tartott vezető állású személyének legfeljebb hat hónapig terjedő felfüggesztése,

d) jogi személy esetében a jogi személy előző üzleti évi teljes éves nettó árbevétele legfeljebb 10%-ának megfelelő pénzbírság kiszabása,

e) természetes személlyel szemben legfeljebb kettőmilliárd-negyvenötmillió-egyszázezer forint összegű pénzbírság kiszabása,

f) a jogsértésből származó anyagi előny vagy elmaradt veszteség legfeljebb 200%-a, ha az meghatározható.

(2) Ha a jogi személy egy anyavállalat leányvállalata, akkor az (1) bekezdés d) pontjának alkalmazásában az árbevétel a legfőbb anyavállalat konszolidált beszámolójából eredő előző teljes éves nettó árbevétel.

103. §

(1) A szanálási feladatkörében eljáró MNB a szankcióval sújtott természetes vagy jogi személynek a döntésről való értesítését követően honlapján haladéktalanul nyilvánosságra hozza a szanálási feladatkörében hozott szankciós döntések rendelkező részét.

(2) Nem végleges döntéssel szembeni jogorvoslat esetén a szanálási feladatkörében eljáró MNB-nek a honlapján jeleznie kell a jogorvoslati folyamat aktuális fázisát, valamint a jogorvoslat eredményét.

(3) Ha a szanálási feladatkörében eljáró MNB úgy ítéli meg, hogy egy jogi személy kilétének vagy természetes személy személyes adatainak a közzététele – az említett adatok közzétételét arányosságát vizsgáló eseti értékelés alapján – aránytalan lenne, vagy ha e közzététel veszélyeztetné a pénzügyi piacok stabilitását vagy egy más folyamatban lévő vizsgálatot, akkor

a) elhalaszthatja a szankciós döntés rendelkező részének közzétételét mindaddig, amíg az elhalasztás okai meg nem szűnnek,

b) név nélkül teszi közzé a szankciós döntés rendelkező részét, feltéve, hogy a név megjelölése nélküli közzététel biztosítja az érintett személyes adatok védelmét,

c) nem teszi közzé a szankciós döntés rendelkező részét, ha az a) vagy b) pont szerinti közzététel nem elegendő az alábbiak valamelyikének biztosításához:

ca) a pénzügyi piacok stabilitása ne kerüljön veszélybe,

cb) az adatok közzététele a kisebb jelentőségűnek tartott intézkedésekhez viszonyítva arányos legyen.

(4) Az e § szerinti közzétételnek az MNB honlapján legalább öt évig elérhetőnek kell lennie.

104. §

(1) A szanálási feladatkörében eljáró MNB a szankciós döntés alkalmazásakor különösen a következő szempontokat mérlegeli:

a) a jogsértés súlyossága és időtartama;

b) a felelős természetes vagy jogi személy felelősségének mértéke;

c) a felelős természetes vagy jogi személy pénzügyi ereje;

d) a felelős természetes vagy jogi személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség összege, ha ezek meghatározhatók;

e) a jogsértés által harmadik feleknek, köztük a szerződőknek okozott veszteségek, ha a veszteségek meghatározhatók;

f) a felelős természetes vagy jogi személy által a felügyeleti hatósággal és a szanálási hatósággal folytatott együttműködés szintje;

g) a felelős természetes vagy jogi személy által elkövetett korábbi jogsértések.

(2) Az (1) bekezdés c) pontjának alkalmazásában a felelős természetes vagy jogi személy pénzügyi erejének mutatói közé tartozik a felelős jogi személy teljes nettó árbevétele, illetve a felelős természetes személy nettó éves jövedelme.

HARMADIK RÉSZ

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

78. Hatályba léptető és átmeneti rendelkezések

105. §

Ez a törvény 2027. január 30-án lép hatályba.

106. §

Az 52. § (1) bekezdés minden olyan pénzügyi szerződés viszonylatában alkalmazandó, amely

a) az e törvény hatálybalépését követően új kötelezettséget keletkeztet vagy érdemben módosít valamely meglévő kötelezettséget;

b) egy vagy több olyan felmondási vagy hitelbiztosíték-érvényesítési jog gyakorlását írja elő, amelynek vonatkozásában a 48–51. § alkalmazandó lenne, ha a szóban forgó pénzügyi szerződésre a magyar jog lenne az irányadó.

79. Az Európai Unió jogának való megfelelés

107. §

Ez a törvény a biztosítók és a viszontbiztosítók helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról, valamint a 2002/47/EK, a 2004/25/EK, a 2014/59/EU és az (EU) 2017/1132 irányelv, valamint az 1094/2010/EU, a 648/2012/EU, a 806/2014/EU és az (EU) 2017/1129/1129 rendelet módosításáról szóló, 2024. november 27-i (EU) 2025/1 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.

80. Módosító rendelkezések

108. §

(1) A Tpt. 68. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Nem kell az (1)-(4) bekezdés rendelkezéseit alkalmazni abban az esetben, ha az (1) bekezdésben meghatározott mértékű befolyásszerzésre a Szantv. vagy a Bszantv. keretében alkalmazható szanálási intézkedések vagy hatáskörök, vagy a központi szerződő felek helyreállítására és szanálására irányuló keretrendszerről, továbbá az 1095/2010/EU, a 648/2012/EU, a 600/2014/EU, a 806/2014/EU és az (EU) 2015/2365 rendelet, valamint a 2002/47/EK, a 2004/25/EK, a 2007/36/EK, a 2014/59/EU és az (EU) 2017/1132 irányelv módosításáról szóló, 2020. december 16-i (EU) 2021/23 európai parlamenti és tanácsi rendelet V. címében előírt szanálási eszközök, hatáskörök és mechanizmusok alkalmazásával kerül sor.”

(2) A Tpt. 1. számú melléklete a 2. melléklet szerint módosul.

109. §

A munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény 36. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A (2) bekezdés rendelkezései irányadóak

a) a pénzügyi közvetítőrendszer egyes szereplőinek biztonságát erősítő intézményrendszer továbbfejlesztéséről szóló törvényben meghatározott vagyonértékesítési eljárásban, áthidaló intézmény alkalmazásában vagy eszköz elkülönítés alkalmazásában, valamint

b) a biztosítók és viszontbiztosítók szanálási keretrendszeréről szóló törvényben meghatározott szanálási eszközök alkalmazásakor.”

110. §

(1) Az MNBtv. 45. § b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az MNB hatóságként jár el]

„b) a 4. § (8) bekezdésében meghatározott feladatkörében a pénzügyi közvetítőrendszer egyes szereplőinek biztonságát erősítő intézményrendszer továbbfejlesztéséről szóló törvény, valamint a biztosítók és viszontbiztosítók szanálási keretrendszeréről szóló törvény szerinti jogosultság gyakorlása,”

[a továbbiakban együtt: hatósági tevékenység) során.]

(2) Az MNBtv. 140. § (4) bekezdés 3. pontja a következő 3.18–3.22. alponttal egészül ki:

(Az MNB tájékoztatja

az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóságot)

„3.18. évente az Bit. szerinti megelőző helyreállítási tervezés és a biztosítók és viszontbiztosítók szanálási keretrendszeréről szóló törvény hatálya alá tartozó szanálási tervezésben érintett biztosítók és viszontbiztosítók, valamint csoportok számáról,

3.19. évente a Bit. 108/C. § (1) bekezdése és a 108/D. § (1) bekezdése szerinti egyszerűsített követelmények hatálya alá tartozó biztosítók és viszontbiztosítók, valamint csoportok számáról,

3.20. évente a Bit. 108/C. § (1) bekezdése és a 108/D. § (1) bekezdése szerinti kritériumok alkalmazásával kapcsolatos mennyiségi információkról,

3.21. évente a Bit. 108/C. § (1) bekezdése és a 108/D. § (1) bekezdése szerinti kritériumok alapján alkalmazott egyszerűsített követelményekről – összehasonlítva a teljes körű követelményekkel –, a tőkekövetelményekről, biztosítási díjakról, biztosítástechnikai tartalékokról és eszközök állományáról, amely a Magyarország területén székhellyel rendelkező vagy adott esetben az összes csoporthoz tartozó biztosítók és viszontbiztosítók tőkekövetelménye, biztosítási díjai, biztosítástechnikai tartalékai, illetve eszközei teljes állományának arányában kerül meghatározásra,

3.22. minden olyan együttműködési megállapodásról, amelyet a szanálási hatóságként eljáró MNB harmadik országok felügyeleti hatóságával kötött meg.”

111. §

(1) A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) 6. § (1) bekezdése a következő 9a. és 9b. ponttal egészül ki:

(E törvényben, valamint az e törvény felhatalmazása alapján kiadott jogszabályok vonatkozásában)

„9a. *biztosításfelügyeleti hatóság*: EGT-állam azon hatósága vagy hatóságai, amelyet vagy amelyeket jogi vagy közigazgatási szabályozás biztosítók vagy viszontbiztosítók felügyeletére hatalmaz fel;

9b. *biztosítási szanálási hatóság*: biztosítóval, viszontbiztosítóval szembeni szanálási intézkedés alkalmazására feljogosított EGT-állambeli hatóság;”

(2) A Hpt. 182. §-a a következő (1b) bekezdéssel egészül ki:

„(1b) Ha a csoport egésze pénzügyi konglomerátum vagy a csoporton belüli bármelyik hitelintézet pénzügyi konglomerátum része, akkor az (1a) bekezdésben foglaltakon kívül a Felügyelet a helyreállítási tervet az érintett biztosítási szanálási hatóságnak és biztosításfelügyeleti hatóságnak is megküldi.”

112. §

(1) A Szantv. 3. §-a a következő 7a. és 7b. ponttal egészül ki

(E törvény és az e törvény felhatalmazása alapján kiadott jogszabályok alkalmazásában)

„7a. *biztosításfelügyeleti hatóság*: EGT-állam azon hatósága vagy hatóságai, amelyet vagy amelyeket jogi vagy közigazgatási szabályozás biztosítók vagy viszontbiztosítók felügyeletére hatalmaz fel;

7b. *biztosítási szanálási hatóság*: biztosítóval, viszontbiztosítóval szembeni szanálási intézkedés alkalmazására feljogosított EGT-állambeli hatóság;”

(2) A Szantv. 3. §-a a következő 50a. ponttal egészül ki:

(E törvény és az e törvény felhatalmazása alapján kiadott jogszabályok alkalmazásában)

„*50a. pénzügyi konglomerátum*: a pénzügyi konglomerátumok kiegészítő felügyeletéről szóló törvényben meghatározott csoport;”

(3) A Szantv. 4. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Ha az intézmény, szervezet vagy csoport pénzügyi konglomerátum vagy annak része, a szanálási feladatkörében eljáró MNB továbbítja a szanálási tervet vagy csoportszintű szanálási tervet az érintett biztosítási szanálási hatóságnak és biztosításfelügyeleti hatóságnak is.”

(4) A Szantv. 27. §-a a következő (6a) bekezdéssel egészül ki:

„(6a) Ha az intézmény, szervezet vagy csoport pénzügyi konglomerátum vagy annak része, akkor az érintett biztosítási szanálási hatóságokat fel kell kérni, hogy megfigyelőként vegyenek részt a szanálási kollégiumban, feltéve hogy az e hatóságok vonatkozásában érvényes titoktartási követelmények a csoportszintű szanálási hatóság véleménye szerint egyenértékűek az e törvényben megállapított titoktartási követelményekkel.”

(5) A Szantv. 113. § (2) bekezdése a következő j) ponttal egészül ki:

[Ha az intézmény, az 1. § (1) bekezdés szerinti pénzügyi vállalkozás vonatkozásában teljesülnek a 17. § (1) bekezdésében meghatározott feltételek, erről haladéktalanul, még a szanálást elrendelő határozatot megelőzően a szanálási feladatkörében eljáró MNB-nek, illetve a Felügyeletnek tájékoztatnia kell]

„j) amennyiben az intézmény vagy szervezet pénzügyi konglomerátum része, az érintett biztosítási szanálási hatóságot és biztosításfelügyeleti hatóságot;”

(6) A Szantv. 115. § (1) bekezdés k) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, valamint a bekezdés a következő l) ponttal egészül ki

(Titoktartás köti a következő személyeket és szervezeteket:)

„k) az e törvény alapján tájékoztatott vagy értesített biztosításfelügyeleti hatóságot és biztosítási szanálási hatóságot;

l) az a)-k) pontban említett szervek vagy szervezetek alkalmazottait a jogviszonyuk megszűnését követően is.”

113. §

(1) A Bit. a következő V/A. Fejezettel egészül ki:

„V/A. Fejezet

Megelőző helyreállítási tervezés

40/A. Egyszerűsített követelmények egyes vállalkozások számára

108/C. § A Felügyelet az adott biztosító, viszontbiztosító vagy az adott biztosítót vagy viszontbiztosítót tartalmazó csoport vonatkozásában – a biztosító vagy viszontbiztosító tevékenységének jellegéből, részvényesi struktúrájából, jogi formájából, kockázati profiljából,

méretéből és jogállásából, más szabályozott vállalkozásokkal vagy a pénzügyi közvetítőrendszer egészével való összekapcsoltságából, tevékenységeinek terjedelméből és összetettségéből, valamint a biztosítási tevékenységéből kifolyólag gyakorolt esetleges hatásokra tekintettel, és attól függően, hogy fizetésképtelensége és fizetésképtelenségi eljárásban történő felszámolása valószínűsíthetően jelentős negatív hatással járna a pénzügyi piacokra, más vállalkozásokra, a szerződőkre, a finanszírozási feltételekre vagy a tágabb gazdaságra – megállapítja az adott biztosítóra, viszontbiztosítóra vagy az adott biztosítót vagy viszontbiztosítót tartalmazó csoportra az egyszerűsített követelmények alkalmazhatóságát a következők tekintetében:

a) a megelőző helyreállítási tervek tartalma és részletei;

b) a megelőző helyreállítási tervek elkészítésének ütemezése és aktualizálásuk gyakorisága, amely egyszerűsített követelmények alkalmazása esetén ritkább lehet az e törvényben meghatározott mértékeknél, továbbá

c) a vállalkozásoktól az 108/E. § (9) bekezdése és a 108/G. § (1) és (7) bekezdése alapján kért információk tartalma és részletessége.

108/D. § A szanálási feladatkörében eljáró MNB az adott biztosító, viszontbiztosító vagy az adott biztosítót vagy viszontbiztosítót tartalmazó csoport vonatkozásában – a biztosító vagy viszontbiztosító tevékenységének jellegéből, részvényesi struktúrájából, jogi formájából, kockázati profiljából, méretéből és jogállásából, más szabályozott vállalkozásokkal vagy a pénzügyi közvetítőrendszer egészével való összekapcsoltságából, tevékenységeinek terjedelméből és összetettségéből, valamint a biztosítási tevékenységéből kifolyólag gyakorolt esetleges hatásokra tekintettel, és attól függően, hogy fizetésképtelensége és fizetésképtelenségi eljárásban történő felszámolása valószínűsíthetően jelentős negatív hatással járna a pénzügyi piacokra, más vállalkozásokra, a szerződőkre, a finanszírozási feltételekre vagy a tágabb gazdaságra – megállapítja az adott biztosítóra, viszontbiztosítóra vagy az adott biztosítót vagy viszontbiztosítót tartalmazó csoportra az egyszerűsített követelmények alkalmazhatóságát a következők tekintetében:

a) a Bszantv.-ben meghatározott szanálási tervek tartalma és részletei;

b) az első szanálási tervek elkészítésének határideje és aktualizálásuk gyakorisága, amely egyszerűsített követelmények alkalmazása esetén ritkább lehet az e törvényben meghatározott mértékeknél,

c) a vállalkozásoktól a Bszantv. 6. § (2) bekezdése és a Bszantv. 8. § (1) bekezdése alapján kért információk tartalma és részletessége, továbbá

d) a szanálhatóságnak a Bszantv. 9. §-a és 10. §-a szerinti értékelésének részletessége.

40/B. Megelőző helyreállítási terv

108/E. § (1) Minden olyan biztosító vagy viszontbiztosító,

a) amely a szanálási terv hatálya alá tartozik,

b) amelyre a csoportszintű megelőző helyreállítási tervezés hatálya nem terjed ki, vagy

c) amely megfelel a (3)–(6) bekezdés szerinti kritériumoknak

az általa végzett biztosítási vagy viszontbiztosítási tevékenységekben és az alkalmazott üzleti modellben rejlő kockázatok jellegével, nagyságrendjével, összetettségével arányos megelőző helyreállítási tervet készít és tart naprakészen.

(2) A megelőző helyreállítási terv elkészítése, naprakészen tartása és alkalmazása a Bit. IV. Fejezete szerinti irányítási rendszerre vonatkozó követelmények részét képezi.

(3) A Felügyelet megelőző helyreállítási tervezési követelményeket ír elő a biztosító és viszontbiztosító számára annak mérete, üzleti modellje, kockázati profilja, összekapcsoltsága. helyettesíthetősége, a működési helye szerinti tagállam gazdaságában betöltött jelentősége, és a jelentős határokon átnyúló tevékenysége alapján.

(4) A Felügyelet biztosítja, hogy a megelőző helyreállítási tervezési követelmények hatálya alá az életbiztosítási és viszontbiztosítási piac, valamint a nem-életbiztosítási és viszontbiztosítási piac legalább 60 százaléka tartozzon. Az életbiztosítási piacon belüli arányt a bruttó biztosítástechnikai tartalékok, a nem-életbiztosítási piacon belüli arányt a bruttó díjelőírás alapján határozza meg.

(5) A (4) bekezdés szerinti piaci lefedettségi arány meghatározásakor kizárólag olyan biztosító vagy viszontbiztosító leányvállalat vehető figyelembe, amely olyan csoporthoz tartozik, amelyre a legfőbb anyavállalat csoportszintű megelőző helyreállítási tervet készít és azt naprakészen tartja.

(6) A kis méretű és nem összetett biztosítók vagy viszontbiztosítók mentesülnek a megelőző helyreállítási terv készítésének kötelezettsége alól, kivéve, ha az adott vállalkozás üzleti tevékenységében rejlő kockázatok jellegére, nagyságára és összetettségére való tekintettel a Felügyelet annak elvégzését indokoltnak találja.

(7) A biztosító vagy viszontbiztosító a megelőző helyreállítási tervét legalább kétévente, továbbá minden olyan esetben aktualizálja, amikor

a) a vállalkozás jogi vagy szervezeti felépítésében, üzleti tevékenységében vagy pénzügyi helyzetében olyan változás következik be, amely a megelőző helyreállítási tervre lényeges hatással lehet, vagy annak érdemi módosítását teszi szükségessé, vagy

b) a vállalkozás pénzügyi helyzetében előreláthatóan olyan érdemi változás várható, amely a terv eredményességére jelentős hatással lehet, vagy más okból indokolttá teszi a megelőző helyreállítási terv felülvizsgálatát.

(8) A biztosító vagy viszontbiztosító a megelőző helyreállítási tervet rendkívüli állami pénzügyi támogatás feltételezése nélkül készíti el.

(9) A biztosító vagy viszontbiztosító megelőző helyreállítási terve tartalmazza

a) a terv kulcsfontosságú elemeinek és az előző tervhez képest bekövetkezett lényeges változások összefoglalását,

b) a biztosító és viszontbiztosító vagy a csoport leírását,

c) a (10) és (11) bekezdésben említett mutatórendszert;

d) a megelőző helyreállítási terv elkészítésének, aktualizálásának és alkalmazásának módját,

e) a korrekciós intézkedések körét,

f) a kommunikációs stratégiát,

g) annak a helyreállítási tervnek, valamint a szavatolótőke-szükségletnek való megfelelés helyreállítása érdekében megtett intézkedéseknek az értékelését, ha a biztosító vagy viszontbiztosító megsértette a 43/2015. (III. 12.) Korm. rendelet 12. alcíme szerinti szavatolótőke-szükségletet, és az elmúlt tíz évben a Bit. 309. § (1) bekezdése alapján helyreállítási tervet nyújtott be,

h) a biztosító vagy viszontbiztosító konkrét körülményei szempontjából releváns, súlyos makrogazdasági és pénzügyi stresszhelyzetekre vonatkozó forgatókönyvek elemzését, ideértve

a rendszerszintű eseményeket, az eszköz- és forrásprofilt jelentősen befolyásoló idioszinkratikus stresszhelyzeteket, valamint ezek kombinációit;

i) a h) pont szerinti forgatókönyvek alapján végzett értékelést arra vonatkozóan, hogy a megelőző helyreállítási terv – különösen a k) és l) pont szerinti mutatórendszer és a korrekciós intézkedések – hiteles;

j) a h) pont szerinti forgatókönyvek alapján végzett értékelést arra vonatkozóan, hogy a megelőző helyreállítási terv a biztosító vagy viszontbiztosító konkrét körülményei között megvalósítható,

k) a minőségi és mennyiségi mutatókból álló keretrendszert, amely meghatározza, hogy mely pontokon indokolt a korrekciós intézkedések mérlegelése vagy meghozatala, ideértve különösen a tőkére, a likviditásra, az eszközminőségre, a jövedelmezőségre, a piaci és makrogazdasági feltételekre, valamint a működési eseményekre vonatkozó kritériumokat, és

l) a tőkehelyzetre vonatkozó mutatókat, amelyek tartalmazzák legalább a 43/2015. (III. 12.) Korm. rendelet 12. alcímében meghatározott szavatolótőke-követelmény megsértését.

(10) A szavatolótőke-szükséglet megsértése esetén az érintett biztosító vagy viszontbiztosító a megelőző helyreállítási tervvel összhangban megfelelő korrekciós intézkedéseket alkalmaz.

(11) A Felügyelet megköveteli a biztosítótól vagy viszontbiztosítótól, hogy megfelelő intézkedéseket alkalmazzon a (9) bekezdés k) és l) pontjában említett mutatók rendszeres figyelemmel kísérésére.

(12) A biztosító vagy viszontbiztosító haladéktalanul értesíti a Felügyeletet a megelőző helyreállítási tervében meghatározott korrekciós intézkedés alkalmazásának tényéről, továbbá – a (9) bekezdés k) és l) pontja szerinti mutatók teljesülése esetén – annak mellőzéséről.

(13) Az (1) bekezdés hatálya alá tartozó biztosító vagy viszontbiztosító megelőző helyreállítási terve az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület általi értékelést és jóváhagyást követően kerül benyújtásra és felülvizsgálatra a Felügyelethez.

40/C. A megelőző helyreállítási tervek felügyeleti felülvizsgálata és értékelése

108/F. § (1) A Felügyelet a megelőző helyreállítási terv benyújtásától számított kilenc hónapon belül felülvizsgálja és értékeli a megelőző helyreállítási tervet. A felülvizsgálat az 108/E. §-ban foglaltakon túl kiterjed annak megállapítására is, hogy a terv alapján kellő valószínűséggel

a) megfelelő határidőn belül fenntartható vagy helyreállítható a biztosító vagy viszontbiztosító életképessége és pénzügyi helyzete,

b) a konkrét alternatívák pénzügyi stresszhelyzetben gyorsan és eredményesen végrehajtásra kerülnek, és

c) a pénzügyi rendszert érő jelentős káros hatások során a legnagyobb mértékben elkerülhetők – ideértve az olyan forgatókönyveket is, amelyek szerint ugyanabban az időszakban más biztosítók vagy viszontbiztosítók is megelőző helyreállítási tervet hajtanak végre.

(2) Ha az értékelés alapján a helyreállítási terv hiányos vagy a végrehajtásának akadályai lehetnek, a Felügyelet határozatban kötelezi az érintett biztosítót vagy viszontbiztosítót a megelőző helyreállítási terv két hónapon belüli átdolgozására, amelyben bemutatja a hiányosságok vagy akadályok kezelését. A határidő egy hónappal meghosszabbítható az érintett biztosító vagy viszontbiztosító kérésére.

(3) A (2) bekezdés szerinti határozat meghozatala előtt a Felügyelet lehetőséget biztosít a biztosító vagy viszontbiztosító számára, hogy a Felügyelet által feltárt hiányosságok és végrehajtási akadályok tárgyában észrevételt tegyen.

(4) Ha a Felügyelet szerint az átdolgozott terv nem kezeli a hiányosságokat és az akadályokat, akkor újbóli módosításra utasít.

(5) Ha az átdolgozott megelőző helyreállítási terv nem kerül benyújtásra, vagy nem orvosolja a Felügyelet által feltárt hiányosságokat és akadályokat, illetve nem alkalmas a megelőző helyreállítási terv céljának elérésére, a Felügyelet a biztosítót vagy viszontbiztosítót az üzletvitelén történő, észszerű határidőn belül végrehajtható módosítások azonosítására kötelezi.

(6) Az (5) bekezdés szerinti módosítások azonosításának nemteljesítése, vagy nem megfelelőssége esetén a Felügyelet indokolással ellátott határozatban – a hiányosságok és akadályok súlyosságára, valamint az intézkedések üzletvitelre gyakorolt hatására figyelemmel – szükséges és arányos intézkedések meghozatalára kötelezheti a biztosítót vagy viszontbiztosítót.

(7) A Felügyelet a biztosító vagy viszontbiztosító által benyújtott megelőző helyreállítási tervet a szanálási feladatkörében eljáró MNB rendelkezésére bocsátja azzal, hogy a szanálási feladatkörében eljáró MNB által a megelőző helyreállítási tervekre adott javaslatokat a Felügyelet megvizsgálja. A szanálási feladatkörében eljáró MNB az (1) bekezdésben meghatározott határidőn belül értesíti a Felügyeletet.

(8) Ha a biztosító vagy viszontbiztosító jelentős határokon átnyúló tevékenységet folytat, a Felügyelet a megelőző helyreállítási tervet megküldi az érintett fogadó EGT-állam felügyeleti hatóságának kérésére. A fogadó EGT-állam felügyeleti hatósága a megelőző helyreállítási tervet megvizsgálja, és annak a fogadó EGT-állam szerződőire, reálgazdaságára vagy pénzügyi stabilitására gyakorolt lehetséges hatásai tekintetében ajánlást tesz a Felügyelet részére.

(9) A (8) bekezdés alkalmazásában, a Felügyelet az ajánlások figyelembevételéről indokolással ellátott döntést hoz, melyet megküld a fogadó EGT-állam felügyeleti hatósága számára.

(10) Ha a biztosító vagy viszontbiztosító jelentős határokon átnyúló tevékenységet folytat Magyarországon, a Felügyelet megvizsgálja a székhely szerinti felügyeleti hatóság által – a Felügyelet előzetes kérésére – megküldött megelőző helyreállítási tervet a szerződőkre, a reálgazdaságra vagy a pénzügyi stabilitásra gyakorolt lehetséges hatások tekintetében, amelyekkel összefüggésben ajánlást tesz.

(11) Ha a Felügyelet úgy ítéli meg, hogy a székhely szerinti felügyeleti hatóság nem veszi megfelelően figyelembe (10) bekezdés alkalmazásában tett ajánlásokat, akkor az 1094/2010/EU rendelet 31. cikk (2) bekezdés c) pontjával összhangban az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság (a továbbiakban: EBFH) elé utalja az ügyet.

40/D. Csoportszintű megelőző helyreállítási tervek

108/G. § (1) A csoport legfőbb anyavállalata mindazon vállalkozásaira kiterjedő csoportszintű megelőző helyreállítási tervet készít és tart naprakészen – az 108/E. § (7)-(11) bekezdésében foglaltak szerint –, amelyre a csoportfelügyelet kiterjed.

(2) A csoportszintű megelőző helyreállítási tervet a csoport legfőbb anyavállalatának az igazgatási, irányítói és felügyelő testülete által történt jóváhagyást követően benyújtja a Felügyeletnek.

(3) A csoportszintű megelőző helyreállítási terv tartalmazza mindazon korrekciós intézkedéseket, amelyeket a csoport legfőbb anyavállalata és leányvállalatai pénzügyi helyzetük jelentős megromlása esetén, annak helyreállítása érdekében hajtanának végre.

(4) A Felügyelet, mint csoportfelügyeleti hatóság a csoportszintű megelőző helyreállítási terv készítésére és benyújtására vonatkozó kötelezettséget – az esettől függően – az 108/E. § (1)

bekezdésének a) pontja, valamint az 108/E. § (3)-(6) bekezdése szerinti szempontok alapján írja elő.

(5) A csoportszintű megelőző helyreállítási terv a csoport egészének stresszhelyzetben történő helyreállítását szolgáló korrekciós intézkedéseket tartalmazza a nehéz helyzet kialakulásának okainak kezelésére vagy megszüntetésére, valamint a csoport vagy a csoporthoz tartozó biztosító vagy viszontbiztosító pénzügyi helyzetének rendezésére, a csoporthoz tartozó egyéb vállalkozások pénzügyi helyzetének figyelembevételével.

(6) A csoportszintű megelőző helyreállítási terv a csoport és a csoporthoz tartozó vállalkozások tekintetében koordinált és következetes, arányos intézkedéseket tartalmaz.

(7) A csoportszintű megelőző helyreállítási terv tartalmazza az 108/E. § (9) bekezdésének k) és l) pontja, valamint az 108/E. § (10) és (11) bekezdése szerinti intézkedéseket is azzal, hogy az intézkedés esetében kitér a megelőző helyreállítási terv a biztosító vagy viszontbiztosító egyedi szavatoló tőkéje, valamint az összevont alapon számított szavatolótőke-követelmény tekintetében a szavatoló tőkeelemek átruházásának nehézségére, vagy a kötelezettségek, eszközök visszafizetésének jelentős gyakorlati vagy jogi akadályára.

(8) Ha a csoportszintű megelőző helyreállítási terv nem áll rendelkezésre csoportszinten, akkor a Felügyelet előírhatja a biztosító vagy viszontbiztosító leányvállalat, valamint a Bszantv. 1. § (1) bekezdés c) és d) pontjában meghatározott szervezet számára a megelőző helyreállítási terv elkészítését és benyújtását.

(9) Ha egy leányvállalat felügyeleti hatóságának értékelése szerint a Felügyelet, mint csoportfelügyeleti hatóság csoportszintű megelőző helyreállítási terve

a) nem veszi kellően figyelembe az adott szervezetnek az érintett EGT-államon belüli jelentőségét, vagy

b) nem tükrözi megfelelően az adott EGT-államban működő hasonló biztosítóra vagy viszontbiztosítóra irányadó kötelezettségeket,

és erről indokolással ellátott véleményben tájékoztatja a Felügyeletet, akkor a Felügyelet – mint a csoportfelügyeletért felelős hatóság – kötelezi a legfőbb anyavállalatot vagy a csoport élén álló biztosítói holdingtársaságot módosított csoportszintű megelőző helyreállítási terv benyújtására, amely figyelembe veszi az érintett felügyeleti hatóság által megfogalmazott aggályokat.

(10) Ha a Felügyelet, mint egy leányvállalat felügyeleti hatósága értékelése szerint a csoportszintű megelőző helyreállítási terv

a) nem veszi kellően figyelembe az adott vállalkozásnak a biztosítási piacon belüli jelentőségét, vagy
b) nem tükrözi megfelelően a hasonló biztosítóra vagy viszontbiztosítóra irányadó kötelezettségeket,

akkor erről indokolással tájékoztatja az érintett csoportfelügyeleti hatóságot és kéri, hogy kötelezze a legfőbb anyavállalatot módosított csoportszintű megelőző helyreállítási terv készítésére.

(11) Ha a módosított csoportszintű megelőző helyreállítási terv benyújtását követően a Felügyelet úgy értékeli, hogy a terv nem ad kellő választ a (10) bekezdés szerinti aggályokra, akkor a Felügyelet kötelezi az érintett biztosító vagy viszontbiztosító leányvállalatot, valamint a Bszantv. 1. § (1) bekezdésének c) és d) pontjában említett szervezetet megelőző helyreállítási terv készítésére és benyújtására.

(12) A (11) bekezdés alkalmazásában a Felügyelet az érintett csoportfelügyeleti hatóság rendelkezésre bocsátja a megelőző helyreállítási tervet, valamint az indoklással ellátott véleményét.

(13) A Bszantv. 74. §-ban meghatározott titoktartási követelmények teljesülése esetén a Felügyelet, mint csoportfelügyeleti hatóság továbbítja a csoportszintű megelőző helyreállítási tervet

a) az EBFH,

b) a 436/2016. (XII. 16.) Korm. rendelet 25. §-ban említett felügyeleti kollégiumban tagsággal rendelkező vagy abban részt vevő érintett felügyeleti hatóságok,

c) a szanálási feladatkörében eljáró MNB,

d) a leányvállalatok szanálási hatóságai, továbbá

e) amennyiben a csoport pénzügyi konglomerátum vagy annak része, a pénzügyi közvetítőrendszer egyes szereplőinek biztonságát erősítő intézményrendszer továbbfejlesztéséről szóló törvény szerinti szanálási hatóság, és az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 40. pontjában meghatározottak szerinti illetékes hatóság

részére.

(14) Megelőző helyreállítási tervek készítésekor az uniós leányvállalat figyelembe veheti azon harmadik országbeli

a) biztosító vagy viszontbiztosító vagy

b) anyavállalat

által készített csoportszintű megelőző helyreállítási tervet, amelynek a leányvállalata.

40/E. A csoportszintű megelőző helyreállítási tervek csoportfelügyeleti hatóság általi felülvizsgálata és értékelése

108/H. § (1) A Felügyelet, mint a csoportfelügyeleti hatóság – az egyes csoportszintű megelőző helyreállítási tervek benyújtását követő kilenc hónapon belül és az MNBtv. szerinti felügyeleti kollégiumban tagsággal rendelkező vagy abban részt vevő érintett felügyeleti hatóságokkal folytatott egyeztetést követően – felülvizsgálja és értékeli a csoportszintű megelőző helyreállítási terv 108/G. §-nak történő megfelelőségét a 108/F. § alapján. A Felügyelet figyelembe veszi, hogy a csoport működésének helye szerinti valamennyi EGT-államban a korrekciós intézkedések milyen hatást gyakorolnak a szerződőkre, a reálgazdaságra és a pénzügyi stabilitásra.

(2) A Felügyelet, mint csoportfelügyeleti hatóság törekszik arra, hogy a 436/2016. (XII. 16.) Korm. rendelet 17. alcíme szerint létrehozott felügyeleti kollégiumon belül együttes határozatot fogadjon el:

a) a csoportszintű megelőző helyreállítási terv felülvizsgálatáról és értékeléséről,
b) az egyedi megelőző helyreállítási terv készítésének indokoltságáról a csoporthoz tartozó biztosítók és viszontbiztosítók esetében, a 108/G. § (8) és (9) bekezdése alapján, valamint
c) a 108/F. § (2)–(6) bekezdése szerinti intézkedések alkalmazásáról.

40/F. Együttes határozathozatal a csoportszintű helyreállítási terv tekintetében

108/I. § (1) A Felügyelet, mint csoportfelügyeleti hatóság és az érintett felügyeleti hatóságok a csoportszintű megelőző helyreállítási terv felülvizsgálata és értékelése tárgyában – az irányadó információk rendelkezésre állásától számított négy hónapon belül – együttes határozatot hoznak.

(2) Az (1) bekezdés szerinti határidő kezdőnapja a csoportszintű megelőző helyreállítási terv Felügyelet általi továbbításának napja, illetve a legfőbb anyavállalat észrevételeinek vagy alternatív intézkedésekre vonatkozó javaslatának benyújtása, vagy az erre nyitva álló határidő lejárta közül az időben korábbi esemény.

(3) A Felügyelet az együttes határozat kialakítása érdekében megkeresheti az EBFH-t.

(4) Amennyiben az (1) bekezdés szerinti határidőn belül együttes határozat nem jön létre, a Felügyelet, mint csoportfelügyeleti hatóság önálló határozatot hoz a csoportszintű megelőző helyreállítási terv felülvizsgálatáról és értékeléséről, valamint a legfőbb anyavállalat által alkalmazott vagy alkalmazni tervezett intézkedésekről.

(5) A (4) bekezdés szerinti határozat részletes indokolást tartalmaz, figyelembe veszi az érintett felügyeleti hatóságok álláspontját, és azt a legfőbb anyavállalat, valamint az érintett felügyeleti hatóságok részére a Felügyelet megküldi.

(6) Amennyiben az együttes határozat a határidőn belül nem jön létre a leányvállalatokat érintő kérdésekben, a Felügyelet saját hatáskörében dönt különösen

a) a megelőző helyreállítási terv készítésének szükségességéről, valamint

b) a csoportszintű intézkedések leányvállalati alkalmazásáról.

(7) A (6) bekezdés szerinti határozat indokolást tartalmaz, és annak meghozatala során a Felügyelet figyelembe veszi a többi érintett felügyeleti hatóság véleményét.

(8) Azok a felügyeleti hatóságok, amelyek nem jeleztek egyet nem értést, a Felügyelettel közös határozatot fogadhatnak el a joghatóságuk alá tartozó, csoporthoz tartozó vállalkozásokra vonatkozó csoportszintű megelőző helyreállítási tervről.

(9) Amennyiben a Felügyelet az (1) bekezdés szerinti határidőn belül az ügyet az EBFH elé terjeszti, az önálló határozat meghozatalára az EBFH döntéséig nem kerül sor, és a Felügyelet határozata az EBFH döntésével összhangban születik meg.

(10) E § alapján a Felügyelet által meghozott együttes és egyedi határozat végleges, és azt a Felügyelet alkalmazza.”

(2) A Bit. 145. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Nem jelenti az üzleti titok sérelmét a Felügyelet által az EBFH felé történő adatszolgáltatás, az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről szóló 2010. november 24-i 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek (a továbbiakban: 1094/2010/EU rendelet) megfelelően.”

(3) A Bit. 171. §-a a következő (3) és (4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az e törvény hatályára és fogalommeghatározásokra, a reorganizációs intézkedésekre, valamint a reorganizációs intézkedésekre és a felszámolási eljárásra vonatkozó közös rendelkezései alkalmazandók a viszontbiztosítókra és a Bszantv. 1. § (1) bekezdés b)–e) pontjában meghatározott vállalkozásokra a szanálási eszközök alkalmazása, valamint a szanálási hatáskörök gyakorlása esetén.

(4) A 168/A. (1) bekezdése, a 170. § (1) bekezdése, valamint 304. § (5) bekezdése nem alkalmazandó a Bszantv. 70. §-ának alkalmazása esetén.”

(4) A Bit. 181. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Ha a biztosító elleni felszámolási eljárás megindítására irányuló kérelmet nem a Felügyelet terjesztette elő, a bíróság a kérelem visszautasításáról szóló végzését megküldi a Felügyelet részére és soron kívül értesíti a Felügyeletet. Az értesítés kézhezvételét követően a Felügyelet haladéktalanul megvizsgálja a felszámolási eljárás megindítása kezdeményezésének szükségességét.”

(5) A Bit. 304. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A Bszantv.-ben meghatározott szanálás alatt álló vállalkozások tevékenységi engedélye a szanálási eljárás megszüntetéséig nem vonható vissza.”

1. melléklet a 2026. évi ... törvényhez

Szanálhatósági dimenziók

A szanálhatóság értékelése során a szanálási feladatkörében eljáró MNB-nek – a vállalkozás jellegét, méretét és összetettségét figyelembe véve – meg kell vizsgálniuk a következő dimenziókat:

1. Működési folytonosság

a) milyen mértékben azonosították az összes kapcsolódó belső és külső, pénzügyi és működési függőségi kapcsolatot az összes releváns szolgáltatás és szerepkör - többek között az alkalmazottak - vonatkozásában, hozzárendelve azokat a jogalanyokhoz, a kritikus funkciókhoz, a fő üzletágakhoz és a kapcsolódó szerződéses megállapodásokhoz;

b) milyen mértékben állnak rendelkezésre megfelelő működési mechanizmusok a kritikus funkciók megőrzéséhez szükséges releváns szolgáltatások folytonosságának, valamint a szanálási intézkedés hatékony végrehajtásához és az ebből következő szerkezetátalakításhoz szükséges fő üzletágak folytonosságának biztosítása céljából, különösen az eszközök, jogok vagy kötelezettségek, szerepkörök és alkalmazottak esetleges átruházásának megkönnyítése révén;

c) milyen mértékben értékelték átfogóan a működési folytonossággal kapcsolatban a szanálás során felmerülő kockázatokat, beleértve azokat a minőségi és mennyiségi információkat, amelyek lehetővé teszik az érintett szolgáltatások kritikusságának azonosítását, beleértve az érintett szolgáltatások megszakításának vagy megszüntetésének hatását a szanálás során, valamint azok helyettesíthetőségét;

d) milyen mértékben csökkentették hatékonyan a működés folytonosságával kapcsolatos kockázatokat, valamint milyen mértékben léteznek a szanálásra való felkészültség javítását célzó intézkedések, többek között az érintett szolgáltatásokat nyújtó külső harmadik fél szolgáltatókkal kötött folytonossági megállapodások végrehajtása tekintetében;

2. Hozzáférés a pénzügyi piaci infrastruktúrákhoz

A vállalkozások vagy csoportok milyen mértékben alakították ki az ahhoz szükséges folyamatokat és mechanizmusokat, hogy a szanálás előtt, alatt és után továbbra is hozzáférjenek a pénzügyi piaci infrastruktúrákhoz, valamint a közvetítők által nyújtott fizetési, klíring-, elszámolási és letéti szolgáltatásokhoz.

3. Elválaszthatóság

a) a vállalkozások vagy csoportok milyen mértékben azonosították, enyhítették, illetve - szükség esetén - milyen mértékben szüntették meg a struktúrájuk és információs rendszereik indokolatlan összetettségét előidéző okokat, amelyek kockázatot jelentenek a szanálási intézkedés végrehajtására nézve, különösen a kritikus funkciók és a fő üzletágak leválasztásának és átruházásának megkönnyítése céljából;

b) mennyire áll rendelkezésre kedvezményezett vagy vevő a vállalkozás portfóliójának vagy üzleti tevékenységének átvételére.

4. Veszteségviselő és feltőkésítési képesség

a) mekkora a veszteségviselő és feltőkésítési képesség mértéke, valamint annak értékelése, hogy ezen kapacitás elegendő-e a szanálási terv végrehajtásához, beleértve bármely biztosítási garanciarendszer vagy finanszírozási rendszer rendelkezésre állását, valamint annak hitelességét, hogy a veszteségviselő képesség birtokosa képes lesz a veszteségek viselésére;

b) milyen mértékben léteznek megfelelő intézkedések a szanálási intézkedések határokon átnyúló elismerésének és hatékonyságának biztosítására;

c) milyen mértékben léteznek megfelelő irányítási intézkedések, belső folyamatok és vezetői információs rendszerek a leírás vagy átalakítás operatív végrehajtásának támogatására, beleértve a portfólióátruházás támogatását is.

5. Likviditás és finanszírozás a szanálás során

a) a vállalkozás vagy a csoport üzleti modellje milyen mértékben keletkeztethet likviditási szükségletet a szanálás során;

b) a szanálási stratégia végrehajtásához szükséges likviditási és finanszírozási igények becslésére, a szanálás során fennálló likviditási pozíció mérésére és jelentésére, valamint a rendelkezésre álló biztosítékok azonosítására és igénybevételére szolgáló folyamatok és képességek milyen mértékben állnak rendelkezésre és használhatók fel finanszírozás szerzésére a szanálás alatt és azt követően.

6. Információs rendszerek és adatkövetelmények

A vállalkozások vagy csoportok milyen mértékben rendelkeznek megfelelő vezetői információs rendszerekkel, értékelési képességekkel és technológiai infrastruktúrával ahhoz, hogy biztosítsák a szanálási tervek kidolgozásához és fenntartásához, a méltányos, prudens és reális értékelés elvégzéséhez és a szanálási intézkedések hatékony alkalmazásához szükséges információkat, gyorsan változó feltételek mellett is.

7. Kommunikáció

A vállalkozások vagy csoportok milyen mértékben rendelkeznek olyan kommunikációs tervekkel, amelyek biztosítják az érdekelt felekkel való időben történő, megbízható és következetes kommunikációt, és támogatják a szanálási intézkedés végrehajtását, valamint az e tervek hatékony végrehajtását biztosító irányítási intézkedéseket.

8. Irányítás

Milyen mértékben léteznek olyan megbízható irányítási folyamatok, amelyek megkönnyítik a szanálási intézkedés előkészítését és végrehajtását, beleértve i. a releváns információk rendszeres és eseti alapon, időben történő és pontos rendelkezésre bocsátását, ii. a szanálási tervezés és a válságok során történő hatékony felügyeletet, valamint iii. a szanálás idején való hatékony döntéshozatalt.

9. Hitelesség és hatás

a) a szanálási intézkedés milyen mértékben felel meg a szanálási célkitűzéseknek, és mennyire hiteles, beleértve a szerződőre, a hitelezőkre, a részes felekre és a munkavállalókra gyakorolt valószínű hatások értékelését;

b) milyen mértékben értékelhető megfelelően a vállalkozás vagy csoport szanálása által a reálgazdaságra vagy a pénzügyi stabilitásra gyakorolt hatás, illetve milyen mértékben akadályozható meg az átterjedés, figyelembe véve a harmadik országok hatóságai által esetlegesen hozott intézkedéseket;

c) milyen mértékben léteznek olyan intézkedések és eszközök, amelyek megkönnyíthetik a szanálást olyan csoportok esetében, amelyek különböző joghatóságokban letelepedett leányvállalatokkal rendelkeznek.

2. melléklet a 2026. évi ... törvényhez

A Tpt. 1. számú melléklete a következő 3a. ponttal egészül ki:

„3a. Bszantv.: a biztosítók és viszontbiztosítók szanálási keretrendszeréről szóló 2026. évi … törvény,”